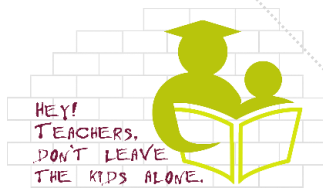

HEY!
TEACHERS,
DON'T LEAVE
THE KIDS ALONE.

VODIČ

IO2 – Vodič po izobraževalnih pripomočkih

Erasmus + KA2 Strategic Partnership

Šolsko izobraževanje

Hey, Techers! Don't leave the kids alone

Vodič

IO2 – Vodič po izobraževalnih pripomočkih

Erasmus+

Projekt N° 2016-1-IT02-KA201-024342

Projekt je financirala tudi Evropska komisija. Ta publikacija [komunikacija] odraža samo poglede avtorja in Evropska komisija ni odgovorna za kakršno koli uporabo tukaj vsebovanih informacij.

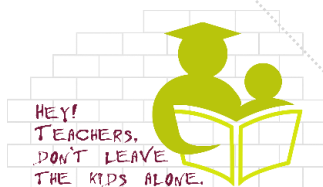
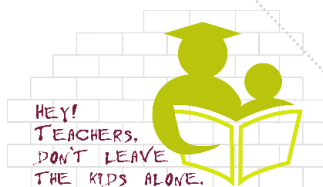

Table of Contents

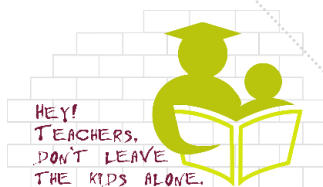
Table of Contents.....	3
Uvod.....	13
Raziskovalna skupina	15
Vodič po izobraževalnih pripomočkih	17
1 DEL Teoretični okvir.....	18
Inkluzivno izobraževanje	19
Invalidnost.....	24
Posebne izobraževalne potrebe.....	25
Otrok s posebnimi izobraževalnimi potrebami	25
Socialna izključenost.....	26
Socialno prikrajšani otroci	26
Poučevanje v inkluzivni šoli.....	27
Vrednote in spretnosti inkluzivnih učiteljev.....	30
1. Ceniti raznolikost učencev - razliko je treba obravnavati kot vir in bogastvo.....	30
2. Podpora učencem - velika pričakovanja o akademskem uspehu učencev, sprejem učinkovitih učnih pristopov za spodbujanje disciplinskega, pa tudi socialnega in čustvenega učenja v heterogenem razredu.....	31
3. Sodelovanje z drugimi - sodelovanje s starši in družinami, s kolegi in drugimi skupinami strokovnjakov ter "mrežno" delo, so bistvenega pomena za doseganje integracije / vključevanja.....	32
4. Razvoj in strokovno usposabljanje: poučevanje je dejansko učna dejavnost in učitelji so odgovorni za svoje vseživljenjsko učenje.....	33
Vključujoči učitelj mora stalno razmišljati o svoji vlogi in delu z namenom vseživljenjskega učenja.....	33
2 DEL Orodja	35
Orodja za inkluzivnost	36

Področje: Promocija inkluzivne kulture	38
Shema promocije inkluzivne kulture	39
Orodje: Igra vlog	40
Opis	40
Cilji	41
Prejemniki	41
Starost in število vključenih otrok	41
Trajanje	41
Gradiva	41
Prostor	42
Učiteljeve spretnosti	42
Točke pozornosti	42
Orodje: Osebe v razredu	43
Opis	43
Cilji	43
Prejemniki	43
Starost in število vključenih otrok	43
Trajanje	44
Gradivo	44
Prostor	44
Učiteljeve spretnosti	44
Točke pozornosti	44
Orodje: Biografije – Osebne zgodbe	45
Opis	45
Obstaja veliko biografij invalidov ali ljudi z omejitvami, ki jih je mogoče uporabiti za ozaveščenost in krepitev vloge otrok pri premagovanju ovir in istočasno prispevajo k njihovemu	

vedenju in ukrepom, da pomagajo drugim ljudem premagati ovire in jih podpirati v njihovem družbenem kontekstu.45

Zgodba je lahko način razprave, pisni esej, iskanje več informacij o ljudeh z omejitvami in njihovih težavah, preučevanje okoljskih, socialnih ali drugih ovir za ljudi s posebnimi potrebami. To je tudi način, kako jih ozavestiti o problemih drugih ljudi.45

Cilji.....46

Prejemniki.....46

Starost in število sodelujočih otrok46

Trajanje.....46

Gradivo46

Prostor46

Učiteljeve spretnosti.....46

Točke pozornosti.....47

Področje: Zavezništvo šole in družine.....48

Shema zavezništva šola-družina.....49

Orodje: Igra s sliko51

Opis51

Cilji.....51

Prejemniki.....52

Število sodelujočih učiteljev in staršev52

Trajanje.....52

Gradivo52

Prostor52

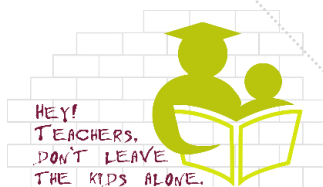
Učiteljeve spretnosti.....52

Točke pozornosti.....53

Primer53

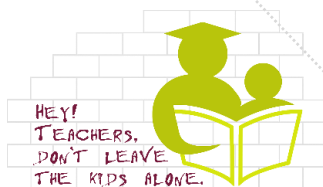
Orodje: Debata.....54

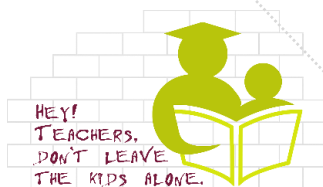
Opis	54
Cilji.....	55
Prejemniki	55
Število sodelujočih učiteljev in staršev	55
Trajanje.....	55
Gradivo	55
Prostor	55
Učiteljeve spretnosti.....	56
Točke pozornosti.....	56
Primeri	56
Orodje: Komunikacijska škatlica.....	57
Opis	57
Cilji.....	57
Prejemniki	58
Število sodelujočih učiteljev in staršev	58
Trajanje.....	58
Gradivo	58
Prostor	58
Učiteljeve spretnosti.....	58
Točke pozornosti.....	58
Dobro upravljanje s časov: čas se spreminja glede na število udeležencev ter število prejetih povratnih informacij ter zapletenosti težav, ki so se pojavile.....	58
Primer	59
Orodje: Čajanka	59
Opis	60
Cilji.....	60

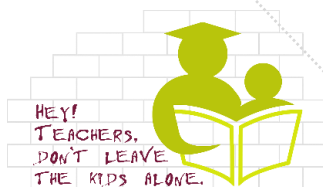
Prejemniki	60
Numbers of participants	60
Trajanje	60
Gradivo	61
Prostor	61
Učiteljeve spretnosti	61
Točke pozornosti	61
Orodje: Pogodba o izobraževanju v osnovni šoli	63
Opis	63
Cilji	63
Prejemniki	63
Število sodelujočih	64
Trajanje	64
Gradivo	64
Prostor	64
Učiteljeve spretnosti	64
Točke pozornosti	64
Področje: Inkluzivna didaktika	66
Shema inkluzivne didaktike	67
Orodje: Organizacija miz	68
Opis	68
Cilji	69
Prejemniki	69
Starost in število vključenih otrok	69
Trajanje	69
Gradivo	69

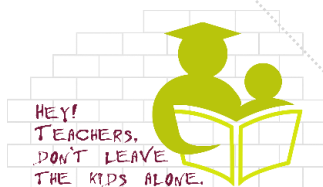
Prostor	70
Učiteljeve spretnosti	70
Točke pozornosti.....	70
Orodje: “Agorà” prostor	71
Opis	71
Cilji.....	71
Prejemniki	71
Starost in število vključenih otrok:	72
Trajanje.....	72
Gradivo	72
Prostor	72
Učiteljeve spretnosti.....	72
Točke pozornosti.....	72
Orodje: Letno načrtovanje šolske skupnosti.....	74
Opis	74
Cilji.....	74
Prejemniki	75
Trajanje.....	75
Gradivo	75
Prostor	75
Učiteljeve spretnosti.....	75
Točke pozornosti.....	75
Orodje: Odgovornost/Tabla z zadolžitvami.....	76
Opis	76
Cilji.....	76
Prejemniki	77

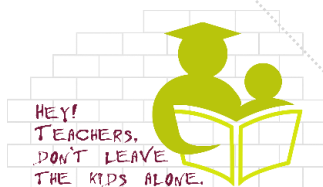
Starost in število vključenih otrok	77
Trajanje.....	77
Gradivo	77
Prostor	77
Učiteljeve spretnosti.....	77
Točke pozornosti.....	78
Primeri	78
Orodje: Postavitev cilja.....	80
Opis	80
Cilji.....	80
Prejemniki.....	80
Starost in število sodelujočih otrok	80
Trajanje.....	80
Gradivo	81
Prostor	81
Teachers skills	81
Točke pozornosti.....	81
Orodje: Tutorstvo.....	82
Opis	82
Cilji.....	82
Prejemniki.....	83
Age and Number of children involved.....	83
Trajanje.....	83
Gradivo	83
Prostor	83
Učiteljeve spretnosti.....	83

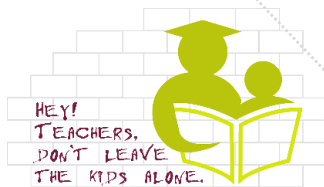

Točke pozornosti.....	84
Tool: Chess in the Educational Process.....	85
Opis	85
Cilji.....	85
Prejemniki.....	86
Trajanje.....	86
Gradivo	86
Prostor	86
Učiteljeve spretnosti.....	86
Točke pozornosti.....	86
Tool: Educational Robotics	87
Opis	87
Cilji.....	88
Prejemniki.....	88
Trajanje.....	89
Gradivo	89
Prostor	89
Učiteljeve spretnosti.....	89
Točke pozornosti.....	89
Primer:	90
Tool: Monograph	92
Opis	92
Cilji.....	93
Prejemniki.....	93
Trajanje.....	93
Gradivo	93

Prostor	94
Učiteljeve spretnosti	94
Točke pozornosti.....	94
Primer	94
Track to process a Monograph.....	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Tool: Individualized education plan	102
Opis	102
Cilji.....	103
Prejemniki.....	103
Trajanje.....	103
Gradivo	103
Prostor	103
Učiteljeve spretnosti.....	104
Točke pozornosti.....	104
WHAT IS THE ICF?	104
Primer of analysis using ICF indicators in the case of a student with dyscalculia	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Primer of Individualized Educational Plan	109
Bibliography	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Appendix	Napaka! Zaznamek ni definiran.
QUALITY OF SCHOOL INCLUSION	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Dimension A:.....	Napaka! Zaznamek ni definiran.
The Inclusive Organization.....	118
Self Assessment relating to the school (or to the school complex).....	Napaka! Zaznamek ni definiran.

The teaching staff of the school must agree on the answer to give. **Napaka! Zaznamek ni definiran.**

Dimension B: 120

Inclusive Didactics..... 120

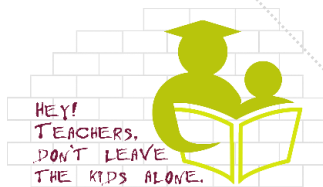
Self Assessment relating to the class. 120

The teaching staff of the school must agree on the answer to give. 120

School without a backpack..... 122

Our journey..... **Napaka! Zaznamek ni definiran.**

(J.F. Kennedy school of Vado-Monzuno - classes: Monzuno's V class; Vado's IV A and IVB classes)..... 122

Uvod

Ta priročnik je produkt skupnega dela med članicami evropskih držav Cipra, Litve, Poljske, Slovenije in Italije, ki se izvajajo v okviru projekta Erasmus plus "Hej, učitelji, ne pustite otrok samih!".

Namen projekta je spremljati učitelje učencev med 9 in 11 letom pri prilagajanju pristopov k usposabljanju v zvezi z glavnimi trendi družbenih sprememb, s posebnim poudarkom tako na razvoju močnejših odnosov z različnimi vrstami družin kot tudi uresničevanju inkluzivnega izobraževanja.

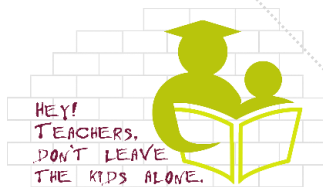
"V evropskih izobraževalnih sistemih še vedno obstajajo neenakosti. Učenci iz slabega socialno-ekonomskega ozadja so v šoli manj uspešni kot njihovi vrstniki v vseh državah EU. Otroci priseljencev, invalidi in romski otroci so med najbolj ranljivimi skupinami. Hkrati obstajajo velike razlike med državami v tem, kako situacija v družini vpliva na učne rezultate. "

(Vir: Evropska komisija).

Šola je v tem kontekstu eden od glavnih stebrov proti postopni socialni molekularizaciji, vendar morajo učitelji biti sposobni sodelovati z različnimi sogovorniki, v primerjavi s preteklostjo, ki se med seboj razlikujejo glede potreb, pričakovanj, vrednot in modelov usposabljanja.

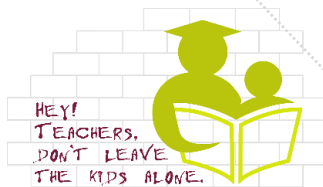
Tipična metodologija vključujoče perspektive zahteva: močno sodelovanje med učitelji in vodstvom šol; učence, ki gradijo svoje znanje in aktivno razvijajo svoje znanje; močan okvir solidarnostnih odnosov; didaktični pristop, ki omogoča različne stopnje obdelave informacij in izražanja čustev in motivov, vendar na način, ki pozitivno izkorišča sposobnost vsakega učenca za razvoj potenciala le-teh; udeležba družine; izdelava načrta individualiziranega izobraževanja, integriranega s programiranjem razreda.

Ta vodnik poroča o delu, opravljenem v prvi fazi projekta, in zlasti o rezultatih raziskovalnega / izobraževalnega tečaja, ki je potekal na Oddelku za znanstveno izobraževanje Univerze v Bologni (Italija) z dvanajstimi učitelji osnovne šole (dva na partnerja). Predlaga metodologijo in inovativna orodja, ki so koristna za sistematično in globalno reševanje učnih izzivov z vidika vključevanja, ob upoštevanju posebnih kontekstualnih vplivov v skladu s pristopom Mednarodne klasifikacije funkcioniranja, Invalidnosti in Zdravja (WHO, 2000) in krepitev vloge družine ter stalnega in trajajočega usposabljanja učiteljev.

Šolsko vključevanje je mogoče le, če je celotna vzgojna skupnost ozaveščena, sledi načelom inkluzivnosti in aktivno deluje z namenom doseganja njenih ciljev.

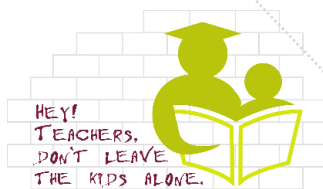

Raziskovalna skupina

Člani delovne skupine, ki so prispevali k izvajanju priročnika, so zlasti:

- Daiva Burkauskiene (Vilnius University of Applied Sciences – Litva)
- Giovanna Di Pasquale (University of Bologna – Italija)
- Eva Evangelou (26th Primary School in Limassol – Ciper)
- Maurizio Fabbri (University of Bologna – Italija)
- Barbara Gasparella (Orientation - IERFOP Onlus – Cagliari – Italija)
- Rania Georgiou (26th Primary School in Limassol – Ciper)
- Justina Jancauskaite (Vilnius University of Applied Sciences – Litva)
- Vaiva Juskiene (Vilnius University of Applied Sciences – Litva)
- Foteini Massou (26th Primary School in Limassol – Ciper)
- Alessandro Melillo (Orientation – IERFOP Onlus – Cagliari – Italija)
- Lina Narkeviciene (Vilnius University of Applied Sciences – Litva)
- Simona Pavlin (Development and Education Centre Novo Mesto – Slovenija)
- Metod Pavšelj (Development and Education Centre Novo Mesto – Slovenija)
- Cristina Poli (IERFOP Onlus – Cagliari – Italija)
- Patrizia Sandri (University of Bologna – Italija)
- Giuliana Santarelli (University of Bologna – Italija)
- Ausra Simoniukstyte (Vilnius University of Applied Sciences – Litva)
- Paulina Szymańska (University of Lodz – Poljska)
- Katarzyna Wałęcka– Matyja (University of Lodz – Poljska)

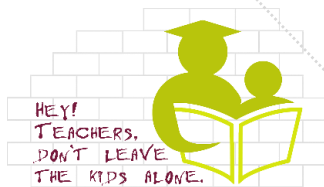

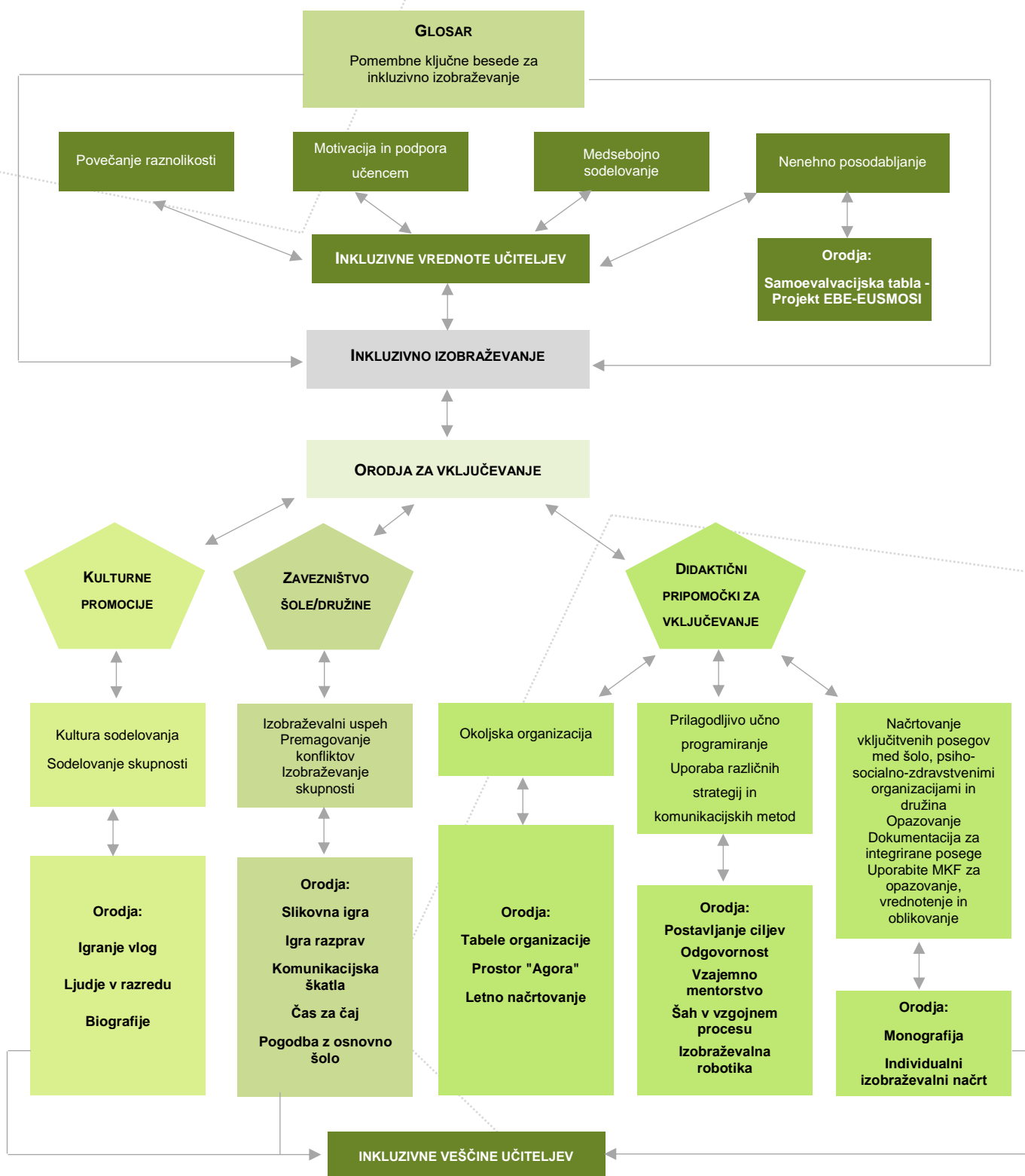
Člani delovne skupine, ki so prispevali k izvajanju priročnika, so zlasti:

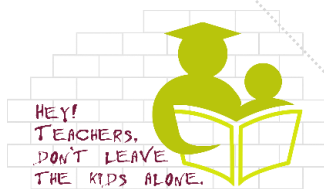
- Zivile Aleksunaite (Lyfu Help to Fit – Litva)
- Tatjana Badovinac (OŠ Smihel – Novo Mesto – Slovenija)
- Ornella Bartolotti (Comprehensive Institute of Vado – Monzuno -Bologna- Italija)
- Daniela Belletti (Comprehensive Institute of Vado Vado – Monzuno -Bologna- Italija)
- Gaia Bevilacqua (Comprehensive Institute 10 – Bologna- Italija)
- Rossella Cestari (Comprehensive Institute Carpi3 – Modena- Italija)
- Lilia Delle Donne (Comprehensive Institute of Vado – Monzuno -Bologna- Italija)
- Rosa di Matteo (Comprehensive Institute of Vado – Monzuno -Bologna- Italija)
- Giovanna Di Pasquale (Department of Educational Sciences - University of Bologna - Italija)
- Eva Evangelou (26th Primary school Limassol – Ciper)
- Maurizio Fabbri (Department of Educational Sciences - University of Bologna - Italija)
- Karmen Kržan (OŠ Grm – Novo Mesto – Slovenija)
- Inga Kreivenaite (Lyfu Help to Fit – Litva)
- Agnieszka Matynka (Primary school no 36 – Poljska)
- Sara Moretti (Comprehensive Institute of Vado – Monzuno -Bologna- Italija)
- Foteini Massou (26th Primary school Limassol – Ciper)
- Klaudia Oberg (Primary school no 36 – Poljska)
- Marinella Pagnotta (Comprehensive Institute of Vado – Monzuno -Bologna- Italija)
- Metod Pavšelj (Razvojno izobraževalni center Novo mesto – Slovenija)
- Cristina Poli (European Institute for Research, Training and Professional Orientation - IERFOP Onlus- Cagliari- Italija)
- Patrizia Sandri (Department of Educational Sciences - University of Bologna - Italija)
- Cristina Sarti (Comprehensive Institute of Vado – Monzuno -Bologna- Italija)
- Ausra Simoniukstyte (Faculty of Pedagogy-Vilniaus kolegija/Vilnius University of Applied Sciences- Litva)
- Paulina Szymańska (Instytut Psychologii- Uniwersytet Łódzki - Poljska)
- Katarzyna Wałęcka-Matyja (Instytut Psychologii- Uniwersytet Łódzki - Poljska)

Vodič po izobraževalnih pripomočkih

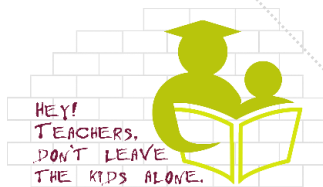
1 DEL Teoretični okvir

Erasmus+

Projekt N° 2016-1-IT02-KA201-024342

Projekt je financiral tudi Evropska komisija. Ta publikacija [komunikacija] odraža samo poglede avtorja in Evropska komisija ni odgovorna za kakršno koli uporabo tukaj vsebovanih informacij.

Inkluzivno izobraževanje

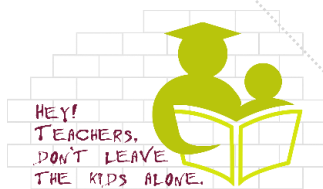
Evropska unija je v okviru strateškega okvira Evropa 2020 postavila cilje izobraževanja in socialne vključenosti med pet ciljev, ki jih je treba doseči do leta 2020. Glede izobraževanja in usposabljanja, je cilj predvsem izboljšati nacionalne sisteme tako, da bi vsem državljanom zagotovili pridobitev osnovnih spretnosti in pogojev za polno uresničevanje svojega učnega potenciala, v perspektivi vseživljenjskega učenja v kontekstu večje zaposljivosti in trajnostne gospodarske rasti. V tem okviru je inkluzivno izobraževanje temeljni instrument za premagovanje ovir, ki jih predstavljajo invalidnosti, prikrajšanosti in marginalizacije, zagotavlja pravičnost in spodbuja demokratična načela socialne kohezije, aktivnega državljanstva in medkulturnega dialoga (2009, sklep Sveta, str. 3).

Doseči je treba cilj, ki se nanaša na izvajanje in krepitev inkluzivnega šolskega konteksta, z namenom doseganja izboljšav za vse učence in splošne rasti kakovosti celotnega šolskega sistema: razvoj vzgojno-izobraževalnih stilov in njegova posledica na kakovost odnosov med šolo in družino kažejo na povečanje kompleksnosti, tudi glede vključevanja otrok s t.i. "tipičnim razvojem", ki ne sodijo v področje invalidnosti in socialnih težav.

Priložnost za razvoj kulture vključenosti, ki velja za vse predmete šolskega konteksta, in ne le za tiste, ki spadajo v določene kategorije kategorizacije potreb, zato postaja vse bolj razširjena.

Kot je bilo že navedeno v poročilu Mednarodne konference o izobraževanju Inkluzivna šola: način prihodnosti (ICE, 2008), zavezanost inkluzivnosti nujno vključuje izvajanje številnih idej in vrednot, ki se nanašajo na vrsto družbe, ki jo je potrebno graditi (in s tem tudi vrsto šole).

Da bi bile družbe bolj vključujoče, bolj spokojne in spoštljive do razlik, je bistveno, da imajo učenci priložnost, da te vrednote doživljajo med svojim izobraževanjem, tako šolskim kot neformalnim.

Inkluzivnost je načelo, ki vključuje izvajanje izobraževalnega in didaktičnega pristopa, ki temelji na spoštovanju raznolikosti ter pravic enakosti in udeležbe. Da bi zagotovili izvajanje tega procesa v šoli, so učiteljeva načela odločilna, saj so osnova za razvoj njegove profesionalnosti.

Zato so potrebne ustrezne poti začetnega usposabljanja ali usposabljanja na delu, ki spodbujajo razvoj potrebnih refleksijskih veščin. Te spretnosti očitno zahtevajo sposobnost razvijanja njihove pedagoške domišljije, kot tudi branje in interpretacijo poučevanja in usposabljanja (Canevaro, D'Alonzo, Caldin, Ianes, 2011).

Šolo je glede na sistemsko-relacijski pristop mogoče videti kot kontekst, ki je povezan z drugimi konteksti, predvsem z družino. Družine ne predstavljajo homogenega sistema, ampak jih sestavljajo predstavniki različnih kultur, identitet in spolov, ki prav tako prenašajo različne koncepte izkušenj. Zato je mogoče razumeti, kako vključujoča logika velja za vse vpletene subjekte, in ne le za tiste s posebnimi potrebami, ki jih je tudi lažje kategorizirati (Bronfenbrenner, 1979).

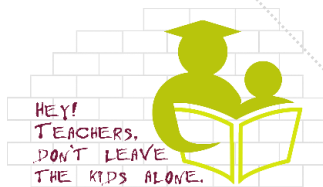
Zaveznitvo šole in družine je konfigurirano kot srednjeročni cilj, ki zahteva prehod skozi različne faze, vzajemno znanje in upravljanje konfliktov.

Raziskave, ki so bile opravljene v zadnjih desetih letih, so poudarile nastajanje vse pogostejših vrzeli med starši in učitelji glede dojemanja osebnosti in spretnosti otrok (Contini, Manini, 2007; Fabbri, 2008; Contini, 2011). Včasih so te razlike posledica procesov pozitivne idealizacije, ki po mnenju učiteljev odražajo težnjo staršev, da precenijo resnični potencial otroka; ali negativno idealizacijo, ki po mnenju staršev kaže na težnjo učiteljev, da jih podcenjujejo. V drugih primerih ta konflikt ne temelji na procesih idealizacije, temveč na dejstvu, da imajo otroci pri izvajanju iste dejavnosti v šoli večje težave v primerjavi s tistimi, s katerimi se srečujejo v družinskem kontekstu.

Značilnost predlaganih orodij v tem priločniku je olajšanje komunikacije med šolami in družinami, med kolegi, med učitelji in učenci, da bi tako preprečili situacije nesporazuma in vzajemnega zapiranja za reševanje težav.

Na žalost učitelji družinam ne priznavajo vedno pravice, da posežejo v težave svojih otrok in komentirajo vsebino, razpravljajo o ocenah, ki so jih učitelji izrazili: pogosto zahtevajo zaupanje v šolo. V tem zgodovinskem trenutku je bolj kot kdajkoli prej potrebno, da se participativna kultura inkluzije, ki je bila na nekaterih področjih dosežena v povezavi z učenci z motnjami v razvoju ali v razmerah socialne ogroženosti, razširi na upravljanje celotnega razreda.

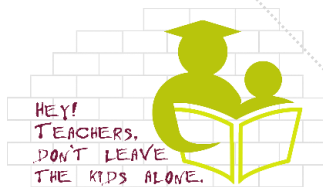
Ta koncept vključevanja ima svoje korenine na poti, ki prihaja od daleč in ni v celoti realizirana, in medtem ko se še naprej razvija in izpopolnjuje, ne more najti popolnega načina izvajanja, saj je cilj vključevanja učinkovit le, če pomaga narediti nove korake v procesu samega vključevanja, s povečanjem ciljev in ustreznih oblik izkušenj. V nekaterih pogledih je lahko zasnovan kot regulativen primer utopične vrednosti, ki dolguje svojo učinkovitost dejstvu, da je vedno mogoče izpopolniti in ustvarjati nadaljnje izkušnje. Zato je to dolgotrajni proces, ki poteka skozi različno označene faze, v katerih se včasih omejimo na prizadevanja za vključitev ranljivega subjekta, ki ima primanjkljaj ali je socialno-kulturno ogrožen v omenjenem kontekstu ter ga ni mogoče enostavno spremeniti.

Meja teh izkušenj je v tem, da ne izkoriščajo popolnoma pravice državljanstva zadevnih subjektov in popolnega priznavanja njihovega dostojanstva kot oseb: za uresničitev tega idealnega vključevanja v bolj napredne in inovativne oblike je potrebna participativna kultura vključitve, ki vključuje tudi referenčno skupnost.

Zdi se, da je le 2,4% staršev, vključenih v raziskavo, v skladu z zasnovo bolj inovativnega inkluzivnega izobraževanja, če upoštevamo, da inkluzivnost vključuje "prilagajanje učnega procesa za vsakega otroka glede na njihove individualne sposobnosti".

S tega vidika branje podatkov, zbranih iz vprašalnikov v različnih državah, ki sodelujejo v tem projektu, potrjuje, kako smo še vedno daleč od popolnega izvajanja teh ciljev in da so nekateri šele začeli poganjati korenine na tem področju, čeprav še vedno delno in selektivno.

Večina staršev slabo pozna pomen inkluzivnosti in praks, ki jih je potrebno aktivirati. Obstajajo namreč osnovna vedenja, kot so, na primer, razpoložljivost za sprejem učencev s posebnimi potrebami (zlasti z intelektualno ali psihično motnjo) v okvir šole in v skupnost, kar še vedno ni samoumevno glede na odgovore teh staršev.

30% staršev izjavlja, da so v vsakem primeru bolj naklonjeni prisotnosti otrok s posebnimi potrebami v rednih oddelkih, ki potrjujejo potekanje spremembe, ki jo je treba podpreti tudi zaradi izmenjave dobrih praks med različnimi državami. V drugi skrajnosti 58 odstotkov preprosto navaja: "Ne vem"

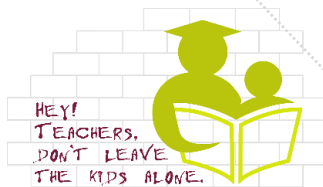
Starši so bolj usmerjeni na kompleksnost pojava, ko se jih vpraša za mnenje o psihološki in pedagoški pomoči učencem v težavah: odstotek tistih, ki ne vedo, pade na 32%; 41% jih meni, da so trenutne intervencije pozitivne, preostalih 27% pa meni, da bi morali storiti veliko več.

Družine otrok s posebnimi izobraževalnimi potrebami so pozitivno govorile o sodelovanju med šolo in družino v zelo visokem odstotku 75%, čeprav je ta točka predvsem posledica specifičnosti italijanskega šolskega konteksta. Poleg tega 66% staršev meni, da se dogaja evolucijski proces, ki bi lahko pripomogel k premagovanju starih ovir med ljudmi. Pravijo, navajamo: "Družba je ali postala dober kraj za življenje za vse ljudi".

Potrjena je potreba staršev o oblikah pomoči s strani šole in podpori starševstva. Starši otrok s posebnimi potrebami niso edini, ki imajo to potrebo, iz drugih raziskav pravzaprav izhaja (Contini, Manini, 2007), da ima to potrebo večina družin.

68% učiteljev v zvezi s tem verjame, da so referenčna točka, 74% pa to nalogo opravlja z zagotavljanjem navodil v primeru težav pri opravljanju nalog.

Da bi potrdili trend, ki je pozitiven, a ne generaliziran, je zanimivo primerjati podatke, ki se nanašajo na odgovore otrok, od katerih jih 51% meni, da so šlo prostovoljno v šolo, kar pa se tiče percepcije učiteljev, od katerih jih je 82% prepričanih, da OPP počutijo drugačne od svojih sošolcev. Čeprav je 66% učiteljev zadovoljnih z delom za vključitev otrok s posebnimi potrebami, jih 88% meni, da opravljajo pomembno funkcijo za družbo, 89% jih meni, da je sodelovanje s starši koristno, 58% pa jih ni zadovoljnih s stopnjo ponujene psiho-pedagoške podpore.

Kakovost dela, usmerjenega v vključevanje, namesto tega zagotavlja skupno vodenje projektov v procesu usposabljanja s skupno odgovornostjo vseh vpletenih akterjev, kar nujno pomeni preseganje "individualizma" učiteljev in družin. Zavedanje, da je sistemska šola bolj učinkovita, pomeni boljšo sposobnost prilagajanja vsem potrebam v zvezi z usposabljanjem, ki se pojavljajo v njej, zahteva sposobnost odrekanja samo-referenčnemu odnosu in se v celoti osredotoči na učenca.

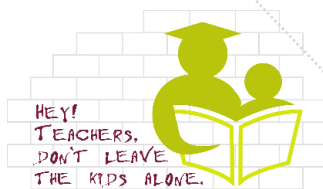
Preseganje medicinskega modela pomeni, da smo sposobni spoznati vrednost, ki jo ima vsaka izkušnja vključevanja v celotno razredno vsebino in v širšem smislu, za celoten šolski kontekst. To pomeni, da ga z delom spreminjamo v vir za vsakogar in ne v element, ki ga je treba stigmatizirati kot problematičnega. Odnos, ki je še vedno pogost pri učiteljih, pa je zaznavanje integracije OPP kot problem in ne kot vir za kontekst.

Besede: skupno besedišče

Prepoznavanje sebe v skupnem horizontu inkluzivnega izobraževanja ni mogoče šteti za samoumevno. Veliko energije in zavezanosti projektnih partnerjev je bilo, predvsem v začetnih fazah, namenjene razjasnitvi uporabljenih izrazov in razlagi njihovega pomena v pripadajočih vsebinah. Ta primerjava se je nadaljevala skozi plodno in zahtevno delo vzajemne izmenjave, ki je zaznamovala napredek projekta in pripeljala do oblikovanja skupnega glosarja. Ključne besede, ki postanejo orodja za prepoznavanje sebe v skupnem cilju konkretnega usmerjanja dela učiteljev.

Učitelji sami razumejo terminološko in pojmovno jasnost kot temeljni vidik prepoznavanja dobrih praks v horizontu inkluzivnega izobraževanja (Output 1, str. 37).

Invalidnost

Obstaja več modelov invalidnosti, na katere se lahko sklicuje (Biggeri, 2010):

medicinski model

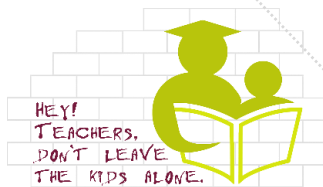
razume koncept invalidnosti kot odstopanje od normalnosti. V tej perspektivi je invalidnost biološko stanje, ki je bistveno za posameznika, kar zmanjšuje njegovo kakovost življenja in njegovo udeležbo v družbi, v primerjavi s človeškim delovanjem "v okviru norme" (Pfeiffer, 2001; Amundson, 2000). S sprejetjem tega modela se učitelj osredotoči na omejitve, na vidike, ki na otroku "ne delujejo", v škodo globalne vizije kontekstualnih vidikov, ki lahko prispevajo k ustvarjanju položaja invalidnosti

predlagajo gibanja invalidov (Konvencija o pravicah invalidov, ZN, 2006), se osredotoča na ovire, ki so prisotne v družbenem kontekstu, in preprečujejo osebi s primanjkljajem izražanje vseh njegovih potencialov, njegovega delovanja. Učitelj, ki se drži tega modela, verjame, da je šola odgovorna, da se ustrezno opremi za prilagoditev različnih značilnosti učencev in preprečuje, da bi se primanjkljaji spremenili v invalidnost

socialni model

bio-psiho-socialni model Mednarodne klasifikacije delovanja, invalidnosti in zdravja (MKF) (WHO, 2001)

temelji na predpostavki, da se vsak posameznik v kontinuumu zdravstvenih pogojev v zaporedju različnih starosti lahko sooči z nekaterimi pomanjkljivosti v svojem delovanju. Invalidnost s tega vidika je rezultat kombinacije vsaj dveh dejavnikov: okoljskih dejavnikov (povezanih s fizičnim in družbenim okoljem ter vplivom vedenja ljudi) in osebnih dejavnikov (povezanih z osebnostjo in značilnostmi posameznika). Učitelj, ki se drži tega modela pri analizi situacij, bo poskusil identificirati dejavnike, ki delujejo kot ovira, in tiste, ki olajšajo učenje in so odgovorni za dobro počutje vsakega učenca. Delovna skupina je delila vizijo bio-psiho-socialnega modela MKF.

Posebne izobraževalne potrebe

V širšem in splošnem smislu beseda potreba lahko pomeni notranji občutek pomanjkanja, ki aktivira zaznavanje, razmišljanje in delovanje, da bi spremenilo obstoječe stanje, ki ga posameznik(i) zaznava(jo) kot nezadovoljivo v določeni sferi delovanja človeka: bio-psihični, socialni ali kulturni.

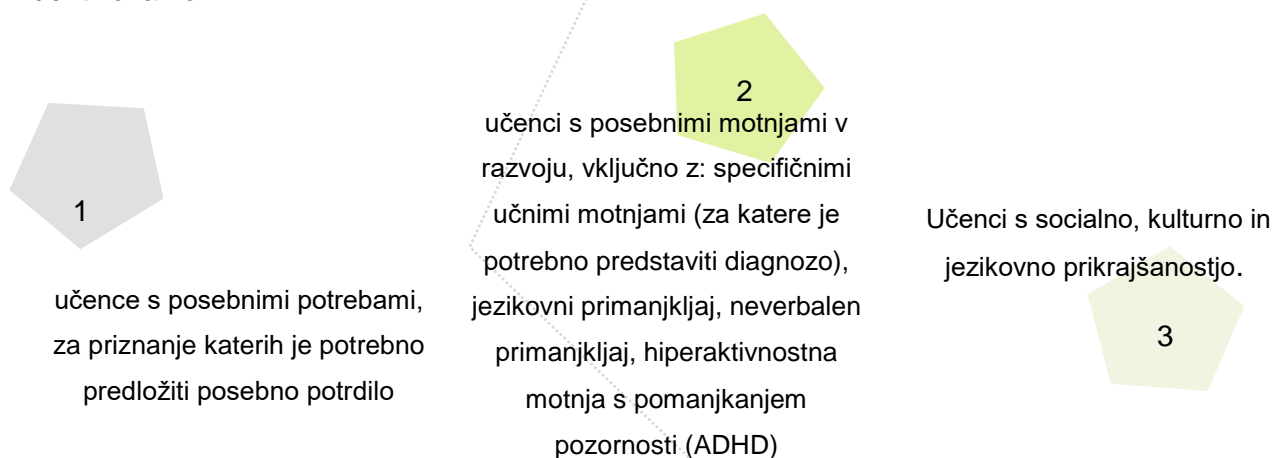
Koncept posebne izobraževalne potrebe se razteza dlje od tistih, ki so vključene v kategorije invalidnosti, za kritje tistih učencev, ki so v šoli neuspešni zaradi številnih drugih razlogov, ki jim preprečujejo optimalno napredovanje (UNESCO, 1997). Že leta 1997 je UNESCO skušal opredeliti posebno izobraževalno potrebo z obsežnejšim konceptom, kot je bil tradicionalno vključen v kategorije invalidnosti.

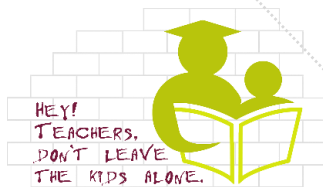
Posebna izobraževalna potreba je vsaka evolucijska težava na področju izobraževanja in / ali učenja, ki je sestavljena iz problematičnega delovanja, ki izhaja iz vzajemne medsebojne povezanosti sedmih področij zdravja, v skladu z modelom Svetovne zdravstvene organizacije ICF. Delovanje je za učenca problematično glede na škodo, oviro ali socialno stigmo, ne glede na etiologijo, in potrebuje posebno individualno izobraževanje / poučevanje.

Otrok s posebnimi izobraževalnimi potrebami

Otrok s spektrom simptomov, ki otežujejo ali onemogočajo delovanje v smislu motoričnih, senzoričnih, kognitivnih, komunikacijskih, čustvenih in družbenih in / ali duševnih veščin, ki vplivajo na kakovost življenja in na uspešnost družbenih vlog danes in / ali v prihodnosti.

V okviru makro kategorije učencev s "posebnimi izobraževalnimi potrebami" lahko identificiramo:

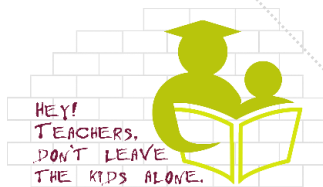
V trenutni evoluciji razprave v evropski perspektivi se koncept posebne potrebe po izobraževanju (OPP) spreminja v smeri odprtih, dinamičnih in celo začasnih možnosti, da vključi vse problematične situacije delovanja za osebo, ki jo takšne stiske ovirajo pri pridobivanju zadovoljivih odgovorov na njegove potrebe. Koncept OPP se tako odmika od čisto kliničnega stališča, vključuje zahtevo po pravičnosti, ki jo šola in sistemi socialnega varstva priznavajo v različnih situacijah, treba ga je "obogatiti" s posebnimi posegi, individualizacijo in personalizacijo.

Socialna izključenost

Položaj, ki posamezniku ali skupini onemogoča ali otežuje legalno opravljanje socialne vloge, uporabljanje javnih sredstev blago in socialne infrastrukture, zbiranje virov in zaslužka za življenje na dostojen način. Ta položaj je posledica stigmatizacije, označevanja določenih kategorij ljudi in vsiljevanje določene perspektive na način, da vpliva na zaznavanje njih samih in njihovega življenja.

Socialno prikrajšani otroci

Lahko jih opredelimo v smislu značilnosti družbene skupine njihovih družin. Obstaja močna statistična povezava med nizkim socialno-ekonomskim položajem skupine in socialno prikrajšanostjo otrok, ki pripadajo takšni skupini, vključno z neuspehom v šoli. Primer so Romi v Litvi in Sloveniji.

Poučevanje v inkluzivni šoli

Inkluzivnost zahteva predvsem zavesten in odgovoren razmislek o tem, kakšno šolo želimo. V tem smislu je bistvenega pomena, da vsak učitelj pridobi veščine za analiziranje sistema, katerega del je, da se zaveda lastnih prepričanj in stališč, zmožnosti spremljanja razvoja procesa integracije / inkluzivnosti in prispevka k njenem izpolnjevanju, pri čemer uvaja potrebne spremembe.

Učitelji bi morali razmisliti o svojih prepričanjih, na primer o vplivu resnosti primanjkljaja na možnost vključitve učenca, učinkovitosti izobraževalnih in učnih posegov za ustvarjanje kognitivne prilagodljivosti (Vygotsky, 1924, Feurstein, Rand, Rynders, 1988), priložnost, ki jo predstavlja prisotnost v razredu učencev s posebnimi izobraževalnimi potrebami v smislu prenove učnih metod in spodbujanja kulturne, znanstvene in relacijske obogatitve v splošno korist, saj imajo ta prepričanja pomemben vpliv na lastno izobraževalno dejavnost (Sandri, 2014a).

Projekt, ki trenutno poteka, je sprožil proces vzajemnega poznavanja in kroženja praks med različnimi državami, vključenimi v projekt, ki ima močan inovativni potencial. Namen inovativne uporabe orodij za usposabljanje je preprečevanje oblik izključevanja najbolj ranljivih učencev in

zmanjšanje števila učencev, ki predčasno prekinejo izobraževanje iz različnih razlogov (socialni ali ekonomski, kognitivni, motorični, senzorični, psihični primanjkljaji), želi ustvariti bolj vključujočo šolo, v kateri vsakdo lahko čuti pripadnost, vrednoti svoje potenciale in doprinese svoj lastni prispevek k skupnemu dobremu.

Potrebo po usposabljanju podpirajo podatki o odzivu na vprašanje, ki so ga učitelji postavili v prvi fazi mednacionalnih raziskav v zvezi z zaznavanjem ustreznosti pri njihovi pripravi.

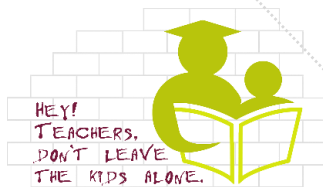
Glede na številne mednarodne izkušnje so lahko metode in učne strategije, ki jih v razredu uporabljajo pristojni učitelji, koristne za večino učencev s posebnimi izobraževalnimi potrebami; obratno je prav tako veliko strategij, ki se uporabljajo za predmete s prilagojenimi izobraževalnimi potrebami mogoče učinkovito razširiti na poučevanje vseh učencev.

(Florian, 2009, 2012; Jordan, Schwartz, McGhie-Richmond, 2009)

Prav zato je pomembno, da se zagotovi usposabljanje, ki krepi izobraževalne in učne spretnosti, ki jih učitelji že imajo. Učitelji se tako ne bi počutili neustrezno usposobljeni za odzivanje

Samo 43%, torej manj kot pol vključenih učiteljev je odgovorilo, da se počutijo pripravljene za poučevanje učencev s posebnimi izobraževalnimi potrebami (Output 1, stran 44).

na različne posamezne učne značilnosti učencev in morali zahtevati posebne intervencije, ki tvegajo stigmatizacijo raznolikosti namesto spodbujanja "enotnosti v raznolikosti" človeškega, kot pravi Morin (2001).

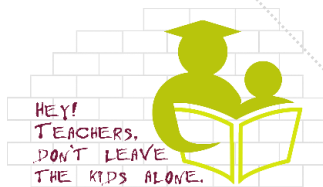
Zgodovinsko gledano, so bile posamezne razlike med učenci vedno povezane z okvarami ali posebnimi učnimi težavami, nadomestno izobraževanje pa je bilo dovolj za izboljšanje osnovnih spretnosti.

Naše stališče je, moramo namesto tega preusmeriti pozornost od poskusa »odpravljanja« pomanjkljive kognitivne funkcije na analize strategij, potrebnih za zagotovitev učenja.

Sprememba perspektive vključuje sprejemanje razlik med učenci kot navaden vidik človekovega delovanja in boljše razumevanje odgovorov, ki jih vsakdo daje predlaganim dejavnostim (Sandri, 2014a).

Odnos, ki ga učitelj vzpostavi z vsakim učencem, je bistvenega pomena, prav tako pozornost, ki ga le-ta spremlja na poti do šolskega in izobraževalnega uspeha. Pomembno je, da učenca vidite kot osebo, kot otroka, in ne kot "nosilca primanjkljaja" ali "nosilca posebne potrebe", ki je vključen v klinično kategorijo. Pomembno je, da prepoznate njegove prednosti, njegove "to lahko storim sam" in njegove "to lahko storim, če mi pomagate", da razumete naravo težav, ki jih ne določajo vedno izključno fizične ali osebne značilnosti, temveč tudi interakcije prisotne v kontekstu pripadnosti (predvsem družina in šola).

Upravljanje in vodenje razreda na način, da le-ta postane učna skupnost, ki je vključujoča in podporna, od učitelja zahteva obvladovanje več spretnosti, vključno s tistimi, ki v pedagoškem pomenu izraza skrbijo za dinamiko odnosa, ki se razvija med učiteljem in učenci ter med učenci samimi. Pomembno je aktiviranje vsakega študenta, da v svojem učenju postaja odgovornejši in bolj avtonomen, »aktivna« oseba, ki je sposobna razmišljati o svojih kognitivnih, čustvenih in motivacijskih procesih, se samo-oceniti in primerjati z drugimi.

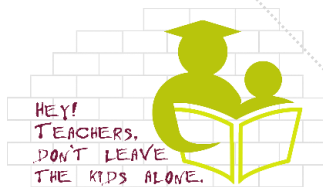
Individualizacija in personalizacija procesov poučevanja / učenja, ki so temeljnega pomena za spodbujanje vključevanja, zahteva, da ima učitelj sposobnost organizacijske fleksibilnosti oblikovanja različnih gradiv, za njihovo prilagajanje in vrednotenje.

Učitelj mora biti motiviran z nenehnim iskanjem pravičnosti in s pogledom, ki presega primanjkljaj otroka, ki presega posebne tehnike, ki jih omejujejo, da si predstavljajo odraslega človeka, državljana, v katerega lahko učenec odraste v prihodnosti, če ga bodo spremljali učitelji / vzgojitelji, katerih cilj je krepitev človečnosti v vsakem od nas.

Strokovnost inkluzivnega učitelja pomeni pripravljenost, da se postavi v akcijsko-raziskovalno perspektivo, da sodeluje s kolegi, družinskimi člani in strokovnjaki s področja družbeno-izobraževalnega zdravja, da se nenehno odziva na svoja prepričanja, v svojem jeziku in na podlagi lastnih izobraževalnih in didaktičnih praks.

To pot je mogoče zaznati kot težko in slabo podprto v lastni šolski resničnosti. Šolska kultura, ki med drugim vključuje organizacijsko strukturo in izrazoslovje, ki se nanaša na raznolikost, vpliva na prepričanja in dejanja učiteljev, zlasti na začetku njihove kariere (Stanovich, Jordan 2002). Iz tega razloga se je skupina učiteljev, ki so sodelovali na tečaju usposabljanja na univerzi v Bologni, odločila za uporabi orodij za samoocenjevanje kakovosti vključevanja v šoli in v razredu, da bi spodbudili vključujoče strukturne procese, ki jih je mogoče zaznati zaradi specifičnih kazalnikov na mednarodni ravni.

To je orodje, opisano v dodatku tega priročnika, ki je bil pripravljen ob triletnem raziskovalnem projektu, financiranem v okviru programa ERASMUS +, strateškega partnerstva za šole KA2 z naslovom "Izobraževanje na podlagi dokazov: evropski strateški model za inkluzivnost v šolah" (EBE-EUSMOSI) Ref. Št 2014-1-EN02-KA201-003578. V projektu sta sodelovali italijanski univerzi v Perugiji (koordinator) in Udinah, skupaj z Odprto univerzo na Nizozemskem (NL), Avtonomno univerzo v Barceloni (ES), Univerzo v Zagrebu in Univerzo v Ljubljani (SL). Projekt je mogoče obravnavati kot inovativen instrument, ki je integrativen in se nanaša na naslednja predlagana orodja.

Vrednote in spretnosti inkluzivnih učiteljev

"Profil inkluzivnih učiteljev", ki ga je leta 2012 razvila Evropska agencija za razvoj izobraževanja OPP, bi moral biti referenčna točka za usposabljanje vsakega učitelja. Na podlagi opazovanja dela v razredu opredeljuje štiri bistvene vrednote učiteljskega poklica: krepitev raznolikosti učencev; podporo učencem; sodelovati z drugimi; razvoj in strokovni razvoj. Pokomentirajmo vsako vrednoto.

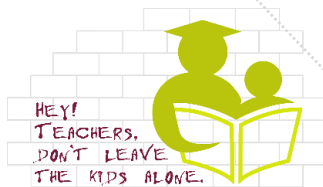
1. Ceniti raznolikost učencev - razliko je treba obravnavati kot vir in bogastvo.

Izobraževanje bi moralo biti usmerjeno v razumevanje našega položaja v svetu in "poskrbeti, da ideja o enotnosti v človeški vrsti ne izniči ideje o raznolikosti in da ideja o raznolikosti ne izniči ideje o enotnosti. [...] Razumevanje človeških bitij pomeni razumevanje njihove enotnosti v raznolikosti, njihove raznolikosti v enotnosti". S temi besedami nas Edgar Morin (2001, str. 56) opozarja na pomembnost srečanja z "drugim" in potrjuje potrebo po spodbujanju kulture integracije in vključevanja.

"Gre za dostojanstveno priznanje "drugega" v vsakdanjem življenju, ki ne more živeti kot oseba, če ni v odnosu z drugimi ljudmi. V tem smislu se pojem vključevanja pojavlja v vsem svojem pomenu in obsegu. Prihodnost je treba obravnavati kot čas, ko prevzamemo neskončno kompleksnost človeškega na vseh področjih družbe, pri čemer se strinjamo, da je ni mogoče meriti ali uokviriti v kategorije. To je prvi pogoj, da lahko vstopimo v obdobje polnega priznavanja konstruktivne vrednosti disonance, izobraževanja, posvečenega drugačnosti in razmerju, ki dejansko upošteva želje, potrebe in ranljivosti, ki nas združujejo in ločujejo, o prehodu iz vizije, ki invalidno osebo obravnava kot predmet, do vizije, ki jo priznava kot osebo, do zavračanja odtujevanja posameznika zaradi njegove raznolikosti in do boja proti vsem oblikam prezira."

(Gardou, 2006, p. 50).

V socialnem in kulturnem kontekstu, ki ga vse bolj zaznamuje prisotnost večkratnih pojavov, ki izhajajo iz priseljavanja, iz različnih načinov organiziranosti družine, od razlik med spoloma in posameznih značilnosti, ranljivosti, povezanih s primanjkljajem, do socialno-kulturne in jezikovne prikrajšanosti, ta izziv zahteva predvsem zavestno izbiro vrednot, ki so značilne za etiko vzajemnosti in solidarnosti. Vključuje tudi spoštovanje modela, ki predpostavlja možnost izobraževanja, učenja in kognitivne prilagodljivosti, kljub prisotnosti ovir, učnih težav ali možnih stanj nelagodja ali prikrajšanosti, izpostavljanja šole, ki je pozorna na potrebe po usposabljanju, razvoj in značilnosti

posameznih učencev z namenom, da bi vsem zagotovili popolno obvladovanje spretnosti, ki so potrebne za konstruktivno sodelovanje v družbenem življenju. Strokovni prispevek učiteljev je temelj pri gradnji šole, razreda, v katerem je prisotno spoštovanje vsakogar, ne glede na telesne, psihološke, spolne, kulturne ... značilnosti.

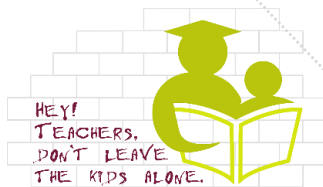
2. Podpora učencem - velika pričakovanja o akademskem uspehu učencev, sprejem učinkovitih učnih pristopov za spodbujanje disciplinskega, pa tudi socialnega in čustvenega učenja v heterogenem razredu.

Oznaka diagnoze je zaradi številnih razlogov verjetno bolj škodljiva kot koristna na področju izobraževanja, med drugim pa so pogosto pomembnejša dejstva, ki vodijo k osredotočanju na motnjo ali motnje učenca, v škodo analize drugih dejavnikov, kot so kontekstni vplivi. Osredotočenje na klinično diagnozo lahko vodi tudi k manjšim pričakovanjem glede prihodnosti osebe. Dejansko je težko, da bi se učenec, zlasti če ima intelektualni primanjkljaj, počutil "podprt", če učitelj verjame bolj ali manj eksplicitno, da je šolski in izobraževalni uspeh odločilno odvisen od njegovih prirojnih kognitivnih pogojev ali da je pozornost na njegovo učenje v razredu pomeni izgubo časa, tveganje za trivializacijo učenja za njegove sošolce ali pa je poenostavljanje ali diferenciacija programa a priori potrebna.

Podpora učencem v učnem procesu vključuje "preseganje" njihove morebitne okvaro, motnjo, njihove težave ter prepoznavanje njihovih virov in prednosti v perspektivi njihove prihodnje "odrasle dobe". To pomeni, da je treba pozornost nameniti čustvenim in motivacijskim vidikom, vzdušju v razredu, se zavedati, kako lahko interakcije in pogledi staršev, učiteljev in sošolcev vplivajo na procese identifikacije.

Če se samopodoba, zaznana v drugih, nenehno nanaša na podobo tistega, ki "ni sposoben", se ta sodba verjetno pretvori v prerokbo. Vsak učenec je, tudi če se sooča z omejitvami, avtor svoje intelektualne, civilne in moralne rasti, in ker se razvija pozitivno, mora živeti v kontekstih, ki spodbujajo njegovo samospoštovanje in dobro samopodobo.

Iz tega razloga morajo izobraževalni projekti skrbno oceniti vsakega učenca, ne da bi preprečili doseganje optimalnih ravni, in skrb za druge kontekstualne dejavnike. Še posebej je nujno, da "upravljamo razred" s spodbujanjem vključevanja in spoštovanja razlik prek meta-kognitivnega in

vključujočega učenja / poučevanja, ki v učencih spodbuja razmišljanje o učnih procesih, o lastnem ravnanju in ravnanju spremljevalcev, in o različnih vrstah sodelovanja.

3. Sodelovanje z drugimi - sodelovanje s starši in družinami, s kolegi in drugimi skupinami strokovnjakov ter "mrežno" delo, so bistvenega pomena za doseganje integracije / vključevanja.

Protagonisti izobraževalnega procesa so, poleg učiteljev in strokovnjakov izobraževanja na splošno, tudi učenci in družine, zato je nujno, da so vključeni predvsem v procese odkrivanja "posebnih izobraževalnih potreb".

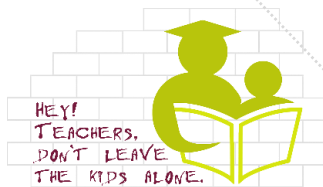
Skrb za razvoj in dobro počutje vsakega učenca mora vedno vključevati dialog z učencem in njegovo družino, da bi razumeli subjektivno dožemanje situacij in, v primeru težav, skupaj razmislili o možnih strategije premagovanja le-teh.

Tega "zavezništva" ni mogoče vedno enostavno izvajati iz številnih razlogov, vendar pa je za njegovo realizacijo glede na indikacije ICF v vsakem pomembno, da se učitelji zavedajo, da je pri razlagi težav potrebno premagati potrebo po opisovanju, ki se nanaša izključno na kognitivne, čustvene ali motivacijske vidike, ki jih ima učenec, ali vplive družinskega konteksta. Tudi sami morajo sprejeti analizo dejavnikov šolskega konteksta, ki lahko "olajšajo" ali "ovirajo" pogoje za rast učenca, ob upoštevanju metod učenja, razmerja, ki ga vzpostavijo z učencem, vzajemnih pričakovanj, bolj ali manj zavednih in eksplicitnih, vzdušje v razredu itd.

Za namene učinkovite integracije / vključevanja je nujno, da učitelji, zlasti tisti, ki izvaja učni načrt, ter učitelj, specializiran za podporne dejavnosti, delijo cilje, ki jih je treba uresničiti, in načine, ki jih je potrebno aktivirati. Le prek te formativne soodgovornosti med učitelji je mogoče narediti vsakodnevne dejavnosti "posebne", pri čemer pozorno in skrbno upoštevamo učne potrebe vsakega učenca, z ali brez okvare, in zgraditi vključujočo skupnost praks.

Natančneje, zahvaljujoč temu sodelovanju je mogoče izdelati enoten izobraževalni in didaktični program, namenjen vsem učencem v razredu, z ali brez posebnih izobraževalnih potreb, ki odstopa v individualnih in prilagojenih učnih poteh ter neposredno vključiti vsakega učenca v proces pridobivanja sposobnosti, ki ga je treba doseči, ga spremljati v metakognitivnem razmišljanju za zavedanje lastnega dožemanja učinkovitosti pri proučevanju določene teme, lastnih pripisov glede vzrokov njegovih težav, lastnega sloga učenja itd. Individualizacijo in prilagajanje izobraževalnih poti bi bilo treba dejansko določiti na osnovi didaktičnega dela za vse učence, ne le za tiste, ki imajo posebne izobraževalne potrebe.

4. Razvoj in strokovno usposabljanje: poučevanje je dejansko učna dejavnost in učitelji so odgovorni za svoje vseživljenjsko učenje.

Vključujoči učitelj mora stalno razmišljati o svoji vlogi in delu z namenom vseživljenjskega učenja.

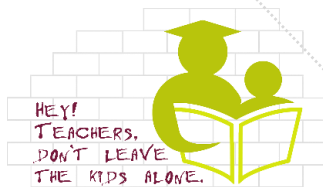
Te vrednote najdemo v modalitetah uporabe orodij, predstavljenih v tem priročniku, opisanih v 2. delu. Njihova uporaba zahteva, da učitelji obvladajo naslednje sposobnosti:

Komunikativno-relacijske veščine

- Vedeti, kako biti empatičen
- Sposobnost izvajanja empatične in neformalne komunikacije
- Vedeti, kako vzpostaviti prijetno in prijazno vzdušje, navdihujoče zaupanje in nepristranskost
- Znati ustvariti vzdušje zaupanja in komunikacijo, ki spodbuja učenje
- Poznati način aktivnega poslušanja
- Vedeti, kako decentralizirati svoje stališče
- Znati razvijati socialne veščine, kot so: spoštovanje različnih mnenj, prepričevanje, razlaga, ...
- Vedeti, kako sprejeti nova mnenja
- Vedeti, kako motivirati, sodelovati in spodbujati
- Biti sposoben podpirati otroke in dajati motivacijske povratne informacije
- Vedeti, kako spodbujati spoštovanje pravil
- Znati upravljati in premagovati konflikte
- Znati biti pozoren na relacijske vidike pri oblikovanju tabel za spodbujanje učenja
- Biti sposoben sodelovati in delati v skupinah
- Biti sposoben izmenjave informacij in veščin z učno skupino.

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja

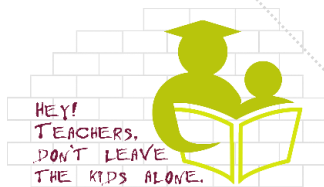
- Sposobnost izdelave ciljnih in integriranih opazovanj
- Vedeti, kako opazovati verbalno in neverbalno komunikacijo interakcij
- Vedeti, kako opazovati otrokovo vedenje, da bi izboljšali njihovo učenje
- Vedeti, kako opazovati in dokumentirati vedenje
- Vedeti, kako aktivirati proces samo-evalvacije v inkluzivnem vedenju nekoga
- Biti sposoben igrati vključujočo usmerjevalno vlogo
- Biti sposoben programirati in ovrednotiti vključujoče ukrepe usposabljanja
- Biti sposoben opisati zmogljivosti v skladu s pristopom mednarodne klasifikacije funkcioniranja, invalidnosti in zdravja (WHO, 2000)

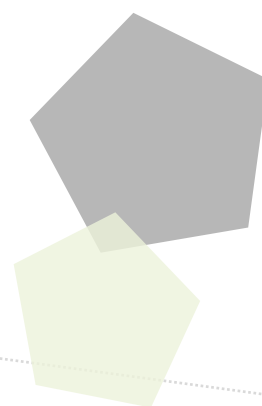
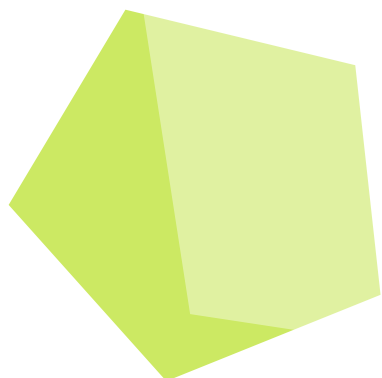
- Vedeti, kako spodbujati sposobnost učenca, da sam oceni svoje učenje
- Vedeti, kako voditi skupine
- Znati razlagati skupinsko dinamiko
- Biti na voljo in biti sposoben uskladiti dejavnosti razreda z velikimi skupinami, manjšimi skupinami, individualnim delom
- Biti sposoben povečati odgovornost učencev
- Biti sposoben določiti jasne in merljive vključujoče cilje
- Omogočiti učenje vsem otrokom
- Znati aktivirati implicitno znanje
- Vedeti, kako prenesti disciplinsko znanje na vključujoč način
- Znati spremljati skladnost s pogodbo o šolskem izobraževanju
- Poznati inkluzivno informacijsko tehnologijo
- Spodbujati razmišljanja na poti inkluzivnih dejavnosti, izvedenih med letom.

Organizacijske spretnosti

- Vedeti, kako pripraviti prostore in organizirati čas za vključujoče razredne dejavnosti
- Poznati načina načrtovanja aktivnosti v razredu na integriran način
- Znati uskladiti dejavnosti razreda na celovit način z letnim načrtom šole
- Vedeti, kako organizirati inkluzivne ukrepe usposabljanja
- Vedeti, kako dodeliti vloge in naloge, jih razdeliti vsem
- Poznati način organiziranja virov okolja (stiki z združenji, ki se ukvarjajo s socialnimi problemi, s knjižnicami, ...) za spodbujanje inkluzivne kulture
- Znati načrtovati sestanke
- Vedeti, kako najti učinkovite oblike obveščanja in oglaševanja sestankov
- Znati organizirati "Arhiv spomina", kjer se zbira dokumentacija o "vključujočih najboljših praksah".

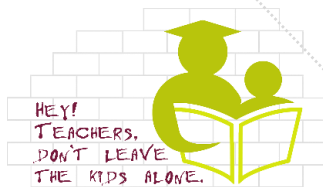
2 DEL Orodja

Erasmus+

Projekt N° 2016-1-IT02-KA201-024342

Projekt je financirala tudi Evropska komisija. Ta publikacija [komunikacija] odraža samo poglede avtorja in Evropska komisija ni odgovorna za kakršno koli uporabo tukaj vsebovanih informacij.

Orodja za inkluzivnost

V primerjavi z orodji, ki jih je razvila skupina za raziskave / usposabljanje za spodbujanje inkluzivnega izobraževanja, je bistvenega pomena premislek o relativnosti koncepta inovacij: države, vključene v projekt, imajo različne zgodbe in izkušnje glede inkluzivnosti in kaj je inovativno v nekaterih skupnostih, je lahko drugje že praksa.

Orodja, predstavljena v tem priročniku, so rezultat skupnega dela predstavnikov znanosti in učiteljev (po dva za vsako državo), ki sodelujejo v projektu, ter temeljijo tako na že znanem in preverjenem, ker povezovanje z koreninami omogoča večjo varnost, kot na tem, kaj se šteje za izvedljivo v različnih realnih situacijah. Inovativni podatki o instrumentu morajo biti dejansko kontekstualizirani v različnih državah in dobro je, da so v kontinuiteti s tem, kar je že del izkušnje učitelja.

Znano orodje se lahko uporablja z različnimi cilji in metodami, ki imajo lahko višji ali nižji inovativni učinek. Za izvajanje procesov vključevanja, kot navaja mednarodna literatura (Florian, 2009), ne obstaja le potreba po specializiranem orodju, ampak predvsem potreba, da so učitelji profesionalni, pozorni in skrbni, z namenom "ne pustite otroke same" in pripravljeni za vključitev vseh učencev. Pravzaprav ni le instrument, temveč je predvsem način, na katerega se uporablja tisti, ki je smiseln za vključitev.

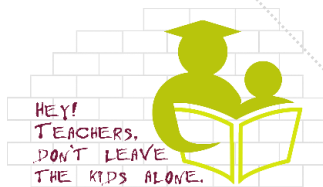
Skupaj smo delali, da bi razumeli, katera orodja lahko delimo in katera resnično delujejo. Nekatera določena orodja so že prisotna v nekaterih šolah, kot na primer italijanska, ki že več kot 40 let zagotavljajo vključitev "za vse", vendar se ne uporabijo s popolno in zavestno vključenostjo, ali pa so prisotna samo v nekaj šolah za jasno notranjo metodologijo; druga orodja niso znana ali pa so redko prisotna v državah, vključenih v projekt.

Naš celoten projekt je inovativen, ker, kot predvideva ICF, skrbi za kontekst, v katerem ljudje živijo.

Pri našem pristopu so vpleteni učitelji, otroci in zlasti družine, saj lahko v procesu razvijanja potenciala vsakega posameznika najdemo oviro ali jo olajšamo. Poudarek je zlasti na potrebi po integriranem, sistematičnem in stalnem usposabljanju učiteljev, ki jim omogoča, da skrbijo za celoten kontekst otrokovega življenja.

Inovacije so z našega vidika predvsem v pomoč pri strukturiranju zamisli in izobraževalnem in didaktičnem ukrepanju, ki lahko olajša preoblikovanje in družbeno reorganizacijo, pri kateri se vključitev v celoti uresničuje.

Analiza vprašalnikov, naslovljenih na učitelje, je izpostavila uporabne elemente za opredelitev področij dela, na katerih naj bi razvili operativne predloge. Večina učiteljev verjame, da so za krepitev učnega načrta za vključevanje zelo učinkoviti ukrepi, kot so: razglašanje idej o vključenosti, spoštovanju in strpnosti; individualizacija izobraževalnega procesa; raznolikost dela v razredu; vključevanje staršev v različne dejavnosti; redno obveščanje staršev (iz Output 1 str. 42). V skladu s temi indikacijami smo se dogovorili o izbiri instrumentov, ki intervenirajo na treh referenčnih področjih:

Inkluzivna kulturna promocija, območje šolsko-družinskega zavezništva, didaktika za področje vključevanja

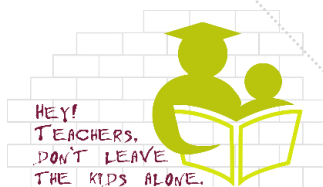
V fazi eksperimentiranja v vseh državah so bila uporabljena nekatera orodja, ki se nanašajo na navedena področja. Zato je koristno, da tukaj poročate o jasnih indikacijah, ki izhajajo iz podatkov Orodja za ocenjevanje nacionalnih pilotnih tečajev (Output 2), kako so lahko ugotovljena orodja vplivala na spremembo stališč v smislu pričakovanj projekta. Najpogosteje omenjeni učinki:

- Povečan pozitiven odnos do vključevanja
- Povečana empatija
- Odnos do OPP je postal bolj pozitiven in strpen
- Spodbujanje prijateljstva med otroki.

V drugem delu priročnika so opisana orodja predstavljena tako, da učiteljem zagotovijo jasnejše smernice. Niso predlagana v predpisanem vrstnem redu.

Vsak učitelj se lahko odloči, v kakšnem vrstnem redu jih bo uporabil, na podlagi znanja in analize značilnosti konteksta, kateremu pripadajo.

Drugi koristni podatki za boljše razumevanje uporabe orodij se nanašajo na prejemnike. Na splošno so predlagana orodja namenjena vsem učencem, tudi tistim s posebnimi izobraževalnimi potrebami. Kljub temu se uporablja monografija in individualizirani vzgojni načrt, zlasti v italijanskih izkušnjah, kadar je v šolskem kontekstu prisoten učenec z motnjami.

Področje: Promocija inkluzivne kulture

Pomembno je ozaveščanje šolskega konteksta, da spoštuje razlike in spodbuja inkluzivno kulturo.

Naša raziskava je pokazala, da učitelji menijo, da je inkluzivno izobraževanje pomembno in koristno za celotno družbo: 88% se jih je s to idejo strinjalo.

Zato je promocija inkluzivne kulture pomembna za razvojni proces šolskega okolja (Output 1). V ta namen so bila na podlagi izkušenj učiteljev razvita naslednja orodja:

Orodja

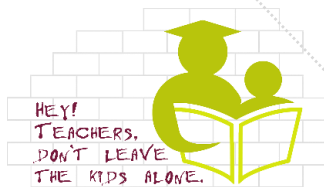
Igra vlog

Osebe v razredu

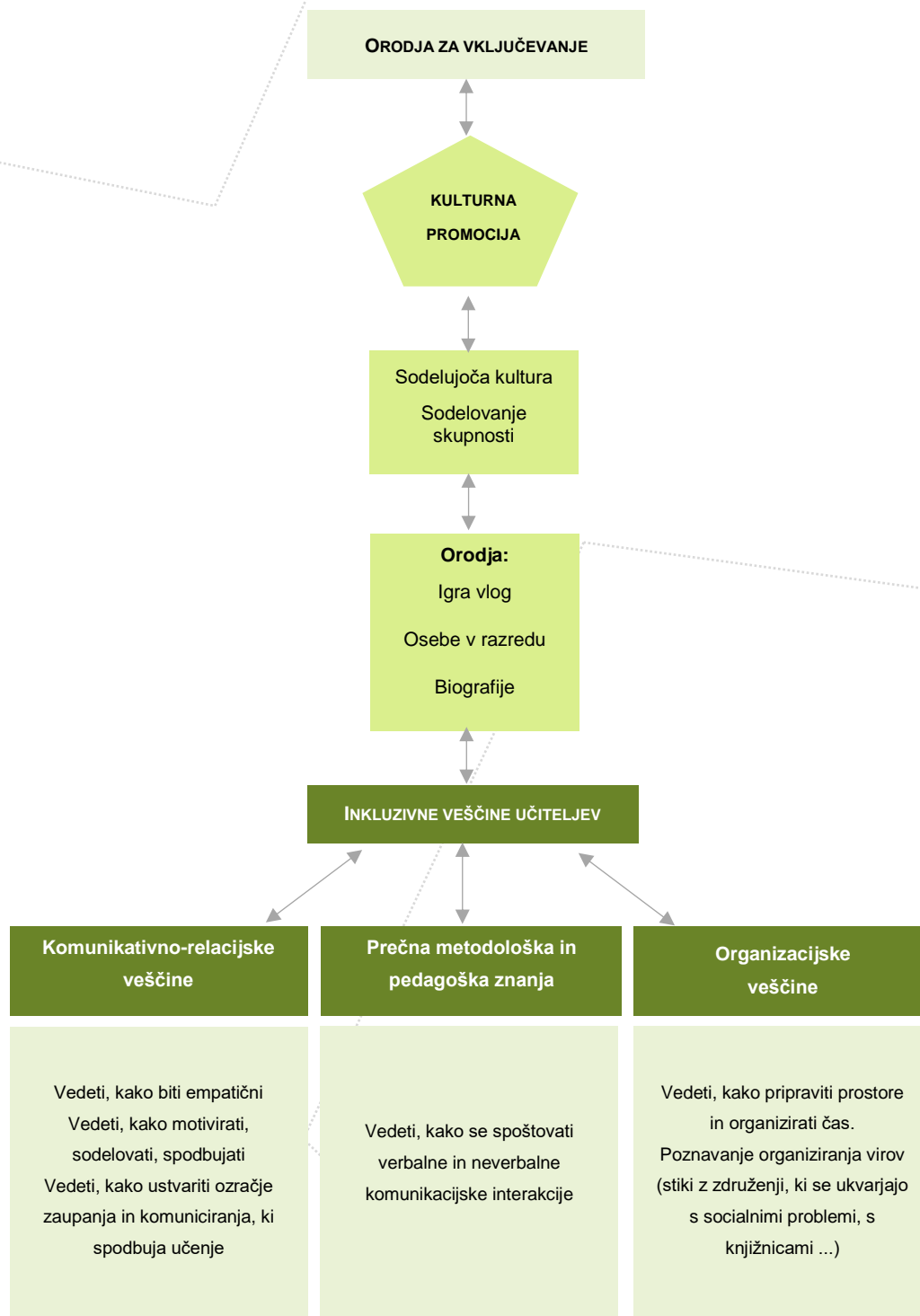
Biografije -

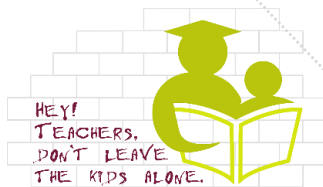
Osebne zgodbe

Shema promocije inkluzivne kulture

Orodje: Igra vlog

Orodje igra vlog je inovativno v primerjavi z običajnimi praksami usposabljanja v različnih državah, ki sodelujejo v projektu, in zelo pomembno, kar izhaja iz branja rezultatov vprašalnika, predloženega po poizkusu (Output 2) spodbujanja inkluzivne kulture pri otrocih, učiteljih in starših samih, s pomočjo aktivnega, ustvarjalnega, čustvenega in telesnega vključevanja udeležencev ter s spodbujanjem njihove »relacijske inteligence« in »kognitivnega«.

"Razbijanje stereotipov, spodbujanje empatije, naraščajoča strpnosti in zaupanje v druge". (Litva); "Najboljša orodja sta Igra vloga in Odgovornost. Otroci so lahko zgradili svoje zaupanje in razvili svoje socialne spretnosti. Še več, počutili so se pomemben del razreda in da jih razred potrebuje"(Output2, Poljska).

Namen orodja je prispevati k zavesti o lastni identiteti otrok in odraslih - učiteljev in staršev - s primerjavo z "drugim". Namen je spodbuditi razvoj kritične identitete z dialogom in srečanje.

Zlasti igra vlog omogoča, da iz prve roke doživite, kakšni so mehanizmi v srečanju in v medosebnem odnosu z osebo, ki ima posebne izobraževalne in komunikacijske potrebe. Še več, na privlačen in igriv način omogoča raziskovanje ustvarjalnih načinov za premagovanje meja komuniciranja in odnosov.

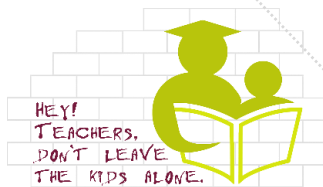
Opis

V skupini sta izbrana dva udeleženca. Preostali člani skupine so aktivni opazovalci igre. Eden od igralcev zapusti prostor, da ne zasliši indikacij, ki jih vodja igre daje drugemu igralcu, ki je sedi na stolu sredi sobe.

Igralec ki sedi, mora upoštevati podane navedbe, ki so enakovredne primanjkljaju: na primer, ne more govoriti, lahko premakne samo desno stopalo. Kljub omejitvam / pravilom igre mora igralec, ki sedi drugemu igralcu sporočiti eno ali dve nalogi: na primer, odpri okno, ugasni luč, vnesi predmet v prostor itd.

Oba igralca morata ustvariti komunikacijsko alternativo tisti, ki jo navadno uporabljata. Igralec, ki stoji in ima vse sposobnosti, mora postavljati vprašanja, ki drugega igralca, ki ima primanjkljaje spodbudijo, da mu daje navodila z uporabo preostalih sposobnosti.

Igra je končana, ko je dosežen cilj, ki ga je določil vodja igre.

V nadaljevanju so primeri drugih indikacij, ki jih lahko zagotovi vodja igre:

- Imaš roke in noge, ki visijo
- Imaš visečo glavo
- Lahko samo mrmraš
- Lahko premikaš levi mezinec.

Pozor: Pomembno je poudariti, da je vse, kar ni bilo izrecno označeno, prepovedano.

Cilji

- Občutek neposrednega srečanja in odnos z razliko
- Eksperimentiranje z neverbalnimi komunikacijskimi metodami
- Postaviti otroke v čevlje osebe z omejitvami komunikacije in gibanja
- Povečanje učenčevega samozavedanja, zlasti lastnih prepričanj in občutkov
- Razviti empatijo
- Usposabljanje za funkcionalno in družbeno sprejemljivo vedenje
- Razbijanje stereotipov.

Prejemniki

Otroci, učitelji in starši.

Starost in število vključenih otrok

Igra se lahko igra z otroki starejšimi od devet let. Primerna je za igranje v razredu, torej se število vključenih otrok giblje med 20 in 25.

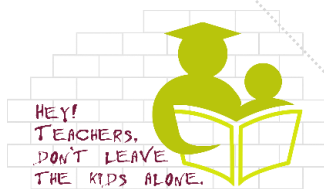
Trajanje

Igra traja od 1 ure in pol do dveh ur. V tem času se pari menjavajo. Čas vključuje tudi končni razmislek o najpomembnejših vidikih, ki jih je prinesla igra vlog.

Gradiva

Igra vlog ne zahteva posebnih gradiv, ker se osredotoča na načine, kako ljudje ustvarjajo sporočila in komunicirajo.

Prostor

Prostor, primeren za urejanje stolov v krogu in za namestitev nekaj igralcev znotraj kroga.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Biti empatičen
- Vedeti, kako motivirati, sodelovati in spodbujati

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Vedeti, kako opazovati verbalne in neverbalne komunikacijske interakcije

Organizacijske spretnosti

- Znati pripraviti prostor in organizirati čas

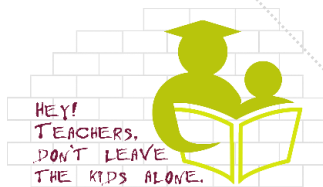
Točke pozornosti

Bodite pozorni na izbiro igralcev, tako da je igra uravnotežena z vidika spretnosti.

Opazujte dinamiko in način neverbalne komunikacije med igralci.

V zaključni razpravi omogočite udeležbo vseh udeležencev in izražanje premislekov vsakega posameznega učenca.

Orodje: Osebe v razredu

To orodje temelji na izkušnjah učiteljev o življenjski zgodbi Claudia Imprudenteja, in njegov namen je, da so učenci v neposrednem stiku z ljudmi z okvarami ali omejitvami, da bi premagali predsodke in strahove. To zelo inovativno orodje omogoča delo na konceptih raznolikosti, enakosti, normalnosti, razlike, inteligence, ... in gradi didaktične poti, ki s primerjavo in razmišljanjem o strategijah komuniciranja in učenja, svojih in drugih, v učencih spodbujajo višjo zavest o "enotnost, v raznolikosti" človeških bitij.

Opis

Lahko prosite osebo, ki bi želela nekaj časa preživeti v razredu z otroki. Lahko se z njimi pogovarja ali jih nauči kaj podobnega kot znakovni jezik, ustvarja ali se igra z njimi.

Obiskovalci v razredu imajo lahko resničen vpliv na otroke, ki morda nimajo možnosti, da bi se srečali z ljudmi z okvarami ali omejitvami, in edini občutek, ki ga o njih imajo je, da so drugačni in se jim smilijo.

Cilji

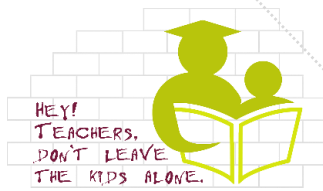
- Meeting people with disability or from a minority
- Communicating with people with disability or from a minority
- Finding ways to communicate in real circumstances
- Understanding that their disability (physical, social, etc.) is not an obstacle for their wellbeing but social context can be an obstacle
- Promoting an inclusive culture.

Prejemniki

Otroci.

Starost in število vključenih otrok

To orodje lahko uporabite z otroki, starejšimi od devet let. Orodje "Ljudje v razredu", je predlagano za uporabo v razredu, zato se število vključenih otrok giblje med 20 in 25 let.

Trajanje

Med 40-80 minut.

Gradivo

Osebe v razredu ne potrebuje posebnih gradiv, ker se osredotoča na srečanje in med ljudmi in medsebojno poslušanje.

Prostor

Učilnica.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Biti empatičen
- Vedeti, kako motivirati, sodelovati in spodbujati

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Vedeti, kako opazovati verbalne in neverbalne komunikacijske interakcije

Organizacijske spretnosti:

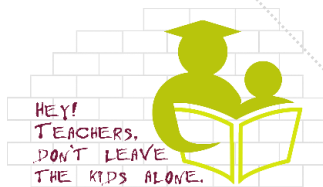
- Znati pripraviti prostor in organizirati čas
- Poznati način organiziranja virov okolja (stiki z združenji, ki se ukvarjajo s socialnimi problemi, s knjižnicami, ...) za spodbujanje inkluzivne kulture

Točke pozornosti

Bodite pozorni na način, kako povabite osebo in jo predstavite v razredu.

Razmislite, kako boste olajšali komunikacijo med obiskovalcem in razredom.

Orodje: Biografije – Osebne zgodbe

To orodje je povezano s prejšnjim. Branje biografij otrok ali ljudi s posebnimi potrebami ali omejitvami lahko zagotovi več refleksij in zahteva učenčevu pro-socialnost. Številne reference v pisni ali filmski obliki so na voljo v vseh državah, kot je zgodba Nika Vujičića.

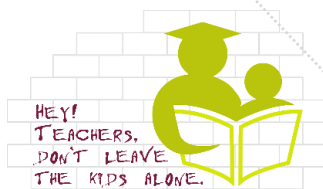
Opis

Obstaja veliko biografij invalidov ali ljudi z omejitvami, ki jih je mogoče uporabiti za ozaveščenost in krepitev vloge otrok pri premagovanju ovir in istočasno prispevajo k njihovem vedenju in ukrepom, da pomagajo drugim ljudem premagati ovire in jih podpirati v njihovem družbenem kontekstu.

- Zgodbe o slavnih ljudeh, ki jim je v življenju uspelo, kot so športniki, znanstveniki, pisci in tako naprej.
- Zgodbe o ekstremnih invalidnostih, o ljudeh, ki spodbujajo druge.
- Zgodbe o ljudeh v naši državi, mestu, kraju.

Zgodba je lahko način razprave, pisni esej, iskanje več informacij o ljudeh z omejitvami in njihovih težavah, preučevanje okoljskih, socialnih ali drugih ovir za ljudi s posebnimi potrebami. To je tudi način, kako jih ozavestiti o problemih drugih ljudi.

Resnične zgodbe so navdihujoče in zagotavljajo pomembno osnovno znanje. So način drugačnega razmišljanja in razumevanja vprašanj kot ovir, ki jih družba ustvarja ali ne reši za dobrobit ljudi. Osebne zgodbe invalidov, priseljencev, beguncev in drugih postanejo izzivi in otroke navdihujejo, da se soočijo z lastnimi ovirami in hkrati želijo, da bi naredili boljši svet za ljudi okoli njih.

Cilji

- Učenje iz resničnih življenjskih zgodb
- Razumevanje omejitev za dobro življenje invalidov ali drugih manjšin
- Poudarjanje volje in želja teh ljudi za premagovanje ovir in za uspeh v njihovem življenju
- Poudarjanje pomembnosti socialne podpore in druge podpore tem ljudem, da bi uspeli v svojem življenju
- Spodbujanje inkluzivne kulture.

Prejemniki

Otroci, učitelji in osebje v šolah.

Starost in število sodelujočih otrok

To orodje lahko uporabite z otroki, starejšimi od devet let. Orodje "Ljudje v razredu", je predlagano za uporabo v razredu, zato se število vključenih otrok giblje med 20 in 25 let.

Trajanje

Med 40-80 minut.

Gradivo

Videi, članki, projektor, računalnik.

Prostor

Učilnica.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Biti empatičen
- Vedeti, kako motivirati, sodelovati in spodbujati

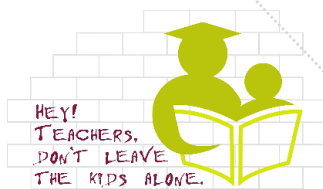
Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Vedeti, kako opazovati verbalne in neverbalne komunikacijske interakcije

Organizacijske spretnosti

- Znati pripraviti prostor in organizirati čas.

Točke pozornosti

Bodite pozorni na izbrano zgodbo. Primerno je, da se izognemo zgodbam, ki se zdijo enake kot nekdo v razredu.

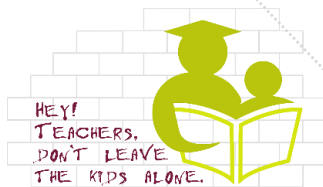
Omogočite celotno delo v razredu med aktivnim časom.

Učitelj lahko svobodno organizira svoj razred in dela z otroki na način, ki se mu zdi udoben in kompetenten.

Uro začnite s sliko, pesmijo, zgodbo, članek, videom, ki vodi k biografiji.

Poznavanje zgodb ljudi pomeni poznati tudi njihove misli in življenjska prepričanja ter ovire, s katerimi se srečujejo, in načine, kako jih premagujejo.

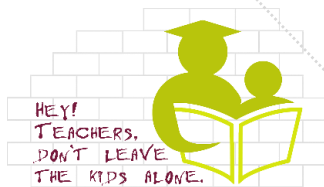
Področje: Zaveznitvo šole in družine

To področje zahteva posebno pozornost, tudi zato, ker analiza odgovorov iz vprašalnikov Output 1 o temah medsebojnega sodelovanja, ki so namenjena družinam, poudarjajo potrebo po krepitevi le-tega. Čeprav je to sodelovanje v partnerskih državah zelo raznoliko, še vedno obstaja 25% staršev (1 od 4), ki ne kažejo zadovoljstva s trendom odnosov (Output 1, stran 15).

Učitelji poročajo, da so med glavnimi težavami v sodelovanju z družinami problemi v komuniciranju, načrtovanju srečanj, strah starši, se bo o njih presojalo negativno ali kako drugače stereotipno (Izhod 1 stran 50).

Orodja, ki jih deli skupina učiteljev in za katere je značilna močna inovacija, so bila preoblikovani na podlagi priznavanja teh potreb za srečanje, primerjavo in medsebojno rast, vidiki, ki so bistveni za otroke in za pozitiven razvoj učnih poti.

Za ta namen so bila razvita naslednja orodja:

Orodja

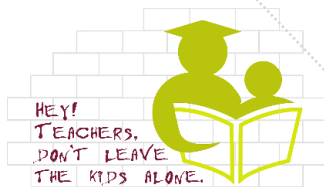
Igra s sliko

Debata

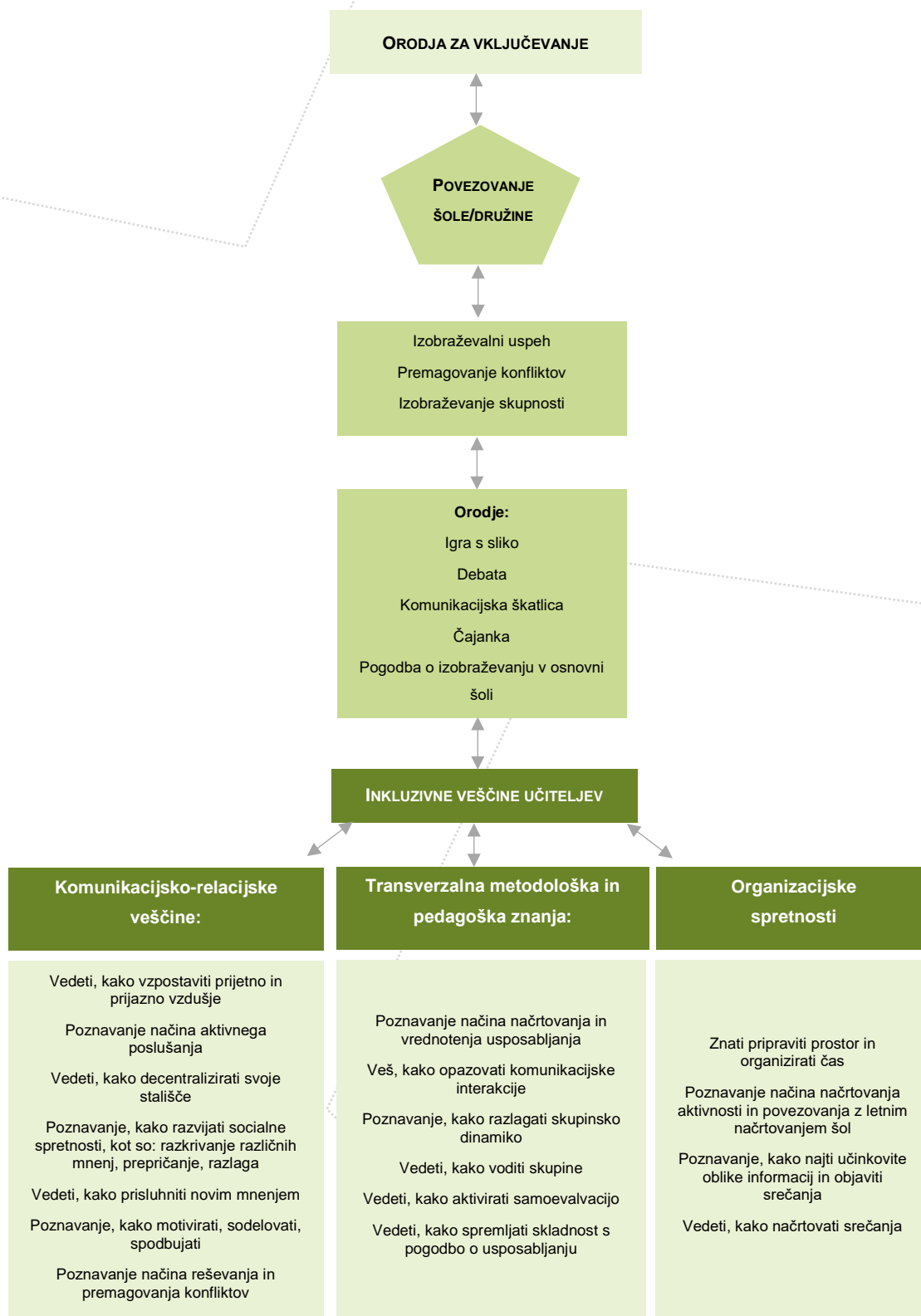
Komunikacijska škatlica

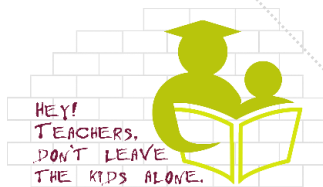
Čajanka

Pogodba o izobraževanju v osnovni šoli

Shema zavezništva šola-družina

Orodje: Igra s sliko

To orodje, skupaj s **Pogovorno igro** in **Komunikacijsko škatlico**, je teoretična referenčna točka, predvsem raziskav in študij Gregoryja Batesona (1972) in Paula Watzlawick z Janet Helmick Beavin e Don D. Jackson (1967), iz Šola Palo Alto, čeprav je bilo orodje zavrnjeno in ga je pedagoški ponovno preučil (Contini, 1980, Fabbri, 1996, 2012, Gigli, 2004).

Opis

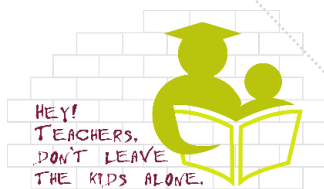
Igra s sliko pomaga učiteljem in staršem, da se zavedajo težav s poznavanjem otrokove osebnosti, ne da bi jo pri tem obremenila z lastnimi pričakovanji in motnjami, pozitivnimi ali negativnimi: ob pojavu različnih dojemanj iste teme je kljub temu mogoče izbrati, ali se bomo omejili na ponovno potrditev legitimnosti lastnega pogleda ali na poslušanje stališč drugih.

Dvema ali več igralcem / opazovalcem pokažemo fotografijo osebe in okolja, ki je vstavljeno, nagnjeno ali zamegljeno in ga ni mogoče takoj prepoznati, tako da se opazovalcem naloži napor opisovanja in interpretacije. Vsak igralec opisuje, kaj vidi na sliki. Bistveno je, da opazovalec ne sliši opisov drugih igralcev, da ne bi nanj vplivali.

Glede na kontekste, v katerih je predlagana, ima razlaga prikazane podobe različne učinke: v nekaterih situacijah kljub dvoumnosti slike prevladuje homogenost interpretacij; v drugih, opazovalci zaznavajo zelo različne realnosti.

Cilji

- Pokazati, kako si vsak od nas v situacijah, v katerih nima zadostnih elementov znanja, praznino dopolni s podatki, predstavitvami, izkušnjami in čustvi, povezanimi z njegovo osebno zgodbo, ki govori o opazovalcu, namesto o osebi, ki jo mora opazovati
- Razumevanje, da ljudje dojemajo isti problem drugače, glede na njihovo znanje, izkušnje itd.
- Osveščanje o različnih vidikih
- Izboljšanje komunikacijskih veščin
- Izpostaviti povezavo med življenjsko zgodbo in izkušnjami ter njegovim načinom zaznavanja položaja
- Povečanje ozaveščenosti posameznikov o hierarhiji, potrebah, čustvih itd.

Prejemniki

Učitelji in starši.

Število sodelujočih učiteljev in staršev

Število udeležencev, ki so neposredno vključeni v interpretacijo slike, se razlikuje glede na čas, ki je na voljo za dejavnost.

Število staršev in učiteljev, ki gledajo in razpravljajo, morajo omogočiti aktivno sodelovanje za vse.

Trajanje

Spreminja se glede na število neposrednih udeležencev: s tremi osebami, največ pol ure, štirideset minut.

Gradivo

Izbrana podoba.

Prostor

Učilnica katere velikost je odvisna od števila udeležencev.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

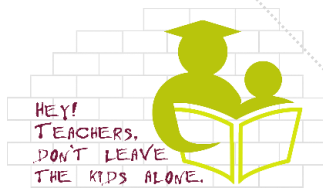
- Vedeti, kako decentralizirati svoje stališče
- Znati razvijati socialne veščine, kot so: spoštovanje različnih mnenj, prepričevanje, razlaga, ...
- Vedeti, kako sprejeti nova mnenja
- Znati upravljati in premagovati konflikte

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Vedeti, kako opazovati verbalne in neverbalne komunikacijske interakcije
- Vedeti, kako aktivirati proces samo-evalvacije vedenja

Organizacijske sposobnosti

- Znati pripraviti prostor in organizirati čas
- Znati načrtovati srečanja
- Poznati učinkovite oblike obveščanja in oglaševanja sestankov.

Točke pozornosti

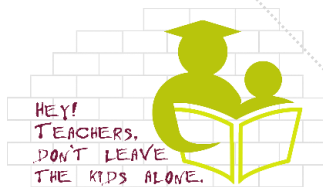
Ko se kljub dvoumnosti fotografije pojavijo podobne predstavitve, postane pomembno, da udeleženci in občinstvo razmišljajo o vlogi, ki jo kontekst prevzame pri usmerjanju pogleda opazovalca.

Primer

Glede na kontekste, v katerih je predlagana igra, ima razlaga slike različne učinke: v nekaterih situacijah kljub dvoumnosti slike prevladuje homogenost interpretacij; v drugih, opazovalci zaznavajo zelo različne realnosti.

Na primer, med usposabljanjem za učitelje vrtcev (vsi pripadniki katoliške vere) so trije od treh učiteljev videli dekle, ki prižiga svečo. Pogosteje so pogledi raznoliki in opazovalci zaznavajo 10-letnega otroka, ki ga presenetijo, ko naskrivaj je marmelado, ali pa dekle, staro približno dvaindvajset let, ki stoji na balkonu, ali pa 15-letno dekle, ki eksperimentira v kemijskem laboratoriju. Očitno je, da je pogled tudi pogojen z atmosfero v skupini, v povezavi z nalogami, odnosi in cilji usposabljanja.

Orodje: Debata

Pogovorna igra prikazuje, kako se razlike in konflikti mnenj upravljajo v smislu polarizacije in ekstremizma njihovih stališč, namesto vzajemnega poslušanja: za premagovanje te faze, je koristno, da se od vseh udeležencev zahteva, da se vključijo v upravljanje konkretne operativne situacije, v kateri je koristno poslušati vsa stališča, ki so se pojavila med razpravo, čeprav se zdijo nepošteno nasprotujoči.

Instrument vam omogoča, da preizkusite svoje poslušanje in decentralizacijske veščine do druge perspektive. Pričakuje se, da se bosta dve skupini ljudi soočili s posebej zapletenimi in etičnimi vprašanji, temami, ki ogrožajo identiteto vpletenih ljudi, njihove eksistenčne vrednote, občutek pripadnosti in utrjene perspektive. Obravnavane teme pokrivajo območja različnih motenj, priložnosti za vključitev otrok s posebnimi potrebami v redne šole, do možnosti, da se otroci z motnjami udeležijo aktivnosti, načrtovanih za vse otroke.

V Orodju za ocenjevanje nacionalnih pilotnih tečajev (Output 2) je poudarjena uporabnost tega orodja, za povečanje in širjenje komunikacijske sposobnosti tako pri starših kot učiteljih: "Debata, vloga pri razpravi; bilo je zelo zanimivo spreminjati stališča med razpravo". (Output2, Litva); "Starši da. Presenečeni so bili, ko so morali zagovarjati prepričanja, ki niso njihova lastna. Rekli so, da je bilo to zelo težko. Vendar pa bolj kot so razmišljali o drugih pogledih, manj so menili, da je njihov pogled edini možen ali pravilen."(Output2, Slovenija); "Učinkovitejša, aktivna in predvsem pozorna komunikacija"(Output2, Italija).

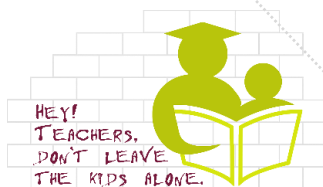
Opis

Ta igra predvideva, da dve skupini ljudi razpravljata in da se v prvi fazi zavzemajo za svoja stališča. Nato si morajo razdeliti vloge in nato pomešati v dveh heterogenih skupinah ter sodelovati pri izgradnji operativnega projekta, ob upoštevanju nasprotnih pogledov, o katerih se je razpravljalo.

Igra vključuje različne faze:

1. Skupina udeležencev je razdeljena v dve podskupini; določena je tema razprave, vsaka podskupina pa ima stališče, ki se sooča z drugim.
2. Udeleženci so po prvi razpravi pozvani k izmenjavi vlog.
3. Nato se udeleženci združijo v dve heterogeni skupini, ki skupaj pripravita operativni projekt, ki upošteva nasprotujoča si stališča, o katerih smo že govorili.

Cilji

- Usposabljanje za slušne spretnosti in decentralizacijo z vidika drugega.
- Označevanje težav, s katerimi se soočamo pri prilagajanju različnim resničnostim: težave, ki pogosto ovirajo razmerje med šolo in družino, med učitelji in učenci, pa tudi med otroki in starši.
- Razvijanje socialnih veščin, kot so: spoštovanje mnenj drug drugega, prepričanje, razlaganje.

Prejemniki

Učitelji in starši

Število sodelujočih učiteljev in staršev

- Število udeležencev, ki so vključeni v razpravo, se lahko giblje od 6 do 10 v skupini.
- Število staršev in učiteljev, ki poslušajo in razpravljajo, morajo omogočiti aktivno sodelovanje za vse.

Trajanje

Vsaka od treh faz mora trajati precej časa, tako da ima igra na voljo približno dve uri. Prav tako ni izključeno, da se lahko nadaljuje kasneje, da bi preverili, ali je pretečeni čas koristil procesu čustvene obdelave in zmanjšanju začetnih razlik. Hitro izvajanje igre preprečuje udeležencem, da se poglobijo v vlogo, in dopušča površinsko interpretacijo.

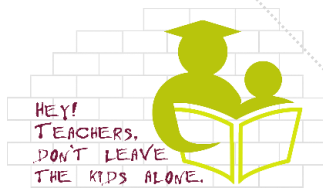
Gradivo

Debata ne zahteva posebnih gradiv, ker je osredotočena na srečanje med ljudmi in medsebojno poslušanje.

Prostor

Učilnice različnih velikosti, odvisno od števila ljudi, ki sestavljajo skupino. Ko je številka zelo visoka, je poleg skupine za razpravo potrebno predvideti prisotnost občinstva, ki se v vseh fazah udeležuje igre.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Znati aktivno poslušati.
- Vedeti, kako decentralizirati svoje stališče.
- Znati razvijati socialne veščine, kot so: spoštovanje različnih mnenj, prepričevanje, razlaga ...
- Znati upravljati in premagovati konflikte.
- Vedeti, kako sprejeti nova mnenja.

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Vedeti, kako opazovati verbalne in neverbalne komunikacijske interakcije.
- Vedeti, kako opazovati vedenje, razlagati skupinsko dinamiko in voditi skupine.
- Vedeti, kako aktivirati proces samo-evalvacije vedenja.

Organizacijske sposobnosti

- Znati pripraviti prostor in organizirati čas
- Znati načrtovati srečanja
- Poznati učinkovite oblike obveščanja in oglaševanja sestankov.

Točke pozornosti

Pozornost na čas: če se izvede v kratkem času, udeleženci tvegajo, da ne bodo aktivirali ustrezne ravni vključenosti v spremembo in ostali na svojem stališču.

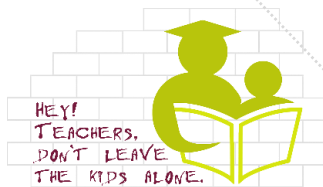
Druga faza: udeležence je treba spodbuditi, da premagajo odnos ironične imitacije, da dosežejo sposobnost za delovanje in prepričljivo interpretacijo, ki daje prednost domnevi drugega.

Tretja faza: treba je preveriti, ali so vsa stališča, ki so se pojavila med razpravo, koristna za opredelitev operativnega projekta sprejema in vključevanja: udeleženci pogosto najdejo rešitve za hitro poravnavo problema, kar ne poskrbi za vse faze, potrebne za vključitev procesa.

Primeri

Orodje debata se lahko uporabi za pridobivanje primerjave o problemih, povezanih z razvojem misli, običajev in kolektivne miselnosti.

Teme lahko pokrivajo področja vključevanja otrok z motnjami v duševnem razvoju, pravice do starševstva homoseksualcev, lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev (LGBT), razmerja med sprejemanjem kulturne raznolikosti in ohranjanjem lastnih izobraževalnih in verskih običajev ...

Orodje: Komunikacijska škatlica

To orodje temelji na neposrednih izkušnjah učiteljev glede težkih odnosov med starši in učitelji.

Učitelji so v stalnem strahu soočanja s konflikti, vplivanja na njihovo samozavest, bojijo se za svojo neodvisnosti pri izbiri didaktičnega gradiva itd. Starši se v glavnem bojijo izraziti svoje nestrinjanje z učiteljevo izbiro zaradi morebitnega maščevanja otroku, bojijo se, da se bodo počutili neprimerne, nepravilno obtožene, da njihovega otroka ne bo nihče razumel.

To orodje, ki se prej še nikoli ni uporabljalo, vam omogoča ustvarjanje pogojev za postopno vzpostavitev konstruktivnega kontakta.

Opis

Orodje staršem omogoča dostop do škatle, v katero naj v določen čas oddajajo svoja pisna sporočila (npr. en dan, največ en teden).

Pisna sporočila se lahko nanašajo na težave, ki se pojavljajo v kontekstu, težave pri posameznih učiteljih ali celotni operativni skupini, skrbi, povezane v odnosu z otrokom, stopnja zadovoljstva z storitvami... Za spontano izražanje čustev mora biti zagotovljena anonimnost.

Po branju sporočil naj učitelji skupaj in posamično razmislijo o vsebini sporočil, razpravljajo o vrsti odziva in informacijah, ki jih bodo dali staršem med srečanjem, ki bo v ta namen organizirano.

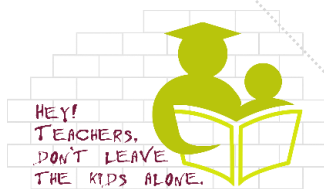
Cilji

Starši:

- Predlagajo spremembe ali dopolnitve.

Učitelji:

- Se seznanijo z mnenji staršev in z njihovimi stališči.
- Spremenijo odnos do staršev.

Prejemniki

Učitelji in starši.

Število sodelujočih učiteljev in staršev

Starši otrok v razredu.

Trajanje

Sestanka lahko traja od najmanj 1 ure do največ 3 ure, odvisno od širine problemov.

Gradivo

Škatla, ki jo lahko učitelj sam oblikuje, tudi s pomočjo učencev v razredu.

Prostor

Prostor, namenjen sestankom. Bolje je, če so sedeži razporejeni v krogu, kot pa za frontalno obliko.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Znati aktivno poslušati
- Vedeti, kako decentralizirati svoje stališče
- Znati razvijati socialne veščine, kot so: spoštovanje različnih mnenj, prepričevanje, razlaga, ...
- Znati upravljati in premagovati konflikte
- Vedeti, kako sprejeti nova mnenja

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Vedeti, kako opazovati verbalne in neverbalne komunikacijske interakcije
- Vedeti, kako opazovati vedenje, razlagati skupinsko dinamiko in voditi skupine
- Vedeti, kako aktivirati proces samo-evalvacije vedenja

Organizacijske sposobnosti

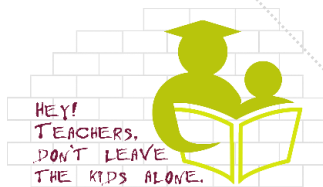
- Znati pripraviti prostor in organizirati čas
- Znati načrtovati srečanja
- Poznati učinkovite oblike obveščanja in oglaševanja sestankov.

Točke pozornosti

Dobro upravljanje s časov: čas se spreminja glede na število udeležencev ter število prejetih povratnih informacij ter zapletenosti težav, ki so se pojavile

Ustvarite komunikacijski kontekst, ki pomaga podreti komunikacijske ovire. To omogoča ustvarjanje odnosov zaupanja, tudi če ne najdemo takojšnjih rešitev za vse probleme.

Primer

Orodje se lahko uporabi za prikaz pozitivnih ali negativnih vlog znotraj skupin; spodbujati odnos večje avtentičnosti v medosebnih odnosih; poudariti pomembne ali manj pomembne dogovore o nalogah in ciljih.

Na primer, znotraj skupine, sestavljene iz učiteljev osnovnih šol in njihovega ravnatelja, se lahko pojavijo čustveni problemi in protislovja, ki pa lahko preko konstruktivne razlage ravnatelju pomagajo spremeniti nekaj osnovnih stališč in dopuščajo več sodelovanja pri upravljanju šolskega konteksta.

Staršem omogoča, da izrazijo svojo zaskrbljenost glede vstopa učencev v inkluzivno šolo, ker jih prisili, da se predstavijo in izražajo svoje mnenje.

Komunikacijska škatlica je orodje za pripravo na »Čajanko«, še posebej, če želite skupaj s starši in učitelji voditi ciljne skupine. Dokler starši nimajo možnosti anonimno izraziti svojih težav in lastnih konfliktov v odnosu s šolo, prisotnost učitelja v ciljni skupini še naprej predstavlja element zaviranja.

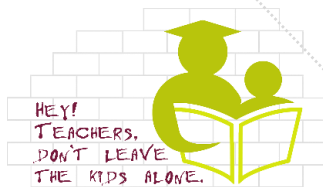
Ciljne skupine med učitelji in starši morajo biti zadnja stopnja poti, ki vključuje:

1. najprej igra povratnih informacij staršev
2. nato se osredotočite le na učitelje
3. nato se osredotočite le na starše
4. končno, skupni cilji.

Orodje: Čajanka

Še posebej zanimiva je uporaba instrumenta **Čajanka** v šolskem okolju. Gre za tehniko, ki je povezana z izkušnjami ciljne skupine in z indikacijami ameriških sociologov leta 1940, K. Levina in R.K. Mertona, za odkrivanje mnenj, stališč in sodb, ki temeljijo na razpravi v majhni, homogeni skupini ljudi, ki jih moderator povabi, da izrazijo svoje mnenje o posebnim vprašanju z nekaj točkami v razpravi.

Opis

Majhna skupina ljudi, vodstvo učitelja in dobro opredeljena tema so vidiki, ki lahko staršem pomagajo, da se svobodno izrazijo in se počutijo upoštevani in spoštovani.

Pri uresničevanju Čajanke je treba upoštevati:

- Opredelitev ciljev Čajanka in razmejitev teme
- Izbira udeležencev
- Priprava načrta dela
- Način upravljanja Čajanke
- Metode analiziranja "podatkov", ki so se pojavili
- Analiza glavnih vidikov, ki izhajajo iz Čajanke, iskanje rešitve, ko je to mogoče
Return of the main aspects emerging from the Tea Time, trying to find solutions when possible.

Cilji

- Zagotoviti poglobljeno analizo in ne razširjene
- V določenem časovnem obdobju zbirati vrsto stališč o isti temi
- Zagotoviti, da se skupina v največji možni meri in na najbolj avtonomen način primerja s temo preiskave
- Izmenjava mnenj
- Motiviranje ciljnih skupin za učinkovitejše delo
- Spodbujanje vključevanja znotraj ciljnih skupin.

Prejemniki

Starši in učitelji.

Numbers of participants

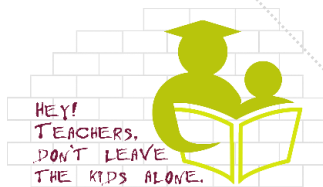
8-10 oseb.

Trajanje

Trajanje Čajanke je približno 1 uro in pol.

Ponavadi je Čajanka realizirana popoldan ali o pouku.

Čajanka je zahtevna dejavnost za udeležence, zato to orodje uporabljamo, ko je res nujno potrebna, največ dvakrat do trikrat letno.

Gradivo

Bel papir za beleženje pripomb.

Uporabimo lahko kratka pisna besedila, v katerih so izraženi različni vidiki glede na težavo, ki jo je treba obravnavati.

Prostor

Soba, primerna za sprejem udeležencev, po možnosti se posedejo okrog mize

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Znati aktivno poslušati.
- Vedeti, kako decentralizirati svoje stališče.
- Znati razvijati socialne veščine, kot so: spoštovanje različnih mnenj, prepričevanje, razlaga ...
- Znati upravljati in premagovati konflikte.
- Vedeti, kako sprejeti nova mnenja.
- Znati vzpostaviti prijetno in prijazno vzdušje.

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Vedeti, kako opazovati verbalne in neverbalne komunikacijske interakcije
- Vedeti, kako opazovati vedenje, razlagati skupinsko dinamiko in voditi skupine
- Vedeti, kako aktivirati proces samo-evalvacije vedenja

Organizacijske sposobnosti

- Znati pripraviti prostor in organizirati čas
- Znati načrtovati srečanja
- Poznati učinkovite oblike obveščanja in oglaševanja sestankov.

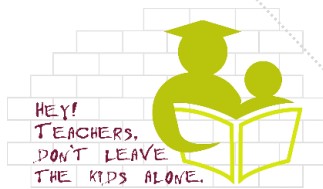
Točke pozornosti

Čajanka je še posebej uporabna, če želite poglobiti mnenja udeležencev na temo ali situacijski problem. Učitelj se lahko odloči, ali je uporaba tega orodja primerna.

Pred začetkom Čajanke, ki vključuje starše, je pomembno dati nekaj indikacij:

- Priprava skupinske dinamike, ki omogoča identificiranje prisotnosti odnosov vodstva, podrejanja ali sočutja med udeleženci, in razgovor izvesti z namenom, da bi jih premagali
- Ni nujno, da pride do soglasja. Vsak udeleženec lahko izrazi svoje mnenje. Vsaka izjava je pomembna in dragocena
- Vprašanja lahko postavite tako učitelju kot tudi drugim udeležencem

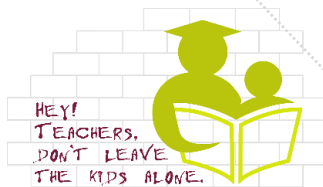

- Pomembno je, da istočasno govori samo ena oseba, ker se celoten sestanek snema. Posnetki so potrebni, ker ni mogoče vsega, kar je bilo rečeno med sestankom, zapisati ali si zapomniti
- Usmerjanje Čajanke ne pomeni, da se prekinemo tiste, ki so zašli s teme, ampak jih usmerimo nazaj k temam razprave, potem ko smo jim pustili malo prostora za debato
- Avdio posnetki in drugi materiali o udeležencih ne bodo objavljeni
- Izražena mnenja bodo predstavljena v končnem poročilu kot povzetek mnenj, zato ne bo mogoče prepoznati, kdo je podal posamezno mnenje, torej lahko tako govorimo svobodno in iskreno.

V letih opaznega povečanja napetosti med šolo in družino (napetosti, ki pogosto ovirajo proces vključevanja) lahko instrument Čajanka učiteljem omogoča, da izstopijo iz svoje izolacije in začnejo komunicirati o družbeno razširjenih situacijah, ki se jih ne smemo sramovati, saj izražajo potrebo po obsežnem in konsolidiranem preoblikovanju, ki zahteva osebno angažiranje.

Orodje: Pogodba o izobraževanju v osnovni šoli

To orodje je ponovno izdelano na podlagi teorije družbenega znanja. Je dobro poznano, a slabo uporabljeno orodje, njegova uporaba z vidika inkluzivnega poučevanja pa je koristna za pomoč pri oblikovanju izobraževalne skupnosti.

Pakt o izobraževalni soodgovornosti je namenjen poudarjanju vlog, ki jih posamezni elementi (učenci - otroci, starši, učitelji) igrajo v šoli, in pravil (in s tem odgovornosti), ki opredeljujejo identitete vsake vloge. Izdelan je kot orodje, ki daje možnost uresničiti vzgojno zaveznitvo med družinami, učenci, šolskimi upravitelji in okoljem. Vsak član prevzame obveznosti in odgovornosti, ob upoštevanju svoje lastne identitete in vloge za da delitev izobraževalne poti in pravil z drugimi vlogami, za človeško in civilno rast učencev.

Za izgradnjo inkluzivne šole je pomembno, da učitelj skliče starše in jim na začetku šolskega leta predstavi formativno pogodbo, krepi njihovo aktivno udeležbo in spodbuja konkretno izražanje njihovih talentov, njihove sposobnosti za krepitev moči izobraževalne skupnosti.

Opis

Pakt o izobraževalni soodgovornosti med šolo in družino je niz pravil ravnanja za učitelje, učence in družine ter formalizacija ocenjevalnih kriterijev za učence, z namenom zagotavljanja najboljše možne pravice do izobraževalnih obveznosti.

Skratka, Pakt o izobraževalni soodgovornosti za izobraževanje je skupna opredelitev načel, vedenj, pravic, dolžnosti, virov, ki jih šola, družina in učenci delijo in se zavezujejo spoštovati.

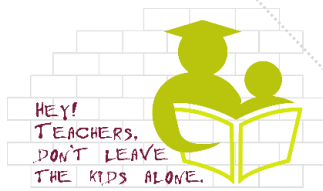
Pakt je napisan v dokumentu, ki ga vsaka šola prilagodi. Podpišeta ga šola in družina.

Cilji

- Spodbujanje vzgojnega zaveznitva med šolo in družino
- Izmenjava vrednot in pravil
- Povečanje stopnje vključenosti in odgovornosti učencev, učiteljev, družin
- Povečanje občutka pripadnosti šolski skupnosti.

Prejemniki

Učenci, učitelji in starši.

Število sodelujočih

Učitelji, starši in otroci enega razreda.

Trajanje

Vzgojni sporazum se deli v začetku leta ali na posameznih srečanjih v šolskem letu.

Gradivo

Natisnjene oblike sporazuma.

Prostor

- Zbornica
- Sprejemna pisarna

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Sposobnost izvajati empatično in neformalno komunikacijo.
- Sposobnost spodbujanja resnične udeležbe.

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

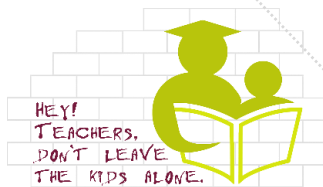
- Znati načrtovati, organizirati in vrednotiti usposabljanja.
- Poznati način spremljanja skladnosti s pogodbo o osnovnošolskem izobraževanju.
- Spoznati, kako spodbujati učenčevo sposobnost samo-evalvacije.

Organizacijske sposobnosti

- Znati načrtovati srečanja
- Poznati učinkovite oblike obveščanja in oglaševanja sestankov.

Točke pozornosti

- Prisotnost dosegljivih ciljev; ni treba vključiti nerealnih pričakovanj.
- Aktivno vključevanje vseh strani v izgradnjo pakta.
- Preverjanje napredka.

Primer pogodbe

POGODBA O IZOBRAŽEVANJU V OSNOVNI ŠOLI

Šolsko leto..... Razred

Dragi starši,

Vljudno vas prosimo, da napišete izobraževalno pogodbo, ki smo jo omenili na sestanku na začetku šolskega leta.

Vabimo vas, da zapišete naloge, za katere menite, da jih lahko prevzamete, in izrazite svoje želje za tekoče šolsko leto:

Zaveze:

.....
.....
.....

Želje (pričakovanja):

.....
.....
.....

Prosimo vas tudi, da poročate o vseh delovnih spretnostih in / ali sposobnostih, ki jih boste morda potrebovali za vzpostavitev baze podatkov razreda.

Podatki, zbrani s to anketo, bodo zbrani tabeli in predstavljeni na seji dne ob (uri) v naši osnovni šoli (kje).

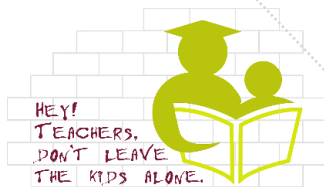
Ime Priimek

Lahko naredim naslednje:

.....
.....
.....

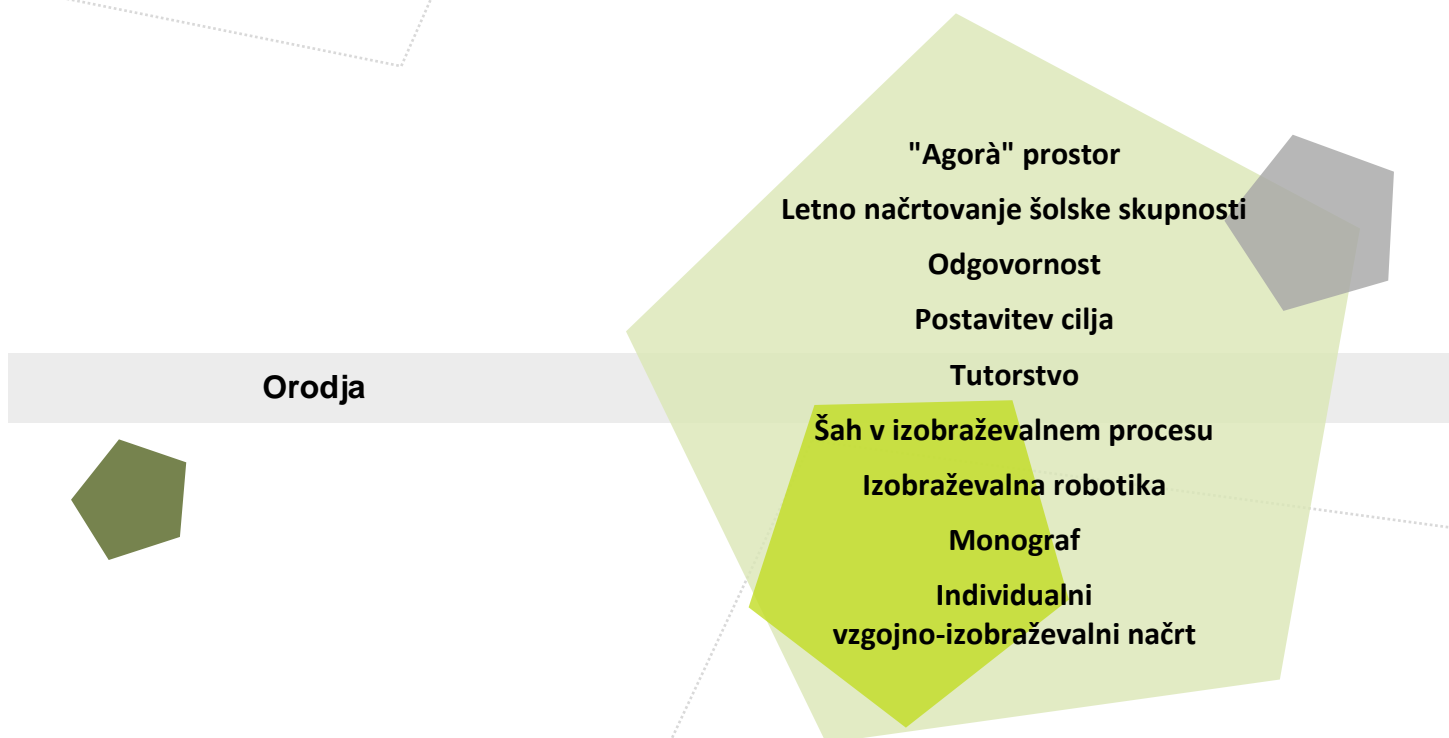
Telefonska številka

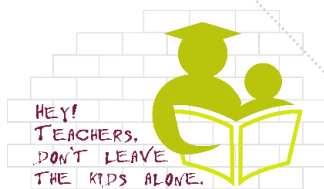
Hvala za vaše sodelovanje.
Lep pozdrav,
Učitelji

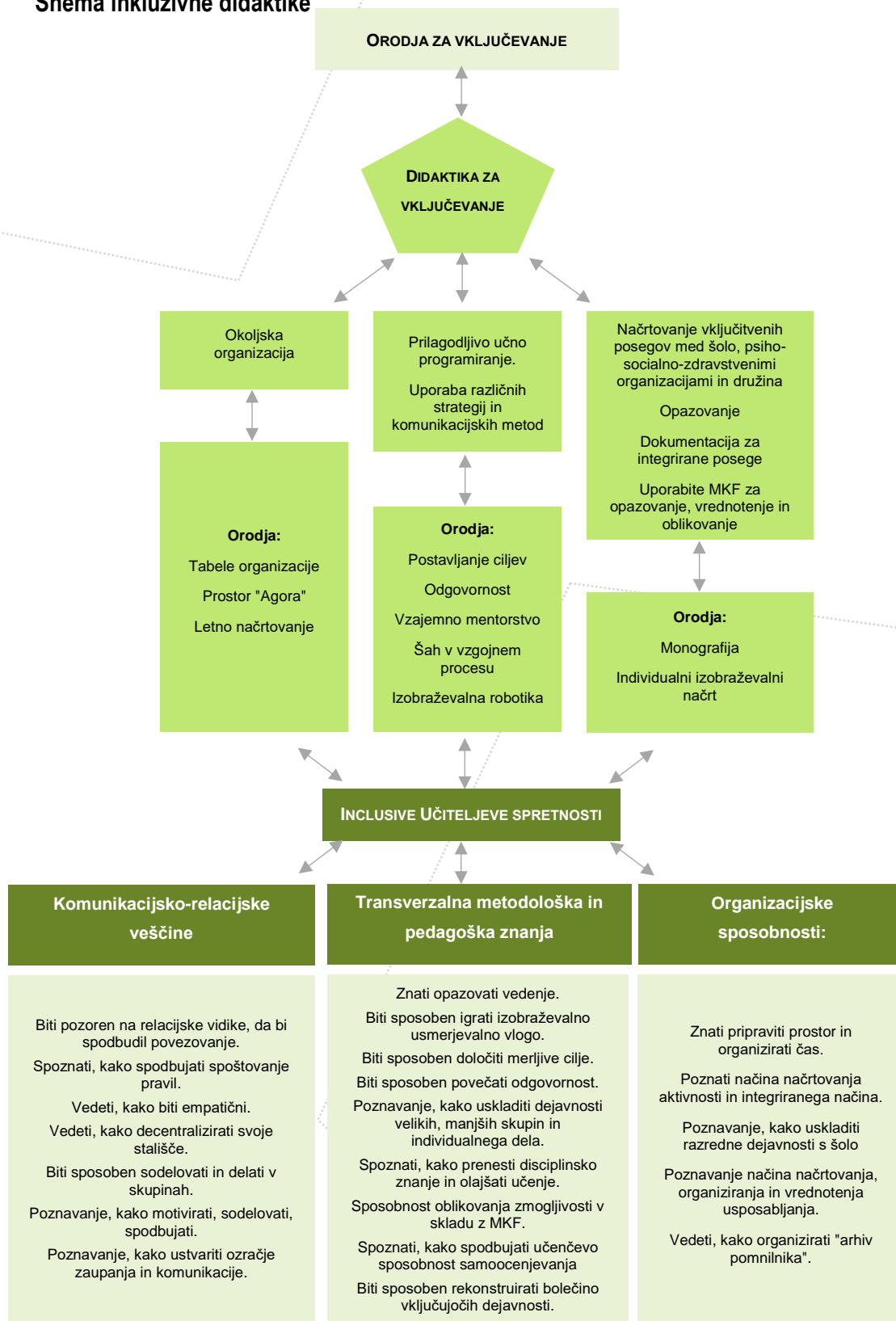
Področje: Inkluzivna didaktika

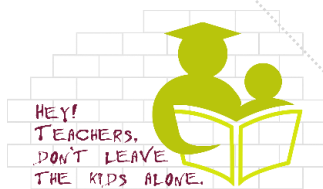
Orodij za inkluzivno poučevanje so bila izdelana na podlagi referenčne literature posebne didaktike za vključevanje in na izkušnjah učiteljev. Zlasti so bila opredeljena naslednja orodja:

Schema inkluzivne didaktike

Orodje: Organizacija miz

- Organizacija prostorov je eden temeljnih korakov pri izgradnji inkluzivne šole.
- Konfiguracija okolja je neposreden izraz osnovnih vrednot inkluzivnega izobraževanja: skupnost, gostoljubnost, odgovornost.

V poročilu IO1 je bilo zapisano, da učitelji trdijo, da "šole niso dovolj dobro financirane in da ne morejo pridobiti novih strokovnjakov ali kupiti nove, potrebne opreme". To kritike je mogoče preseči tudi s tem orodjem, ki ne potrebuje dragih materialov ali prefinjenih pripomočkov.

Opis

V razredu se površina miz uporablja za delo majhnih skupin, v parih ali posamezno.

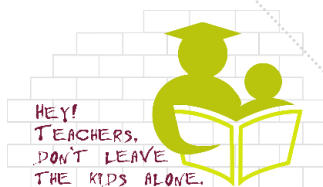
Posamezne mize, postavljene kot v kinodvoranah za frontalni način pouka, so opuščene v korist velikih kvadratnih miz, urejenih v obliki otokov, kjer lahko učenci medsebojno sodelujejo. Če ni šest večjih miz, lahko združite štiri posamezne mize. Različne dejavnosti potekajo na različnih mizah: medtem ko učitelj razlaga snov pri eni mizi, lahko učenci pri naslednji izvajajo vaje, tretji pa rišejo ali berejo.

Pripravite znake, ki otroke opozarjajo na to, da se na različnih mizah aktivnost, ki potekajo, izvajajo tiho ali v tišini.

Ko morajo učenci delati sami in v tišini, učitelj postavi na mizo ribo.

Projekt N° 2016-1-IT02-KA201-024342

Kača se uporablja, če učenci delajo v parih ali v skupini. Morajo se pogovarjati tiho.

Miza, rezervirana za učitelja, je podporno mesto, ker se učitelj v svoji vlogi vodje razreda večino časa premika po učilnici. Iz tega razloga se učiteljeva miza nadomesti z majhno mizo.

Vsako omizje določi učenca, ki izmenično opravlja vlogo vodje omizja.

Cilji

- Spodbujanje učencev k bolj avtonomnem in odgovornem upravljanju učnih situacij.
- Krepitev skupinskih vezi.
- Izgradnja občutka pripadnosti in skupnosti v razredu.

Prejemniki

Otroci in učitelji.

Starost in število vključenih otrok.

Organizacija miz je orodje, ki ga je mogoče predlagati od starosti šest let naprej. Vključuje vse učence razredne skupine.

Organizacija miz je orodje, ki ga je mogoče uporabiti z učenci, starimi več kot šest let. Vključuje vse učence razreda.

Trajanje

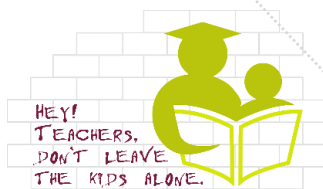
Ta predlog trajno ureja organizacijo dela v razredu.

Gradivo

Skupni pisarniški material je na voljo na majhnih pladnjih, nameščenih na sredini omizja: na ta način otrokom preprečimo, da prenašajo svoje materiale, pospešujemo uporabo predmetov skupne lastnine in poudarimo občutek odgovornosti do šolskega prostora.

Posamezni material učencev se nahajajo v posebnih navpičnih luknjah ali v predalih. Če ni možnosti, da bi imeli police z majhnimi luknjami, lahko uporabite vrečke iz blaga, precej velike in označene z imenom vsakega učenca, ki jih je treba obesiti na obešala.

Prostor

Učilnica.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Vedeti, kako ustvariti vzdušje zaupanja in komunikacije, ki spodbuja učenje.
- Vedeti, kako motivirati, sodelovati in spodbujati.
- Znati biti lahko pozoren na relacijske vidike pri oblikovanju omizij za spodbujanje učenja.

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Sposobnost za povečanje stopnje odgovornosti učencev
- Spoznati, kako spodbujati učenčevo sposobnost samo-evalvacije
- Znati usklajevati dejavnosti velikih in manjših skupin ter individualnega dela
- Vedeti, kako opazovati otrokovo vedenje, da bi izboljšali njihovo učenje
- Biti sposoben igrati vodilno vlogo v izobraževanju;
- Znati aktivirati implicitno znanje
- Znati prenašati disciplinsko znanje

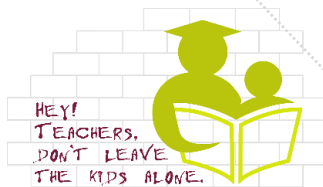
Organizacijske sposobnosti

- Znati natančno pripraviti prostor in načrtovati čas.

Točke pozornosti

- Vsak otrok mora imeti stalno mesto skozi vse leto, označeno z njegovim imenom, vsaj en predal za shranjevanje lastnega gradiva (da bi se izognili osebnemu materialu v omarah)
- Vsaka miza je delovna skupnost in mora biti zato označena z logotipom, ki ga izberejo otroci
- Gradivo na mizi mora biti urejeno
- Stoli morajo biti vedno postavljeni in miza očiščena.

Orodje: "Agorà" prostor

- Predlog orodja "Agorà" temelji na potrebi po krepitvi občutka pripadnosti skupnosti in sposobnosti učencev, da so odgovorni.
- Postavitev fizičnega prostora, posebej namenjenega "Agorà", učencem sporoča pomen tega cilja. Posvečanje dela šolskega časa samoupravnim dejavnostim ali razpravam, ki jih ureja učitelj v prostoru Agore, usposablja aktivnega in zavednega državljana v prihodnosti.

Opis

V razredu se vzpostavi območje Agorà: prostor, v katerem se lahko v veliki skupini izvajajo nadzorovane in načrtovane dejavnosti:

- Branje zgodb
- Vodena razprava
- Ustvarjanje in odločanje o koledarju aktivnosti
- Učiteljeva razlaga in demonstracija

To je omejen prostor, ki ga običajno razmejuje vogal med dvema stenama in policami, razporejenimi kot meja.

Učitelja vnaprej določi, kdaj bo pouk potekal v Agori. Odgovornost učencev je, da prekinejo delo in vstopijo v določenem času: to jih že postavlja v koncentracijo, zato učiteljev poziv k pozornosti ni potreben.

Poleg trenutkov, namenjenih kolektivnim odločitvam glede dejavnosti dneva ali tedna, se Agora uporablja za zgodbe in pesmi, za ritualizacijo trenutkov vstopa / izstopa in kot bralni kotiček znotraj učilnice:

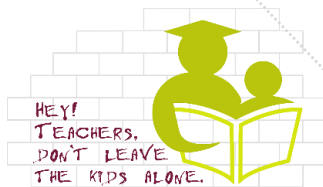
Cilji

- Razvijanje spretnosti poslušanja
- Razvijanje spretnosti odgovornih družbenih odnosih
- Povečanje ravni blaginje s komunikacijo v udobnem in primernem prostoru.

Prejemniki

Otroci in učitelji.

Starost in število vključenih otrok:

Agorà je orodje, ki ga je mogoče predlagati od starosti šest let naprej. Vključuje vse učence razredne skupine.

Trajanje

Odvisno od vrste aktivnosti, ki se odvija.

Gradivo

Klopi, preproge, blazine.

Prostor

Kotiček v učilnici, opremljen z lesenimi klopmi, mehкими sedeži in hipoalergenimi preprogami.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Vedeti, kako ustvariti vzdušje zaupanja in komunikacije, ki spodbuja učenje
- Vedeti, kako motivirati, sodelovati in spodbujati
- Znati aktivno poslušati
- Biti empatičen
- Znati decentralizirati svoje stališče
- Vedeti, kako se odpreti novim mnenjem
- Znati razvijati socialne veščine, kot so: spoštovanje različnih mnenj, prepričevanje, razlaga ...

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Sposobnost za povečanje stopnje odgovornosti učencev.
- Znati usklajevati dejavnosti velikih in manjših skupin ter individualnega dela.
- Vedeti, kako opazovati otrokovo vedenje, da bi izboljšali njihovo učenje.
- Biti sposoben igrati vodilno vlogo v izobraževanju.
- Znati prenašati disciplinsko znanje.

Organizacijske sposobnosti

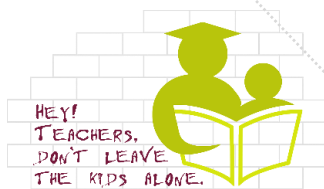
- Znati natančno pripraviti prostor in načrtovati čas.
- Znati organizirati dejavnosti na celovit način z didaktičnim načrtovanjem.

Točke pozornosti

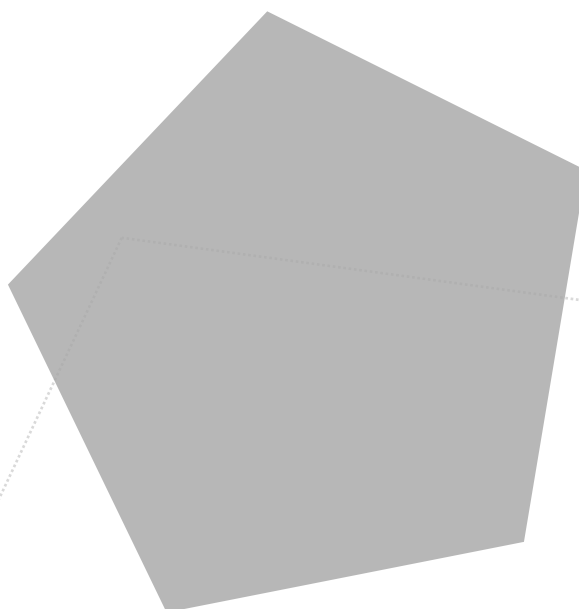
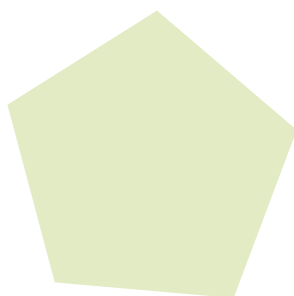
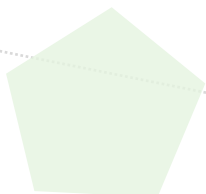
Skrb za prostor in opremo.

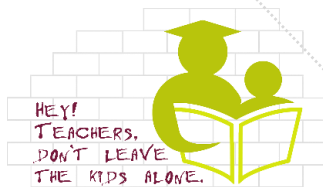
Pohištvu daje temeljne indikacije za uporabo prostora: postavitve pregrad, na primer, ustvarja vhod, ki otroke opozarja – ob vstopu -, da je to poseben kraj, kjer obstajajo tudi pravila, ki jih je treba spoštovati. Zaradi preprog in počivalnikov za noge je način frontalnega odnosa med učiteljem in

učencem izražen tako, da zajema celotno telo. Otroci lahko poslušajo razlago, medtem ko zavzamejo določen položaj. Ujemanje drže z nalogo krepi trenutek poslušanja, poveča koncentracijo in naredi komunikacijo veliko bolj učinkovito.

Orodje: Letno načrtovanje šolske skupnosti

Zaradi dimenzije skupnosti je šola bolj učinkovita. Omogoča izboljšanje učenja vsakega učenca, saj spodbuja izmenjavo dobrih praks med učitelji, omogoča interakcijo med učenci, tako vrstniki kot med velikimi in malimi, spodbuja sodelovanje staršev. Gre za izmenjavo problemov in virov, težav in priložnosti iz vidika šolske.

Letno načrtovanje šolske skupnosti je orodje, ki se ujema s tem področjem dela in gradi celovito sliko izobraževalne ponudbe šole, v kateri so usklajene dejavnosti posameznih razredov.

Opis

Koledarski letni načrt dejavnosti je temeljno orodje za upravljanje dejavnosti. Potrebno ga je:

- deliti z učenci
- napisati na plakat
- prikazati na oglasni deski, tako da je viden in služi kot dnevni in mesečni vodnik

Kaj mora vsebovati

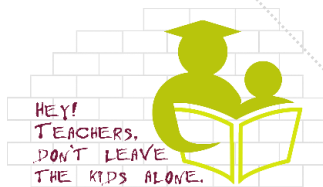
Prednostne naloge: učne dejavnosti (razredov, skupne, skupinske, odprti razredi, delavnice...), vmesne dejavnosti (vstop, izstop, malica, večerja), izredne dejavnosti (izleti, ekskurzije, zabave, posebni dnevi).

Spremljevalne aktivnosti (organizacijske): šolski sestanki (skupni, oddelčni/ razredni, skupščine), usposabljanje učiteljev in skupnosti, izmenjava med učitelji in medsebojni pregled, artikuliranje šolskih ur.

Cilji

- Organiziranje življenja šole z usklajevanjem zavez
- Omogočiti razumevanje delovanja šole vsem: učencem, učiteljem, ravnateljem, staršem in zunanjim osebju (ideja je, da morajo šole postati pregledne, postati znane in cenjene)
- Takojšen vpogled v življenje in pobude šole in razredov
- Obnova potekanja šolskega leta in ponoven pregled ob koncu leta za vrednotenje in razmislek.

Prejemniki

Učitelji, učenci, starši.

Trajanje

V začetku leta nadaljujemo z realizacijo Načrtovalne baze. Med letom lahko zaposlimo (učitelje in študente) za vse posodobitve. Sredi leta in ob koncu leta je mogoče preveriti potek leta in ga skupaj pregledati (učenci, učitelji, starši, ravnatelji, sodelavce šole).

Gradivo

Poster, barvni označevalci, lepilo, kartice.

Prostor

Letni načrt mora biti postavljen na dobro vidno mesto v šoli.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Sposobnost izmenjave informacij in veščin z učno skupino
- Biti sposoben podpirati otroke in dajati motivacijske povratne informacije.

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Sposobnost rekonstruirati pot vključujočih dejavnosti, izvedenih med letom, in spodbujati razmisleka o njem, skupaj učenci, učitelji, starši.

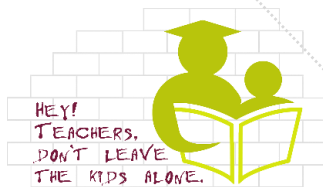
Organizacijske sposobnosti

- Znati natančno pripraviti prostor in načrtovati čas, za usklajevanje razrednih aktivnosti s šolskimi.

Točke pozornosti

Pri načrtovanju je pomembno vključiti vse učitelje, učence, šolske sodelavce, starše. Višja je raven partnerstva, bolj je živa šolska skupnost.

Uporabljajte jasne izraze, ne tehničnih, in poskrbite za vidike estetske prijetnosti.

Orodje: Odgovornost/Tabla z zadolžitvami

To orodje spodbuja ustvarjanje konteksta, kjer je pozornost usmerjena na to, da ni nihče izključen, da ima vsak učenec naloge odgovornosti do drugih in da se izvaja individualiziran program, tako da se vsak uči glede na svoje kognitivne in čustvene značilnosti.

Poskusno uvajanje zlasti orodja Odgovornost je v nacionalnih pilotskih tečajih povzročilo spremembo odnosa: "Povečana odgovornost, prijateljstvo in sodelovanje med otroki (Litva) in povišanje stopnje sodelovanja v skupinskih delih: "Izobraževanje občutljivosti učencev, razvijanje človeškega bitja, vplivanje na pozitivno spreminjanje v njem; izobraževanje specifičnih družbenih vedenj; zavedanje o individualnosti ob spoštovanju različnosti drugih; razvijanje fantazije, spodbujanje k aktivnosti, odkrivanje novih stvari"(Poljska); "Vsak učenec ima vlogo in vsak je odvisen od drugega. Imajo skupni cilj, ki ga morajo doseči."(Ciper); "To orodje spodbuja primerjavo skupin, ker jih je treba skrbno voditi in spremljati" (Italija).

Opis

Orodje je sestavljeno iz dodelitve vloge odgovornosti, ki jo učenci izvajajo na podlagi indikacij, ki jih prejmejo od učitelja.

Učitelj dodeli učencu navodila in podatke o dejavnostih, ki potekajo na delovni mizi. Še posebej:

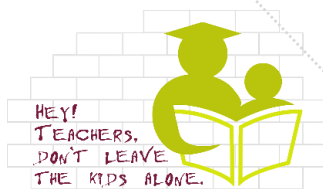
- Pomaga sošolcem po priporočilu učitelje
- Mora se posvetovati z učiteljem in z vsemi drugimi vodji
- Od sošolcev zahteva, da spoštujejo pravila in jim pri tem pomaga.
- Poleg tega se vodje omizij enkrat tedensko sestanejo za poudarjanje pozitivnih vidikov in kritičnih vprašanj, sestavijo zbirno poročilo in predložijo predloge za odpravo negativnih vidikov; poročilo je predstavljeno in obravnavano s celotnim razredom. The tool consists in the attribution of a role of responsibility performed by the students on indications received from the teacher.

Cilji

- Spodbujanje učencev, da so avtonomni pri upravljanju delovnega časa v razredu
- Povečanje zmožnosti za skrb za druge udeležence, prostor in gradivo
- Povečanje osebne odgovornosti.

Prejemniki

Otroci.

Starost in število vključenih otrok

Odgovornost/Tabla z zadolžitvami je orodje, ki se lahko uporablja z učenci, starejšimi od šest let. Izmenično vključuje vse učence v razredu.

Trajanje

Vodja omizja svojo funkcijo opravlja vsaj dva meseca.

Gradivo

Oglasna deska, kjer označite naloge in imena učencev, ki sodelujejo. Oglasno desko je mogoče opremiti risbam in fotografijam.

Prostor

Učilnica.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

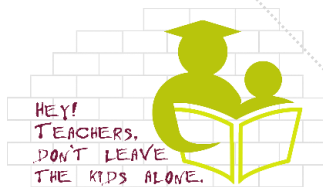
- Znati ustvariti vzdušje zaupanja in komunikacije, ki spodbuja učenje.
- Znati motivirati, sodelovati in spodbujati.
- Znati razvijati socialne veščine, kot so: spoštovanje različnih mnenj, prepričevanje, razlaga ...
- Znati spodbujati spoštovanje pravil.

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Biti sposoben povečati odgovornost študentov.
- Vedeti, kako spodbujati učenčevo sposobnost samo-evalvacije.
- Znati usklajevati dejavnosti velikih in manjših skupin ter individualnega dela.
- Znati opazovati otrokovo vedenje, da bi izboljšali njihovo učenje
- Biti sposoben igrati vodilno vlogo v izobraževanju.

Organizacijske sposobnosti

- Znati razdeliti naloge tako, da rotirajo.

Točke pozornosti

Če je potrebno:

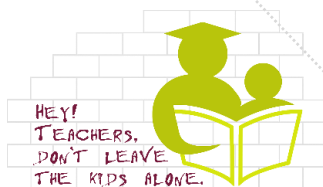
- Krepi in podpreti pozitivno motivacijo učencev, s poudarkom na rast spretnosti in rezultatov
- Zgodnje odkrivanje prisotnosti kakršnih koli težav pri izvajanju dodeljenih nalog ali problematičnih vedenj.

Primeri

Vodja omizja - naloge in zadolžitve

1. Učitelj dodeli učencu navodila in podatke o dejavnostih, ki potekajo na delovni mizi.
2. Učenec pomaga sošolcem pri poslušanju učitelja
3. Učitelj ga pozove, da daje nasvete, skupaj z ostalimi vodji omizij
4. Pomaga sošolcem pri upoštevanju pravil.
5. Vodjo omizja določi učitelj za obdobje najmanj dva meseca
6. Vodje omizij se sestanejo najmanj enkrat tedensko za poudarjanje pozitivnih vidikov in kritičnih vprašanj, sestavijo zapisnik in predložijo predloge za odpravo negativnih vidikov; poročilo je predstavljeno in obravnavano s celotnim razredom.

Ostale zadolžitve

Naloge in vloge

Vodje gradiv
(knjige, različna orodja, zvezek, itd ...)

Zadolženi so za distribucijo in sprejemanje gradiv, preverijo, ali so garderobne omarice in police urejene.

Vodje prisotnosti

Zjutraj popišejo prisotne in manjkajoče učence na podlagi dogovorjenih orodij in postopkov.

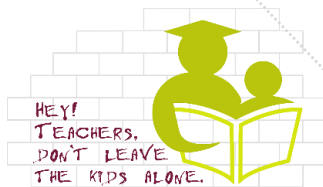
Vodje pisarniškega materiala

Razdelijo in preverijo pisarniški material.

Reditelji

Ob določenem času počistijo mize: pred odmorom (zjutraj) in pred kosilom; na koncu ure.

Orodje: Postavitev cilja

To orodje je bilo izdelano v skladu s konstruktivističnimi teorijami poučevanja in zavedanjem, kako bistveno je, da je vsak učenec odgovoren svoje učenje.

Še posebej pomembno je, da je učenec vključen v prepoznavanje ciljev, ki jih mora sam slediti, da prevzame odgovornost in je motiviran, da se zavzame in se izboljša.

Opis

Učitelj med učence razdeli pravice in odgovornosti. Na koncu vsi sestavijo seznam s tremi stolpci pravic - odgovornosti - dejanj na oba načina. Poudarjajo pomen pravic in odgovornosti pri spodbujanju spoštovanja do vseh, ne glede na spol, vero, invalidnost, manjšino itd. Po tem se učitelj z otrokom osebno pogovori in ga vodi, da določi cilj. Cilj se nanaša na jasno in merljivo vedenje / delovanje.

Učitelj je določil čas dneva, ko se na preprost način cilj oceni. Cilj se spremeni vsaka dva tedna.

Izpolnjevanje cilja je lahko kos sestavljanke ali zelene značke na tabli odgovornosti. S postavitvijo ciljev so otroci odgovorni za svoja dejanja. Ko si določijo sami, jih s tem osmislijo in si še bolj prizadevajo za izboljšanje.

Cilji

- Postavljanje osebnih ciljev (vedenjskih, socialnih, čustvenih)
- Ovrednotenje osebnih ciljev glede na dana merila
- Razvijanje odgovornosti

Prejemniki

Otroci in učitelji.

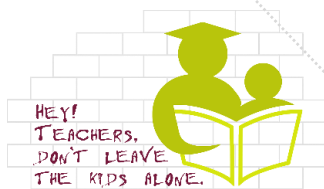
Starost in število sodelujočih otrok

To orodje lahko uporabite z otroki, starejšimi od devet. Orodje "Postavitev cilja" je primerno za izvajanje v razredu, zato se število vključenih otrok giblje med 20 in 25.

Trajanje

Med 40 - 80 minut.

Gradivo

Osebnne kartice za cilje in vrednotenje.

Prostor

Vsak učenec ima v svoji osebni cilj na mizi, da jih opominja na njegova dejanja.

Teachers skills

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Znati ustvariti vzdušje zaupanja in komunikacije, ki spodbuja učenje.
- Znati motivirati, sodelovati in spodbujati.

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Znati določiti jasne in merljive cilje.
- Znati usklajevati dejavnosti velikih in manjših skupin ter individualnega dela.

Organizacijske sposobnosti

- Znati natančno pripraviti prostor in upravljati s časom.

Točke pozornosti

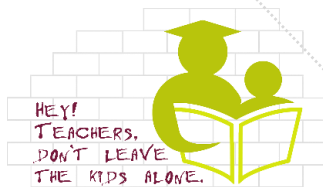
Učitelj lahko tudi zase določi cilj. Na ta način predstavlja primer za svoj razreda.

Nagrada naj ne bodo materiali / igrače ali najljubše stvari.

Nagrade so lahko pomenske kartice, v zvezi s pravicami in odgovornostmi.

Ta dejavnost lahko sledi učni uri o pravicah in dolžnostih, njihovem izvajanju na jasen in merljiv način.

Orodje: Tutorstvo

Ta praksa ima svoj izvor pri organizaciji poučevanja dveh angleških filozofov in pedagogov, Andrew Bell in Joseph Lancaster, med koncem 18. in začetkom 19. stoletja.

Vygotsky in Piaget predstavljata dve pomembni teoretični referenci za vzajemno učenje. Oba znanstvenika poudarjata, da se v tem procesu vzajemne podpore otroci naučijo vrsto medsebojnih veščin (vedo, kako poslušati, sprejeti drugega, kako počakati, biti sposobni ceniti prizadevanja partnerja, ...), razviti svoje kognitivne sposobnosti in pridobiti novo znanje.

Opis

Tutorstvo je metoda, ki temelji na skupnem pristopu k učenju, ki vključuje delo v parih ali majhnih skupinah vrstnikov, kjer en učenec prevzame vlogo učitelja TUTORJA in drug prevzame vlogo učenca.

Med učenci je to vloga vzajemne pomoči, ker se vloga tutorja izmenjuje.

Obstaja veliko načinov za strukturiranje uporabe orodja "medsebojne pomoči":

- Učenec, ki deluje kot "mojster" drugemu
- Učenec, ki deluje kot "mojster" skupini
- Učenec, ki poučuje v vseh razredih šole
- Učenec, ki usklajuje skupino za dejavnost
- Učenec z določeno vrsto težav, ki pomaga partnerju z omejitvami.

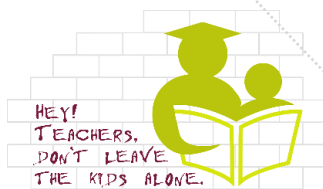
Cilji

- Spodbujanje individualiziranega učenja.
- Povečanje družbeno-prijateljskih vezi.
- Spodbujanje socialne vključenosti v majhnih skupinah učencev.

Za otroka-tutorja:

- Izboljšanje učenja
- Izboljšanje samozavesti
- Vedno večja motivacija do šole
- Spodbujanje skladnosti s pravili

Za otroka, ki ga tutor poučuje:

- Izboljšanje učenja
- Izboljšanje samozavesti
- Vedno večja motivacija do šole
- Spodbujanje skladnosti s pravili

Prejemniki

Otroci.

Age and Number of children involved

Lahko se uporablja z otroki, starejšimi od osem let. Vključeni so lahko vsi učenci v razredu.

Trajanje

Sestanki medsebojne pomoči se izvajajo običajno tedensko ali dvakrat na teden, od 30 do 45 minut. Zaželeno je, da vedno ob istem času.

Gradivo

Koristno je pisanje dnevnika, ki ga napiše tutor ob koncu vsakega sestanka, in dnevnika, ki ga napiše učitelj, ki usklajuje delo.

Materiali, prilagojeni ciljem in drugačni od tistih, ki se običajno uporabljajo v razredu.

Prostor

Če je mogoče, zunaj učilnice, v mirnem prostoru, ki daje občutek resnosti in pomembnosti dela.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

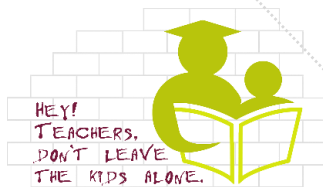
- Znati ustvariti vzdušje zaupanja in komunikacije, ki spodbuja učenje.
- Znati motivirati, sodelovati in spodbujati.
- Poznati načina aktivnega poslušanja.
- Biti empatičen.
- Vedeti, kako decentralizirati svoje stališče

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Znati olajšati učenje.
- Znati aktivirati implicitno znanje učencev.
- Znati programirati in vrednotiti usposabljanja.

Organizacijske sposobnosti

- Znati organizirati čas in poučevanje.

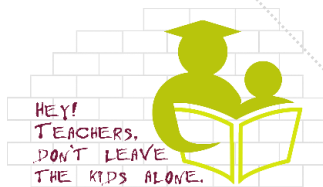

- Znati razvijati socialne veščine, kot so: spoštovanje različnih mnenj, prepričevanje, razlaga ...

Točke pozornosti

- Potrebna je faza za pripravo učencev na vlogo tutorja, za vzpostavitev vzajemnih obveznosti z vključenimi učenci, tudi v obliki pisne pogodbe.
- Poskrbite za izbiro ciljev, ki jih je treba prilagoditi realnemu potencialu učencev.
- Skrbno določite pare učencev; treba se je izogibati prevelikim razlikam med udeleženci, da se ne izberemo nekoga, ki je zelo dober in nekoga z velikimi težavami.
- Ne posegajte neposredno v vlogo tutorja, temveč ga opozarjajte, da je odgovoren za svoje obveznosti.
- Dajte ustrezne povratne informacije, posredujte v primeru krize, naredite korak nazaj, ko par dobro sodeluje.

Orodje: Šah v izobraževalnem procesu

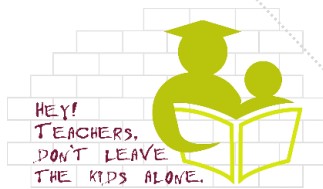
Šah je dejavnost, ki se pogosto uporablja v izobraževalnih kontekstih za izobraževalne namene, vendar se lahko uporabi v inovativnem vidiku v skladu s cilji projekta.

Opis

S hitrim povečevanjem pretoka novih s hitrim povečevanjem pretoka novih informacij in s tehnološkim razvojem, se učenci soočajo z izzivom izbiranja prave informacije iz ogromne količine informacij, vrednotenja, utemeljitve primernosti in zanesljivosti informacij, ki so jih pridobili, ter kako te informacije uporabiti v novih situacijah. Eden najpomembnejših vzgojnih ciljev 21. stoletja je razvoj sposobnosti kritičnega mišljenja, reševanja problemov, ustvarjalnosti in koncentracije. Strokovnjaki so prepričani, da je eden od načinov za doseganje teh ciljev uvedba šaha v izobraževalni proces, saj šah otroke spodbuja k reševanju problemov, iskanju alternativ in vztrajanju, dokler niso izčrpane vse možnosti. Šah je odličen način za razvoj potrpljenja in učenja z osredotočenjem na določene stvari, uči nas razmišljati in samostojno delovati dlje časa. V šahu ni prevar. To je še posebej poštena igra, ki izobražuje o razmišljanju o posledicah lastnih dejanj in prevzemu odgovornosti.

S pojavom digitalnih naprav lahko igrate tako proti računalniku kot na spletu, z enim ali več igralci. Lahko poiščete šahovskega igralca kjerkoli na svetu. Ta igra postane način komuniciranja, širi krog znancev, pomaga vključiti otroke v skupne dejavnosti in se lahko uporablja tudi kot vključujoče izobraževalno orodje.

Šahovska igra dejansko omogoča razvoj kognitivnih, socialnih, efektivno-relacijskih veščin, hkrati pa ta igra, če jo uporabljamo glede na specifične modele, ki vključujejo učitelje, starše in otroke, glede na heterogene skupine pri igri (starši- otroci, učitelji-učitelji, učitelji-starši ...), lahko zagotovo prispeva k izgradnji "skupnosti", ki je empatična, pozorna in pripravljena prisluhniti potrebam drugih.other.

Cilji

- Spodbujanje individualiziranega učenja
- Povečanje in širitev družbenih vezi

Prejemniki

Učenci s posebnimi izobraževalnimi potrebami, ostali učenci, učitelji, starši. Trajanje

Čas

Čas je odvisen od tega, kje se šah uporablja od 5 do 10 minut, če je vključen med učno uro kot učno orodje. 60 minut za šahovski turnir med razredi.

Gradivo

Šahovnica. Dve ekip - beli in črni.

Digitalna šahovska igra na digitalni napravi ali na internetu

Prostor

V učilnici ali zunaj šole. Učiteljeve spretnosti

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine

- Znati motivirati, sodelovati in spodbujati
- Znati ustvariti vzdušje zaupanja in komunikacije, ki spodbuja učenje

Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:

- Biti na razpolago in sposoben uskladiti dejavnosti razreda z velikimi skupinami in manjšimi skupinami ter individualnim delom

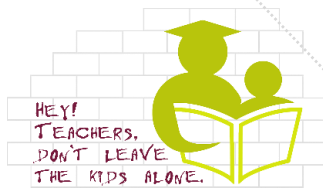
Organizacijske sposobnosti:

- Znati organizirati čas in poučevanje

Točke pozornosti

Učiteljem ni treba dobro igrati šaha, ampak morajo poznati glavne figure šahovnice.

Učitelj mora biti seznanjen z izobraževalnimi vidiki uporabe šaha.

Orodje: Izobraževalna robotika

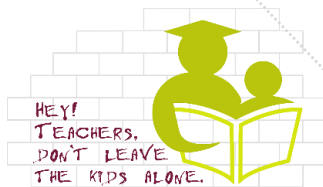
Uporaba robotike ima velik potencial za izobraževanje otrok z motnjami v razvoju. Orodje vam omogoča fleksibilno diferenciacijo in prilagajanje učnih materialov posameznim potrebam otrok v skupini.

Opis

Robotika je znanost o robotih in inteligentni tehnikah, ki se hitro razvijajo v današnjem svetu. Ker robotika združuje več področij znanosti, se roboti uporabljajo na številnih področjih: zabava, težka in lahka industrija, vojna industrija, medicina, kmetijstvo in seveda na različnih področjih raziskav. Robotika postaja tudi sestavni del izobraževanja. Kot imamo danes doma računalnike, tako bomo jutri imeli robote, zato je seznanjenost s to tehnologijo koristna za vse in je zelo privlačna za učence. Uporaba robotike ima velik potencial za izobraževanje otrok z motnjami v razvoju. Orodje omogoča fleksibilno diferenciacijo in prilagajanje učnega gradiva glede na individualne potrebe otrok v skupini.

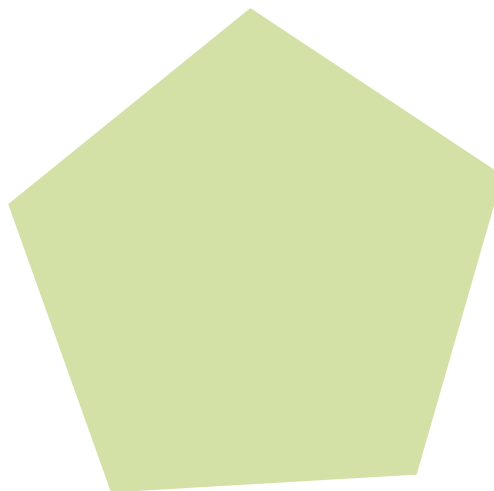

Uporaba robotike v izobraževalnem procesu zahteva oblikovanje scenarijev usposabljanja, v katerih se roboti uporabljajo za razvijanje sposobnosti OPP. Scenariji morajo biti zasnovani tako, da ustrezajo potrebam učiteljev in učencev ter se vključujejo vsebino predmetov, ki se poučujejo v okviru učnega načrta. Glavni poudarek pri razvoju osnovnih veščin in socialnih veščin je v situacijah, v katerih se lahko ta spretnost izvaja. Biti morajo blizu realni življenjski situaciji in spodbujati učenje, prilagojeno življenjskemu okolju.

Proces uporabe robotike vključuje:

- Učitelj(i) oblikujejo ekipo (e)
- Zbirko robotov
- Oblikovanje nalog
- Robotsko programiranje
- Testiranje programske opreme, popravila
- Predstavitve rezultatov
- Tekmovanje med skupinami

Usposabljanje mora biti izvedeno v naslednjem vrstnem redu:

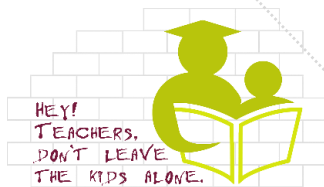
- Pojasnite, kaj se bo poučevalo. Člani skupine se bodo lažje učili, če bodo razumeli, kaj se morajo naučiti in zakaj - npr., če bodo videli namen in pomen.
- Zagotovite pomoč. Člani skupine se bodo verjetno bolj učili in zaupali sami sebi, če bodo imeli trajne pozitivne odnose z vodjo.
- Spodbujajte učenje. Člani skupine bodo bolj verjetno nadaljevali z učenjem, če bodo verjeli, da bodo spretnosti, ki se jih bodo učili, koristne v prihodnosti.
- Izkoristite priložnosti za prakso. Udeleženci skupine se bodo verjetno bolj učili, če bodo imeli možnost prakticirati spretnosti, ki so jih pridobili v resničnih situacijah ali v situacijah, podobnih tistim, ki so se zgodile v razredu. Uporaba praktičnih veščin v praksi mora biti del programa.

S pomočjo kompleksnih ukrepov lahko sama tehnologija postane ovira. Roboti LEGO Mindstorm EV3 bodo izbrali optimalne robote za projektno dejavnost, ob upoštevanju cene, otrokovega profila in metod poučevanja, ki bodo uporabljene.

Cilji

- Spodbuditi OPP, da bodo spremljali splošne kompetence in socialne kompetence pri drugih učencih, kasneje pa pri sebi.
- Uporaba splošnih spretnosti in socialnih kompetenc v didaktičnem in igralnem okolju in prenos spretnosti v pravi kontekst

Prejemniki

OPP, ostali učenci, učitelji, starši.

Čas

Priporočeno trajanje ene seje je do 90 minut. Celoten program mora vsebovati 8-10 sej in lahko traja od nekaj tednov do 1-2 meseca. Lahko se uporabi tudi veliko bolj intenzivna oblika tečajev.

Gradivo

Edurob Robot Controller; EV3 - files: 1.del – Geometrijske oblike.

Prostor

Učilnica

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Znati ustvariti vzdušje zaupanja in komunikacije, ki spodbuja učenje

Transverzalna metodološka and teaching skills:

- Poznavanje informacijske tehnologije
- Biti na razpolago in sposoben uskladiti dejavnosti razreda z velikimi skupinami in manjšimi skupinami ter individualnim delom

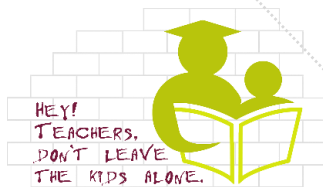
Organizacijske sposobnosti

- Znati natančno pripraviti prostor in organizirati čas.

Točke pozornosti

Priporočamo, da se razredi organizirajo v majhnih skupinah: skupine morajo temeljiti na količini razpoložljivih robotskih kompletov, pri čemer je treba navesti, da je optimalno število za en projektni komplet med 2 in 4 udeleženci. Skupno število udeležencev v eni dejavnosti ne sme presegati 8-12 otrok. To bo zagotovilo optimalno sodelovanje v razpravah in sposobnost dela v parih.

Primer:

Primer: Potek učne ure

Ime scenarija: Geometrijske oblike: dostop in prepoznavanje slik s pomočjo robota.

Opis. Razviti kognitivne sposobnosti - Poznati kot 30° , 90° ; Razviti geometrijske oblike - kvadrat, pravokotnik, trikotnik in krog - percepcija.

Vrsta učne ure. Navodila (učitelj pove, kaj storiti); Reševanje problema.

Profil učenca. Standardne sposobnosti.

Področje poučevanja. Vzrok in učinek; Reševanje problema; Komunikacija

Poučevalni cilji. Rešite naloge, ki zahtevajo izračun in uporabo geometrijskih oblik.

Viri. Robotski krmilnik Edurob; EV3 - datoteke: 1. del - Geometrijske oblike

Diferenciacija. Robot lahko izvede več operacij iz ponujenih možnosti; Ustvarite lahko zaporedje svojih dejanj z uporabo ukazov robotu, da dosežete želeni cilj.

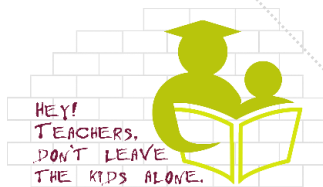
Opis aktivnosti

Priprava robotov. Preverite, ali je načrtovani program naložen v robota.

Robot bo izvedel vnaprej programirane ukrepe. Robot (EV3) lahko izvede tudi določena gibanja (npr. premikate naprej 1 ali 2 segmenta, vrtenje za 90° stopinj v desno ali levo, vrtenje 120° stopinj v desno ali levo), da študentom omogočite oblikovanje lastnih oblik.

Korak 1

Učenci morajo prepoznati geometrijske oblike in jih pokazati robotu, tako da pokažejo ustrezno kartico. Učitelj (ali robot) prosi študenta, naj najde določeno obliko. Učenec predloži informacije tako, da robot prikaže kartico. Učitelj ali robot, odvisno od organizacije, oceni učenčev odgovor. Pri prikazu pravilne oblike se začnejo pozdravi (z uporabo barvnega senzorja - s prikazom posebne kartice). Robot se premika po poti, skladni s prikazano obliko in oddaja zvok.

Korak 2

Učenec mora robotu naročiti, da se premika po poti zelene oblike. Učitelj opiše učencu obliko, ki jo mora robot pokrivati. Učenec mora robotu pokazati ustrezne ukaze, da potuje po želeni poti - označi ustrezno številko korakov premikanja naprej ali kako se je potrebno vrteti. Kompleksnost se lahko spremeni s spremembo števila kartičnih odločitev in zapletenosti geometrijskih oblik. Učitelj pohvali rezultat.

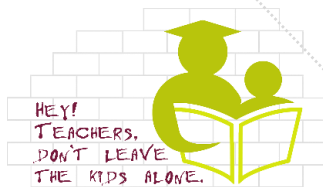
Končni cilj je izbrati pravilno kartico in voziti robota s pravilno geometrijsko sliko.

Vloga robota. Robot se bo gibal po obliki, ki jo bo prikazal učenec; Robot bo deloval kot: demonstrator; promotor.

Vloga učitelja. Pripravite program robota - povežite tekoče segmente z ustreznimi oblikami; pripravite ukaze, v katerih robot vozi izpelje popolno geometrijsko sliko - pravokotnik in trikotnik. Spodbujajte, komentirajte oblike, ki jih sestavljajo učenci in nadzirajo roboti.

Kriteriji ocenjevanja. Pravilno izbrane kartice z geometrijskimi oblikami; pravilno izdelane geometrijske oblike.

Metode povratnih informacij. Pravilna geometrijska slika - robot oddaja zvok dobrodošlice.

Orodje: Monograf

Orodje je postavljeno v perspektivo Institucionalne pedagogike, ki sta jo ustanovila Fernand Oury in Aida Vasquez ter jo od leta 1960 izvajajo številni učitelji v Franciji, Belgiji in v Italiji. Monografija je orodje za nenehno oblikovanje, saj ima namen konstantnega preverjanja lastnih sposobnosti in virov ter način njihovega realiziranja in prilagajanja razmeram, s katerimi se posameznik sooča.

Zato je monografija orodje, ki se neprestano prilagaja: temelji na analizi medosebnih odnosov, vzpostavljenih med učencem in vzgojitelji ter vplivu, ki ga imajo na institucionalno situacijo. S tem namenom poskuša situacijam dati enega ali več pomenov, da bi razumeli ali predvideli možen potek dogodkov v izobraževanju.

Opis

Monografija je artikulirano orodje, ki vključuje bolj ali manj razširjeno skupino strokovnjakov (učitelji, vzgojitelji, tehniki rehabilitacije ...), ki gradi splošno sliko preteklosti in položaja otroka, za katerega ga skrbimo (motnje, v socialnih težavah, ranljivosti itd.).

Monografija je predstavljena kot nekakšen kolektiven zapis, ki ga sestavljajo prispevki posameznih udeležencev, ki redno zapisujejo kratke ugotovitve svojega opazovanja otroka v šoli, od zbiranja informacij od staršev ali drugih oseb, ki so lahko pomembne v življenju tega otroka. Skupina udeležencev v monografiji je kasneje primerja najpomembnejše vidike.

Z monografijo se premikamo od ideje "primerja" do ideje "zgodovine", iz izključujoče ideje "diagnoze" do ideje o "poti".

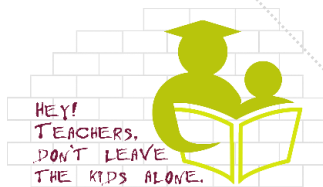
Uporaba opazovanja na sistematičen način zelo olajša ta prehod.

Vsak udeleženec monografije opazuje in občasno opiše vedenja, stališča in način izvajanja dejavnosti s strani otroka.

Iz vseh opazovanj pa se v skupini predstavijo tista, ki veljajo za najpomembnejše.

Skupaj poskušamo razumeti dogodke. Iz posameznih opazovanj in kritik, nastanejo hipoteze, ki so oblikovane in popravljene. S kritiko, opazovanjem in vprašanji se vsi udeleženci izražajo in izpostavljajo.

Ob koncu razprave dosežemo načrtovani trenutek. Zaključek je namenjen ocenjevanju tega, kar je bilo rečeno, in zbiranju predlogov za prihodnost.

Monografija lahko kot zgodba, kot rekonstrukcija "izobraževalne zgodovine" postane kompleksno orodje, ki vzgojitelje v raziskovalnem vidiku vodi po široki, mrežni in nelinearni poti; je tehnično orodje za delo in dokumentacijo, vendar je tudi koristno za reševanje problema z vseh strani in za iskanje pristopa. Oblikovanje monografije pomeni ustvarjanje interpretativnega procesa. Postane instrument, ki preiskuje sledi, nekakšno gibalno, ki premika druge.

Cilji

- Vključevanje različnih virov znanja v zvezi potjo otroka
- Razmišljanje o tem, kaj se zgodi v izobraževalnem odnosu, s prispevki udeležencev skupine.
- Ustvarjanje skupnega pomnilnika delovne faze, ki je podlaga za nove projekte
- Rekonstrukcija čim bolj celovite otroke zgodbe v izobraževalnem in šolskem kontekstu
- Delovanje z namenom izdelave izobraževalne dokumentacije, ki presega osebni spomin
- Spoznavanje orodja za.

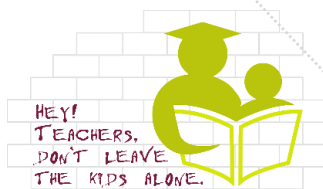
Prejemniki

Učitelji, starši, otroci.

Trajanje

Zapisniki (opazovanja ali drugo) se beležijo glede na potrebe. Lahko zapišemo tedenska ali celo dnevna opazovanja, če to zahteva situacija. Srečanja monografskih skupin se običajno odvijajo mesečno.

Gradivo

Osebni dnevnik: vsak udeleženec ima zvezek / dnevnik, v katerega beleži svoje pripombe in datum, kdaj jih je zapisal.

Dnevnik zapisnikov: po vsakem srečanju zapišemo poročilo o najpomembnejših vidikih, o katerih smo razpravljali, in o sprejetih odločitvah.ž

Prostor

Običajno se delovna skupina za monografijo sestane v šolskem prostoru (učilnica, tečaj usposabljanja, ...) po pouku.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Znati motivirati, sodelovati in spodbujati
- Znati ustvariti vzdušje zaupanja v komunikacijah, ki spodbuja učenje
- Znati aktivno poslušati
- Biti empatičen
- Znati upravljati in premagovati konflikte
- Znati decentralizirati svoje stališče
- Vedeti, kako razvijati socialne veščine, kot so: spoštovanje različnih mnenj, prepričevanje, razlaga, ...

Transverzalna metodološka and teaching skills:

- Transverzalna metodološka in pedagoška znanja:
- Vedeti, kako opraviti opazovanje verbalnih in neverbalnih komunikacijskih interakcij
- Vedeti, kako opazovati vedenje, razlagati skupinsko dinamiko in voditi skupine
- Vedeti, kako aktivirati proces samoevalvacije svojega vedenja

Organizacijske sposobnosti

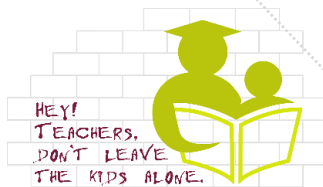
- Znati natančno pripraviti prostor in organizirati čas.
- Znati načrtovati aktivnosti na integriran način s programiranjem razredov
- Poznavanje načina načrtovanja srečanj
- Poznavanje, kako organizirati "arhiv spomina", kjer se zbira dokumentacija o " najboljših vključujočih praksah".

Točke pozornosti

The presence of a person outside the group of teachers/educators is strongly recommended to be able to carry out the role of conductor of the discussion group.

Primer

Monografija je orodje za preiskovanje, ki zbira sledove in signale, koristne za »progressivno pojasnitev enigme« (Canevaro, 1988, str. 115): enigma, ki se lahko manifestira, ko ne morete

vzpostaviti učinkovite komunikacije z učencem z omejitvami. Še posebej, če ima resen intelektualni primanjkljaj, ko učitelj ne ve, kako se odmakniti pri poučevanju otroka in preseči situacije invalidnosti.

Lahko opisuje razvoj izobraževalnega odnosa z otrokom s hudo okvaro v osnovni šoli. Učitelji razreda so v svoje zvezke zabeležili, kaj se je dogajalo vsak dan, njihove intervencije, odgovore otroka. Zbrani material je na mesečnih sestankih omogočal sledenje izobraževalni in šolski poti ter napredu razvoja na podlagi podrobne pisne dokumentacije, ki so jo različni strokovnjaki pripravili, tudi glede odnosov z družinskimi člani.

V zadnjem letu obiskovanja osnovne šole so učitelji začeli pripravljati na prehod učenca v srednjo šolo. Zato je v tem letu monografija imela za cilj jasen prenos izobraževalnega / didaktičnega posredovanja, opravljenega v osnovni šoli učiteljem, ki bodo skrbeli za otroka v naslednji šoli.

Potek Monograma

Za razvoj integracijskega projekta je potrebno poskušati čim bolj razumeti situacijo, ki jo doživlja OPP. Iz tega razloga je treba postaviti vprašanja ljudem, ki so otroku blizu: učitelji, razredni in specializirani, sošolci, starši, ... Razgovore je najprej potrebno opraviti s starši, resničnimi »strokovnjaki« na področju razvoja njihovih otrok ter krepiti njihovo pedagoško delovanje. Starši bi morali povedati "vizijo" položaja svojega otroka, kot bi otrok o sebi govoril sam.

Vprašanja za opis »v prvi osebi« so: Which are the things I like?

- Kdo sem jaz?
- Katere stvari imam rad?
- Katere stvari so zame težke?
- Kakšni načini, na katere lahko z vami komuniciram?
- Na kakšen način mi lahko pomagate?

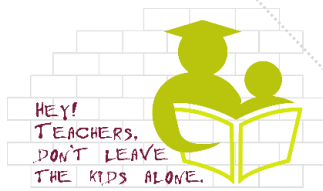
Tukaj je opis Francesce, ki ima Angelmanov sindrom, ki ga je sestavila njena mama :

Zdravo. Jaz sem Francesca.

Kdo sem jaz

Sem osemletno dekle. Sem hčerka. Sem sestra. Sem nečakinja in sestrična. Ampak lahko sem tudi prijateljica. Lahko sem partnerka (nikoli ne razkrivam skrivnosti).

Stvari, ki jih imam rada.

Rada hodim. Rada objemam igrače. Mehke predmete. Rada jem (predvsem jabolka). Glasbo. Pijte. Plavanje. Rada gledam ljudi. Rada grem v mesto. Na kavo. Igranje na plaži. Jahanje konjev. Raziskovanje novih prostorov. Tricikel.

Stvari, ki so zame težke

Razumeti jezik. Slediti navodilom. Prepoznati nevarnosti. Se sama obleči. Hraniti. Uporabljati storitve. Preveriti napade epilepsije. Osredotočiti se na to, kar me ne zanima. Spati v novih okoljih. Hoditi, ko moje ravnotežje ni stabilno. Razumeti čustva drugih. Učiti se novih spretnosti.

Načini, na katere lahko komuniciram z vami

Recite moje ime in me glejte, ko govorite. Vzela bom vašo roko, da vam pokažem, kaj hočem. Govorite jasno. Včasih pokažem, kaj hočem, z očmi.

Kako mi lahko pomagate

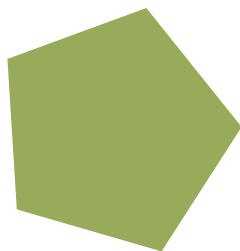
Give me a share of everything. Allow me to move freely in a safe place. Encourage me to meet other children. Do not overprotect me. Show me new activities. Help me to do the things I like (like swimming, riding, walking). Help me to have new friends. Be creative! Create new opportunities for me.

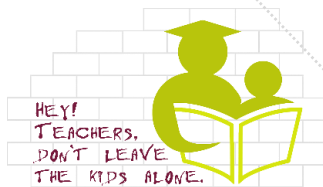
What you need to know me

Dajte mi del vsega. Dovolite mi, da se prosto premikam na varnem mestu. Spodbujajte me, da se družim z drugimi otroki. Ne bodite preveč zaščitniški. Pokažite mi nove dejavnosti. Pomagajte mi narediti stvari, ki so mi všeč (kot so plavanje, jahanje, hoja). Pomagajte mi pridobiti nove prijatelje. Bodite ustvarjalni! Ustvarite nove priložnosti zame.

Kaj želim, da veste o meni

Zelo dobro znam ohraniti skrivnosti. Rada poslušam pravljice. Če želite, vas lahko odpeljem na svoj vrt. In če položite mojo roko okoli svojega vratu, vas lahko objemam.

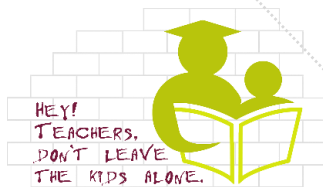
Dobra integracija učencev z motnjami predvideva soevolucijski proces: ni le tema, ki se mora razvijati, ampak je potreben tudi pozitiven razvoj konteksta, v katerem živi. Pri tem mislimo tako na bivalno območje (šola, hiša) kot tudi na odnose z ljudmi (učitelji, vzgojitelji, psihosocialni zdravstveni delavci, družina in spremljevalci). Iz tega razloga bi morali anketirane osebe pozvati, da razmislijo o

Informacije, zbrane od sošolcev predstavljajo velik potencial za olajšanje procesa resnične integracije otroka s posebnimi potrebami, ne le v šolskem okolju, temveč tudi na splošno v skupnosti. Odnosi s sošolci in mreža prijateljstev se ponavadi posplošujejo tudi v dodatne kontekste, ki določajo pogoje za polno in zadovoljivo družabno življenje. Vsekakor pa aktiviranje tega vira zahteva pripravo učitelja, ki mora upoštevati tako kontekst kot družabne spretnosti učencev. "(Cottini, 2004, str. 105).

tem, koliko jih razmerje z OPP bogati, koliko je vplivalo na njih osebno in strokovno, koliko in na kakšen način so razmere v okolju (šola, dom) spremenile, kako je OPP pomagal ustvariti "vključujočo mrežo" med šolo, družino in okoljem..Some questions that can be made to the child's classmates with serious impairment, to understand how the process of integration is proceeding, are the following:

Nekatera vprašanja, ki jih lahko postavimo sošolcem OPP, da bi razumeli, kako poteka proces integracije:

- Če bi morali nekomu opisati svoj odnos z ... (ime sošolca z omejitvami), kaj bi rekli?
- Ali se počutite sproščeno, ko ste z njim?
- Ko se pogovarjate z njim, vas, po vašem, mnenju vidi in sliši?
- Ste kdaj igrali z njim?
- Kaj si mislite, ko joče?
- Kaj si mislite, ko se smeje?
- Se bojite, ko kriči? Kaj si mislite?

Na primer, učenka Agata odgovori tako:

"Moj sošolec Henry je sladek, lep in dober otrok. Ko se nasmehe, mislim, da je srečen, ker smo tiho. Ko joče, mislim, da zato, ker delamo nemir ali pa ga nekaj zelo boli. Rada z njim oblikujem plastelina. Henry premakne roke, to naredi, ko mu je nekaj všeč. Ko kriči, se ne prestrašim. Ko govorim z njim, me vidi, ampak ne vem, če me lahko sliši. "

Učiteljem lahko postavimo podobna vprašanja kot staršem in jih prosimo, naj se postavijo v vlogi OPP. Spodaj je razgovor z razrednim učiteljem:

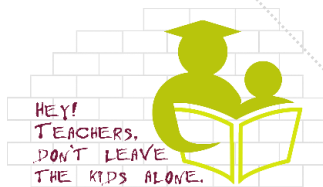
Vprašanje: Ali lahko opišete Henryja, kot da on, torej v prvi osebi?

Odgovor: Jaz sem Henry, starejši sem od svojih prijateljev, vendar sem kot majhen otrok, zato še ne govorim, ne hodim, še vedno uporabljam plenice. Kljub temu sem rad na svetu, rad sem z drugimi otroki, res mi je všeč glasba in vsa radovednost, ki bi lahko bila v kontekstu življenja, kot so dom, družina, šola. Rad se vozim z avtobusom. Pravzaprav se spominjam, ko smo šli na izlet na kmetijo, imel sem šest let. Vsi moji učitelji so imeli negativna pričakovanja, vendar sem sedel na svojem vozičku in gledal skozi okno. Tam sem se zabaval, ker je bila izobraževalna kmetija. Stik z živalmi, s travo ... otroci in učitelji so mi veliko pomagali.

V: Katere stvari so zate težke?

O: Zame je vse težko, ker sem majhen. Rad bi počel stvari, ki jih počno moji prijatelji. Želel bi, vendar ne morem, tudi če se trudim. Včasih se jezim zaradi tega. Zadnjič sem se udarjal po glavi, preden sem to storil. Upam, da bo to minilo. Nedavno sem se naučil stati pokonci, kot moji prijatelji. Tečejo, skačejo ... Ko sem bila majhen, sem rad igral igro drsenja in veliko sem se igral z nogami. Letos sem poskušal malo hoditi, s pomočjo mojih staršev in učiteljev. Ko sem bil mlajši, nisem mogel niti plaziti. V zadnjem času to lahko to počnem in to mi bo pomagalo pri premikanju, kar je moje sanje.

V: Na kakšen način komuniciraš z drugimi?

O: Letos sem začel z lalacijo. Svoje potrebe sporočam s svojimi potezami, jokom ali postanem jezen. Ko sem jezen, razdražen ali imam težave, ne morem komunicirati, obračam se na vozičku in se grdo obnašam. Z drugimi komuniciram, ko je nekaj narobe.

Kaj bi morali vedeti o tebi?

A: Res mi je všeč, ko me umivate, masirate, parfumirate in rad jem. Pravzaprav sem zelo zrasel. Čeprav moram v šoli še vedno jesti hrano za majhne otroke, ker imam težave z žvečenjem, moji starši doma kuhajo zame "tagliatelle" z mesno omako in z njihovo pomočjo lahko pojem nekaj bolj trdnega, z bolj izrazitim okusom od homogeniziranih živilih, ki jih jem v šoli in ki me utrujajo.

V: Kako ti lahko pomagamo?

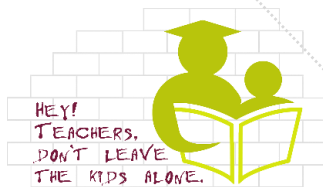
O: Pomagate mi s tem, da predvidevate, kaj bi rad storil. Potrebujem podaljšek moje roke, da naredim, kar sam ne morem storiti. Torej, če moram na sprehod s hojco, bi rabil nekoga, ki bi mi odprl vrata. Resnično mi je všeč igranje z orodji, ključi in zobniki, res mi je všeč železo in oprema. Ko bom odrasel, bi rad opravljal to delo, tako kot moj oče. Pred nekaj časa sem vse zavrgel, ker me ni zanimalo. Zdaj se osredotočam bolj kot prej in rad oblikujem s plastelinom, izdelujem kroglice ali "pizzo" s svojimi prijatelji.

Odnos z otrokom pomaga spreminjati znanje in veščine, povezane s šolsko integracijo. Učitelj lahko spremlja svoj proces sprememb preko vprašanj, kot so:

V: Ali je odnos s Henryjem pomagal spremeniti vaše znanje in spretnosti v zvezi z vključevanjem OPP? Če je tako, kako?

O: Da. Povedal vam bom resnico, na začetku se me je zelo strah tega otroka in nisem hotel, da vstopi v to šolo, ker sem mislil, da ni primerna zanj. Ko so prišli učitelji in sem videl otroka, sem se takoj navezal nanj. Nisem poznal njegovega sindroma in moral sem predvideti možnost epileptičnega napada. Sem nestrpna oseba. Po mojem mnenju to ne bi moglo delovati. Bal sem se za druge otroke. Staršem sem rekel, da šola ni primerna zanj, zaradi številnih arhitekturnih ovir in

sem takoj vprašal pedagoga za nasvet. Poskušal sem ustvariti najprimernejše okolje za vse otroke. Pedagog je svetoval, naj takoj začne hoditi v šolo, vendar najprej ni veliko prihajal.

Sošolci so sprejeli Henryja kot enega izmed njih, čeprav prvotno niso razumeli, zakaj ni stvari ni delal tako kot oni, potem pa so začeli razumeti in oblikovali majhno skupino prijateljev. Bilo je potrebno veliko sodelovanja, da smo ustvarili okolje, kjer so se vsi dobro počutili, tako otroci kot starši. Prvo leto je bilo zelo zapleteno. Henry je imel vzgojitelja tri dni na teden. Iz prejšnje šole smo dobili informacije, vendar je realnost vedno drugačna. V prvem letu ni bilo sodelovanja med učitelji. Voziček je prišel šele naslednje leto. Nisem se strinjal. Po našem mnenju je bilo prezigodaj: Henryju je bilo treba spodbuditi, da je znova začel vaditi hojo. Vendar so nam zdravniki povedali, da Henry mora sedeti, da bi preprečil zlome kosti. Srce joče, ko vidiš otroka v invalidskem vozičku, ker ima toliko volje in energije. Vendar je že razumel, kako se mora gibati v invalidskem vozičku.

Kar zadeva integracijo, smo ga vedno poskušali vključiti, včasih z velikimi težavami, ker hitro spreminja razpoloženje in se vznemirja. Spremenili smo organizacijo prostorov in dejavnosti: za Henryja je bilo potrebno ustvariti mehak kotichek. V preteklih letih smo uvedli različne učne strategije in dejavnosti manjših skupin. Henry je zelo napredoval, na primer, pozna pot do kopalnice ali v ustvarjalno delavnico. Pri rutinskih dejavnostih smo ga vedno poskušali vključiti s pesmijo. Glasba je Henryjev privilegirani komunikacijski kanal.

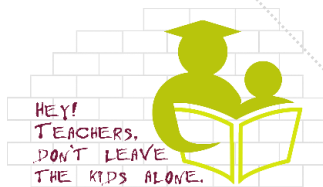
V: Kakšne koristi so po vašem mnenju imeli sošolci zaradi povezave s Henryjem? In kakšne koristi je imel Henry od svojega odnosa s svojimi sošolci?

O: Za Henryja je bilo koristno delati tako v majhni skupini s sošolci v mehkem kotu kot v veliki skupini z glasbo. Glasbene pedagoške dejavnosti smo razvili na različnih stopnjah globine in kompleksnosti

Dobro je bilo, da so se sošolci spoznali s Henryjem, ker soočil z zelo vidno drugačnostjo. Morda bodo, ko odrastejo, bolj pozorni na tiste, ki so drugačni od njih. Da bi se izognili ravnodušnosti, je treba otroke izobraževati, saj so mladi. V razredu učimo, da smo vsi enaki, vendar drugačni. Poskušamo ustvariti majhno obliko demokracije. Trudimo se za usposabljanje evropskih državljanov. Poskušamo. Resnično verjamem v integracijo. Otroke s posebnimi potrebami ne smejo preseliti v ločeno učilnico.

Lahko ste najbolj pripravljeni učitelj na svetu, z veliko diplomami in magisteriji, toda resnica je, da se otrok več nauči od svojega sošolca. Priložnosti v šoli morajo biti enake za vse otroke. Ko

smo prvič šli na šolski izlet, mi je nekdo rekel, da ne želi, da gre Henry z nami. Rekel sem mu, da če Henry ne bi šel z nami, tudi jaz ne bi šel. Kakšno sporočilo bi dali otrokom?

V: Ali je prisotnost Henryja spremenila vaš stil poučevanja? Če je tako, kako?

O: Da, spremenil me je. Imam instinktiven temperament in včasih povzdignem glas. Namesto tega moramo imeti stil Montessorija, vendar je to v resnici dobro za vse otroke nasploh. Henry postane bolj nemiren v zmedii, zato smo navajeni govoriti bolj tiho.

V: Kako si v prihodnosti predstavljate Henryja? Kaj želite zanj?

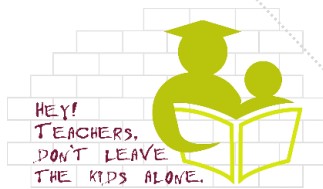
O: Lahko si predstavljam Henryjevo prihodnost do konca osnovne šole. Ne vem, če bo sploh lahko kdaj sam jedel. Bil bi že zelo vesel, če bi imel to osnovno avtonomijo.

V: Kaj ste se naučili iz odnosa s Henryjevo družino?

O: Odnos s starši me je naučil, da moram ponovno prilagoditi način, kako se povezati z vsako situacijo. V začetku leta bi bilo potrebno storiti več za sprejem OPP in njihovih staršev. Družine teh otrok so vključene v številne institucionalizirane sestanke, vendar bi bili potrebni bolj neformalni, bolj intimni trenutki, saj se po mojem mnenju počutijo zelo neudobno, ker so tako izpostavljeni. Naučil sem se, da sem potrpežljiv in da je pomembno delati v omrežju skupaj z združenji in lokalnimi oblastmi.

Postopno "poznavanje enigme" (Canevaro, 1988) omogoča vse bolj učinkovito in ponovno izdelavo individualiziranega izobraževalnega načrta.

Orodje: Individualni vzgojno-izobraževalni načrt

To je zapleteno orodje, vendar je temeljno za člane raziskovalne skupine. To je rezultat medsebojnega dela vseh tistih, ki predstavljajo pomembno referenčno točko za učenca (glavni učitelj, učitelji, vzgojitelji, družinski člani, strokovnjaki za socialno zdravje, rehabilitacijski tehniki) in omogoča organiziranje relativnih kognitivnih podatkov, tako za potrebe kot za potencial otroka s posebnimi izobraževalnimi potrebami, ter usmerja izobraževalno in didaktično dejavnost ter se izogiba razdrobljenosti in neskladnosti med vsemi posegi. Zahteva stalno dokumentacijo opazovanj in dejavnosti, z namenom ocenjevanja učinkovitosti načrtovanega.

Individualni vzgojno-izobraževalni načrt je, če je dobro oblikovan, instrument koristen za razumevanje tako potreb, sanj, potencialov ter težav OPP kot šolskih in izvenšolskih virov, ki mu pomagajo pri uresničevanju njegovega življenjskega projekta.

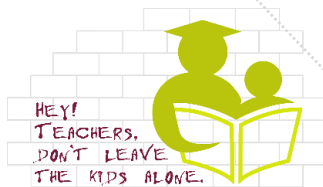
Opis

Individualni vzgojno-izobraževalni načrt letno opisuje izobraževalne in didaktične posege za učenca, opredeljuje cilje, metode in merila vrednotenja. Je sestavni del razrednega izobraževalnega in pedagoškega programa in vsebuje:

- izobraževalne cilje, cilje socializacije in učne ciljev, povezane z različnimi področji, ki jih je mogoče med letom izvajati tudi v povezavi z načrtovanjem dela v razredu
- podroben učni načrt (specifične dejavnosti)
- metode, materiale, subvencije in tehnologije za organizacijo predloga, vključno z organizacijo virov (časovni rasporedi in organizacija dejavnosti)
- merila in metode ocenjevanja
- oblike integracije med šolo in zunajšolsko izobrazbo.

Ker se ocenjevanje učencev s posebnimi potrebami nanaša na Individualni vzgojno-izobraževalni načrt, tako glede ciljev kot metod in meril preverjanja, mora ta dokument vsebovati vse elemente, ki bodo dejansko omogočili ovrednotenje rezultatov izobraževanja.

Individualni vzgojno-izobraževalni načrt je sestavljen na začetku vsakega šolskega leta in je predmet preverjanja. Skupaj ga sestavijo šola, službe (psihosocialno-zdravstvena ekipa) in šolski vzgojitelj v sodelovanju z družino.

Individualni vzgojno-izobraževalni načrt je "temeljni instrument", ki ga mora oblikovati vsak šolski zavod, ki želi biti resnično vključujoč in katerega glavni cilj je spodbujati učni uspeh učencev, glede na njihove lastne prednosti in slabosti, časov in stil učenja.

Cilji

- Izdelava hipoteze o projektu usposabljanja, ki bo spremljal, podpiral in okreplil učenca;
- Vključevanje opazovanj in spretnosti različnih strokovnih oseb, ki sodelujejo, da bi čim bolj celovito oblikovali sliko prednosti in slabosti učenca in kontekstnih virov;
- Zmanjševanje ciljev, povezanih z različnimi učnimi področji, v smislu vedenja, ki ga je mogoče opaziti in zato tudi mogoče oceniti.

Prejemniki

Children, Teachers, school educator, Parents and Psycho-Sociosanitary Team.

Trajanje

Individualni vzgojno-izobraževalni načrt je sestavljen vsako leto, mora biti sestavljen v prvih dveh mesecih od začetka šolskega leta.

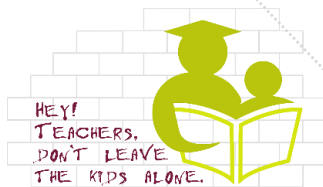
Gradivo

Opazovalni dokumenti, kontrolni sezname, ...

Prostor

Šolski in zunajšolski kontekst, v katerem živi otrok.

Učiteljeve spretnosti

Komunikacijsko-relacijske veščine:

- Biti sposoben sodelovati in delati v skupinah
- Biti sposoben spodbujati resnično udeležbo

Transverzalna metodološka and teaching skills:

- Sposobnost izdelave ciljnih in integriranih opazovanj
- Sposobnost oblikovanja zmogljivosti v skladu s pristopom mednarodne klasifikacije funkcioniranja, invalidnosti in zdravja (WHO, 2000)
- Poznati načine načrtovanja, organiziranja in vrednotenja usposabljanja

Organizacijske sposobnosti

- Znati pripraviti prostore in organizirati čas
- Znati organizirati dejavnosti na integriran način s programiranjem razredov.

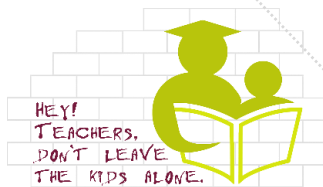
Točke pozornosti

Pripravo Individualnega vzgojno- izobraževalnega načrta je treba razdeliti med vse tiste, ki spremljajo otroka v njegovem procesu rasti, da bi poskrbeli za različne vidike, na podlagi lastnega znanja in spretnosti.

Prav je, da poudarimo, da se priprava Individualnega vzgojno- izobraževalnega načrta ne sme zaupati samo specializiranemu podpornemu pedagogu, kot da je edini "skrbnik" OPP. Vidik, ki opisuje otrokovo omejitev in je lasten instrumentu, bi bilo mogoče uporabiti na tog in determinističen način, s čimer bi za izvajanje didaktičnih posegov opredelili neposredno "vzročno" povezavo med diagnostičnim in prognozičnim momentom učenca; kot da bi iz diagnoze in poznavanja določenih značilnosti lahko ugotovili, kdo je učenec in kdo bo v prihodnosti ter kakšen izobraževalni in didaktični proces je zanj primeren. Obstaja tveganje za oblikovanje sodb, ki "zapirajo" učenčeve možnosti, namesto da bi jih "odprle" prihodnjemu eksistencialnemu načrtovanju, in za uporabo orodij na birokratski in standardiziran način.

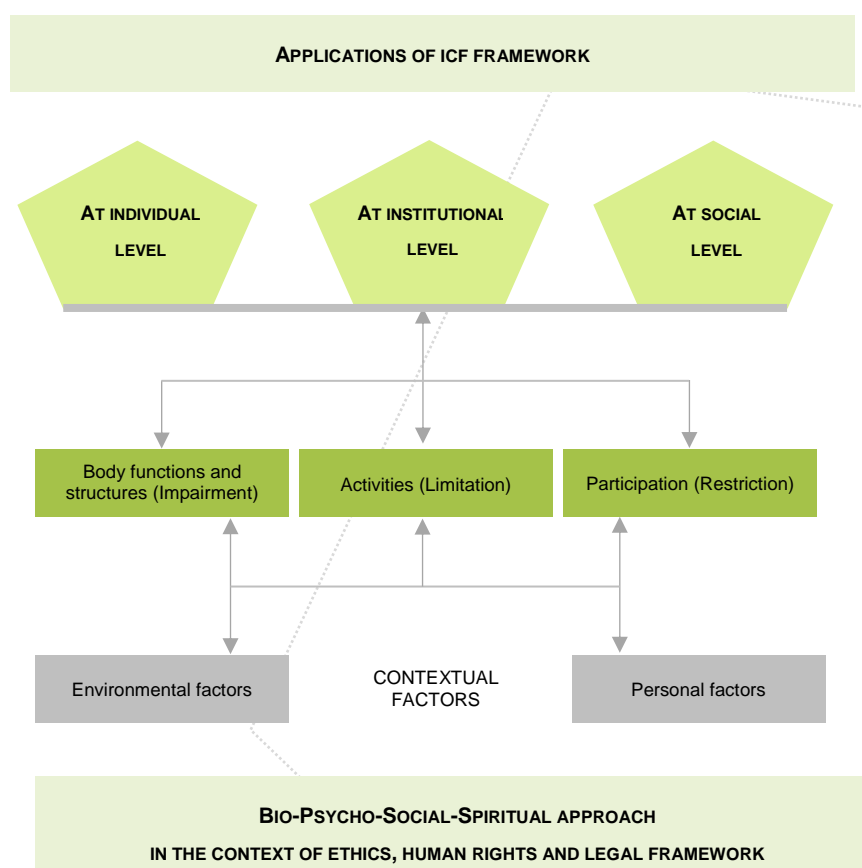
KAJ JE ICF?

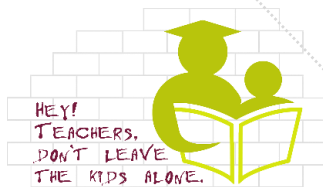
ICF (Mednarodna klasifikacija delovanja, invalidnosti in zdravja) se nanaša na instrument, ki ga je leta 2001 razvila Svetovna zdravstvena organizacija (WHO), da bi pridobili sistematično klasifikacijo, ki opisuje spremembe v zdravstvenem stanju osebe.

Za razliko od prejšnjih klasifikacij (ICD in ICIDH), kjer je bil opis velikosti posameznikovih bolezni precej posplošen, pri čemer so se uporabljali predvsem izrazi z negativnim pomenom, kot so: oslabeitev, primanjkljaj, prikrajšanost. V tej razvrstitvi se WHO nanaša na izraze, ki analizirajo zdravje posameznika v pozitivnem smislu (delovanje in zdravje). Cilj ICF je zlasti zagotoviti široko analizo zdravstvenega statusa posameznikov s tem, da vzpostavlja korelacijo med zdravjem in okoljem. Invalidnost se omenja kot stanje, ki ga določi negativna interakcija med osebo in okoljem in ki ovira tako "dejavnost", to je izvrševanje nalog in dejanj, kot "sodelovanje", to je vključitev osebe v družbeno življenje. ICF ne želi opisovati ljudi, temveč želi opisati njihove vsakodnevne življenjske razmere glede na njihov okoljski kontekst. Orodje opisuje takšne situacije s sprejetjem standardnega in enotnega jezika, pri čemer se poskuša izogniti semantičnim nesporazumom in olajšati komunikacijo med različnimi uporabniki po vsem svetu.

Opis je narejen tako, da se opredelijo vidiki, prikazani spodaj:

Primer analize z uporabo indikatorjev ICF v primeru učenca z diskalkulijo

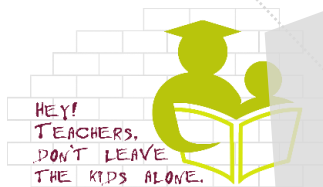
Na osnovi motenj, ki motijo normalni proces usvajanja bralnih in pisnih spretnosti ter računanja, obstajajo nevrobiološke disfunkcije.

Toda nevrobiološki dejavniki se prepletajo z okoljskimi dejavniki, ki jih predstavljajo:

- kontekstualni dejavniki (povezani z družinskim okoljem, šolo, skupnostjo, ...)
- osebni dejavniki (psihološki, čustveni, vedenjski, stilski atributi, samoučinkovitost, samospoštovanje, čustvovanje, motivacija ...)

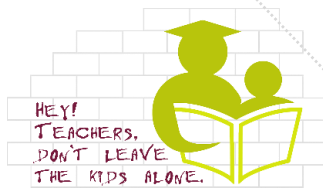
in pomagajo določiti fenotip motenj in manjšo ali večjo prilagoditev.

Koda	Denomination
D 150	Calculation Razviti sposobnost opravljanja preprostih in zapletenih matematičnih operacij, kot so: uporaba simbolov za seštevanje in odštevanje ter pravilen odziv na problem.
Stopnja kode	Vstopna raven usposobljenosti
2	Srednja stopnja zahtevnosti Težave z avtomatizacijo, ki jih določi specifična učna motnja, predstavljajo probleme pri: <ul style="list-style-type: none">• memoriranju nekaterih tabel (na primer: 6x7; 6x9, ...)• izvajanju množenja z eno ali več števki. Te težave vplivajo na pravilnost odgovorov v preprostih nalogah.

Dejavniki okolja

Olajšave	Ovire
Spoštovanje posameznih razlik v razredu	Učiteljeva prepričanja o pojmu inteligence, o možnosti sprememb prek izobraževanja in poučevanja itd. Stigmatizacija učenca s strani učitelja
Didaktika, ki ustvarja pogoje za usposabljanje vsakega učenca, s pomočjo: <ul style="list-style-type: none"> • udeležbe učenca samega pri učenju • spodbujanja k aktivnemu uresničevanju načrtovanih ciljev • upoštevanje vsake napake kot vira za analizo in za iskanje strategij za premagovanje ovir 	Slabo poučevanje
Uporaba multiplikativnih tabel	Naloge s številnimi vajami in / ali z malo časa
Uporaba programske opreme	
Družina Društvo za disleksijo	Pomanjkanje znanja o problemu specifičnih učnih motenj s strani družbe

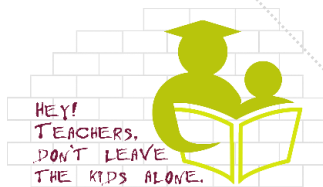

Osebni dejavniki

Učenci, ki imajo težave v šoli, se verjetno soočajo z:

- nizko samozavestjo
- strahom pred neuspehom
- tesnoba pri opravljanju nalog
- nizko motivacijo

Za učni uspeh učencev je potrebno oblikovati didaktični predlog, ki je sposoben: zadovoljiti potrebo po uspehu; razvijati empatično, čustveno razmerje; spodbujati notranjo motivacijo.

Primer of Individualized Educational Plan

ŠOLA

Individualni vzgojno-izobraževalni načrt

Šolsko leto.....

UČENEC

PODATKI O ŠOLANJU

Učenec:

Šola:

Razred:

Rojen v:

Naslov:

Vrsta motnje:

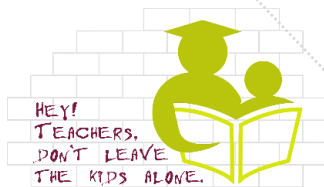
Specialni pedagog:

Število ur na teden:

Drugi vzgojni dejavniki za vključitev:

Število ur na teden:

PREDSTAVITEV RAZREDA

URNIK RAZREDA (označite dejavnosti)

	Ponedeljek	Torek	Sreda	Četrtek	Petek	Sobota
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						

URNIK UČENCA*

	Ponedeljek	Torek	Sreda	Četrtek	Petek	Sobota
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						

LEGENDA:

Prisotnost specialnega pedagoga: S – Prisotnost vzgojitelja; V – in prisotnost: C

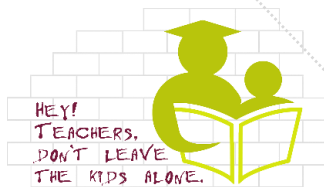
Vsebina: O aktivnosti v razredu; Ø majhna skupina in / ali individualno delo v TEACCH (po potrebi)

Erasmus+

Projekt N° 2016-1-IT02-KA201-024342

Projekt je financiral tudi Evropska komisija. Ta publikacija [komunikacija] odraža samo poglede avtorja in Evropska komisija ni odgovorna za kakršno koli uporabo tukaj vsebovanih informacij.

PODPORNE AKTIVNOSTI

OPOMBA:

Sestavite samo dele, povezane s predmetom individualnega dela z učencem.

Glej prilogo "Kazalniki za opredelitev ciljev IEP za učence z različnimi sposobnostmi", da določite posamezne cilje na različnih oseh.

Podporni učitelj v sodelovanju z razrednimi učitelji in izobraževalnim osebjem

Učitelj

1. RELACIJSKI VIDIKI

Opažanja

Individualizirani cilji

2. AVTONOMIJA

Opažanja

Individualizirani cilji

3. KOMUNIKACIJA - JEZIK

Opažanja

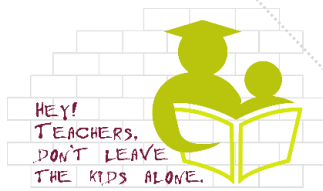
Individualizirani cilji

4. ČUTNO ZAZNAVANJE

Opažanja

Individualizirani cilji

5. MOTORIČNOST

Opažanja

Individualizirani cilji

6. NEVRO-PSIHOLOŠKO PODROČJE

Opažanja

Individualizirani cilji

7. KOGNITIVNE OSI

Opažanja

Individualizirani cilji

8. UČENJE

Opažanja

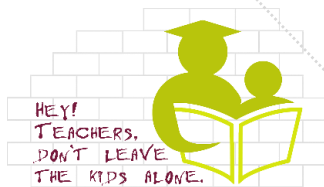
Področje: jezikoslovje

Individualizirani cilji

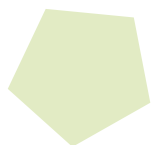
Opažanja

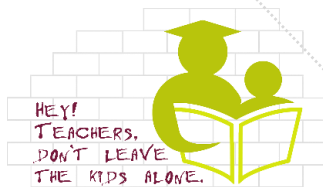
Področje: matematika-logika

Individualizirani cilji

Skupina	Podpis
Ravnatelj	
Razredni učitelj	
Specialni pedagog	
Vzgojitelj	
Starši	
Nevropsihiater	
Logoped	
.....	

POSEBEN IZOBRAŽEVALNI PROJEKT

OPOMBA: izpolnite, če je prisoten poseben izobraževalni projekt. Posodobite vsak poseben osnutek projekta, ki ste ga predstavili prejšnje leto. Sestavljen s strani vzgojitelja v sodelovanju s specialnimi pedagogi in učitelji.

PROJEKTNA KARTICA

ŠOLA

Šolsko leto

IME IN PRIIMEK UČENCA:

NASLOV PROJEKTA:.....

Novi dosežki:

Obdobje:

Nadaljevanje večletnega projekta:

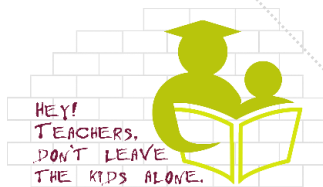
Namen projekta:

Erasmus+

Projekt N° 2016-1-IT02-KA201-024342

Projekt je financirala tudi Evropska komisija. Ta publikacija [komunikacija] odraža samo poglede avtorja in Evropska komisija ni odgovorna za kakršno koli uporabo tukaj vsebovanih informacij.

Literatura

Bateson, G. (1972). *Steps to an Ecology of Mind: Collected Essays in Anthropology, Psychiatry, Evolution, and Epistemology*. University of Chicago Press.

Biggeri, M., Trani, J.F., Bakhshi, P. (2010). *Le teorie della disabilità: una reinterpretazione attraverso l'approccio delle capability di Amartya Sen* [Disability theories: a reinterpretation through the capability approach of Amartya Sen]. In Biggeri M., Bellanca N. (a cura di). *Dalla relazione di cura alla relazione di prossimità. L'approccio delle capability alle persone con disabilità* [From the care relationship to the proximity relationship. The capability approach to people with disabilities]. Napoli: Liguori.

Booth, A., Ainscow, M. (2002), *Index for Inclusion: A Guide to School Development Led by Inclusive Values*. Published by CSIE.

Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of human development: Experiments by nature and design*. Cambridge, Mass: Harvard University.

Canevaro, A. (a cura di) (1988). *Handicap e scuola: manuale per l'integrazione scolastica* [Handicap and school: manual for school integration]. Roma: La nuova Italia scientifica.

Canevaro, A., D Alonzo, L., Ianes, D., & Caldin, R. (2011). *L'integrazione scolastica nella percezione degli insegnanti* [School integration in teachers' perceptions]. Trento: Erickson.

Contini, M., Manini, M. (2007). *La cura in educazione. Tra famiglie e servizi* [Care in education. Between families and services]. Roma: Carocci.

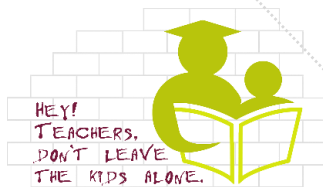
Contini, M. (2011). *La comunicazione intersoggettiva fra solitudini e globalizzazione* [Inter-subjective communication between loneliness and globalization]. Pisa:ETS.

Fabbri, M. (2008). *Problemi d'empatia. La pedagogia delle emozioni di fronte al mutamento degli stili educativi* [Empathy problems. The pedagogy of emotions in the face of changes in educational styles]. Pisa: ETS.

Feurstein, R., Rand, Y., Rynders, Je. (1988). *Don't accept me as I am. Helping "retarded" people to excel*. Boulder, CO: Perseus Publishing.

Florian, L. (2009), "Preparing teachers to work in 'schools for all'", *Teaching and Teacher Education*, 25, pp.533-534.

Florian L. (2012). *Teacher education for inclusion: A research agenda for the future*. In C. Forlin (ed.). *Future directions for inclusive teacher education: An international perspective* (212–220). London: Routledge.

Gardou C. (2006), *Diversità, vulnerabilità, handicap. Per una nuova cultura della disabilità* [*Diversity, vulnerability, handicap. For a new culture of disability*]. Trento: Erickson.

Jordan, A., Schwartz, E., McGhie-Richmond D. (2009). "Preparing teachers for inclusive classrooms", *Teaching and Teacher Education*, 25, 535-542.

Mitchell, D. (2014). *What really works in Special and Inclusive Education. Using evidence-based teaching strategies*. New York: Routledge.

Morin, E. (2001), *I sette saperi necessari all'educazione del futuro* [*Seven complex lessons in education for the future*], Milano: Raffaello Cortina.

Orsi, M. (2016). *Una scuola senza zaino* [A school without a backpack], Trento: Erickson.

Watzlawick, P., Beavin, J. H., Jackson, D. D. (1967). *Pragmatics of Human Communication. A Study of Interactional Patterns, Pathologies, and Paradoxes*. New York: Norton.

Pavone, M. (2014). *L'inclusione educativa. Indicazioni pedagogiche per la disabilità* [*Educational inclusion. Pedagogical indications for disability*] Milano: Mondadori. Sandri, P. (2014a). "Integration and Inclusion in Italy: Forward a "Special" Pedagogy for Inclusion", *ALTER - European Journal of Disability Research / Revue Européenne de Recherche sur le Handicap*, vol.8/2: 92-104.

Sandri, P. (2014b). *Bisogni educativi speciali e Diritti di inclusione* [*Special educational needs and inclusion rights*]. In P. Gaspari, *Pedagogia speciale e B.E.S. [Special Pedagogy and S.E.N.]*, Roma: Anicia: 123-150.

Sandri, P. (2015). "Elementi di Didattica Speciale per l'inclusione" ["Elements of Special Didactics for inclusion"]. *L'integrazione scolastica e sociale*, 1: 61-71.

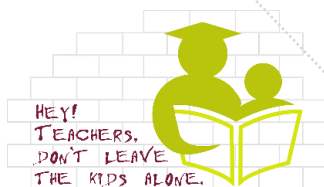
Stanovich, P.J., Jordan, A. (2002). "Preparing general educators to teach in inclusive classrooms: Some food for thought". *The Teacher Educator*. 37(3):173-185.

Topping, K. (1988). *The Peer Tutoring Handbook*. London: Routledge.

Vygotsky, L. S. (1924). *The Fundamentals of Defectology (abnormal psychology and Learning Disabilities)* (2). New York: Plenum.

Zazzo, R. (1960). Une Recherche d'équipe sur la débilité mentale. "Enfance". 13 (4-5): 335-364.

Dodatek

Z dokazi podprto izobraževanje. Evropski strateški model za šolsko vključevanje

(EBE-EUSMOSI) - 2014-1-IT02-KA201-003578

KVALITETNO ŠOLSKO VKLJUČEVANJE

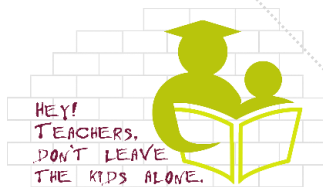
SAMOCENJEVANJE IZOBRAŽEVALNEGA OSEBJA

Erasmus+

Projekt N° 2016-1-IT02-KA201-024342

Projekt je financirala tudi Evropska komisija. Ta publikacija [komunikacija] odraža samo poglede avtorja in Evropska komisija ni odgovorna za kakršno koli uporabo tukaj vsebovanih informacij.

Z dokazi podprto izobraževanje. Evropski strateški model za šolsko vključevanje
(EBE-EUSMOSI) - 2014-1-IT02-KA201-003578

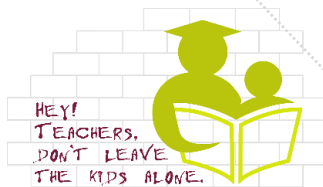
RAZSEŽNOST A:

Organizacija vključevanja

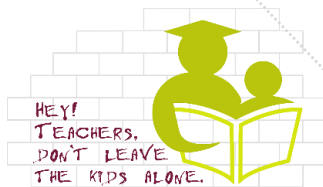
Samooценjevanje v zvezi s šolo (ali šolskim kompleksom).

Učiteljsko osebje šole se mora pri odgovoru uskladiti.

Indicators	Score (1-4)
1. All teachers interact and collaborate between them in a respectful manner functional for the achievement of the inclusive objectives, independently from the conditions and characteristics of each one (gender, social condition, political beliefs, etc.).	1 2 3 4
2. Collegial activities (teachers meetings, etc.) are believed to be useful, and not simple routine meetings, by everyone for the school project.	1 2 3 4
3. All teachers (regular teachers and support teachers) are involved in the curriculum planning, and in its evaluation, for each pupil (i.e.: learning support activities are not planned, carried out and assessed only by the support teacher, etc.).	1 2 3 4
4. The school knows the external plans and projects aimed at promoting inclusion.	1 2 3 4
5. The school promotes debates with the community on the topic of inclusion.	1 2 3 4
6. The school staff shares the inclusive objectives and identifies with the school project (school activities are showed everywhere in a good light by everyone).	1 2 3 4
7. The ideas and proposals of all are taken into account in the determination of the project of the school and all take responsibility in making the school more inclusive.	1 2 3 4
8. The planning of the individualized education programme for each pupil with disability is shared between regular and support teachers, with the aim of turning it also into an occasion to enhance the learning of all pupils.	1 2 3 4

9. Regular and support teachers identify together the communal objectives, both those in the regular curriculum and in the individualized education programme, that can be brought closer, so to foster the participation of the pupil with disability in the communal activities.	1	2	3	4
10. Besides the teachers, also other professional figures (educational and communication assistants, supporting staff, etc.) take part in the planning of the supporting activities with full dignity.	1	2	3	4
11. Refreshing activities and courses about inclusive topics are programmed in collaboration with or, anyway, involving the specialized institutions and professional figures that, in various capacities, take care of children with difficulties .	1	2	3	4
12. School staff, families and pupils have built a shared point of view on what is bullying.	1	2	3	4
13. School staff is regularly trained in the topics of inclusive education.	1	2	3	4
14. Refreshing activities and courses for teachers help enhancing their ability to work cooperatively in the classroom.	1	2	3	4
15. Teachers refer their colleagues about what they have achieved through attending training and refreshing courses and together they assess the implementation prospects.	1	2	3	4
16. The assets offered by the area (by families, associations, etc.) are used as resources for the improvement of the teaching practices and of the inclusive prospects of the school.	1	2	3	4
17. Information about the school are available and comprehensible for all (i.e.: they are translated into more languages, are available in Braille, are recorded, are showed through images, etc.).	1	2	3	4
18. Initiatives involving the families and aimed at making the inclusive dimension appreciated (i.e.: conferences and training courses on inclusion, meetings between families, awareness of cultural differences, etc) are carried out.	1	2	3	4
19. The school has arranged and carries out a project aimed at welcoming new pupils and taking into consideration the social, cultural and linguistic differences.	1	2	3	4
20. The needs of pupils with certified specific learning disorders or with other kinds of special needs are addressed by all teachers of the classes and in every subject.	1	2	3	4

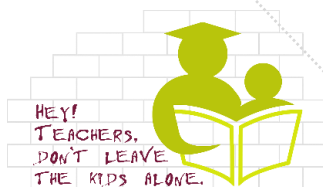
Dimension B:

Inclusive Didactics

Self Assessment relating to the class.

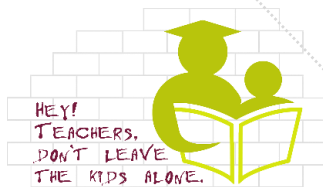
The teaching staff of the school must agree on the answer to give.

Indicators	Scores (1-4)
1. Pupils are involved in assessment and are used to forms of self-assessment.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
2. The assessment feedback given to pupils makes clear to them what they have learned and how they can further enhance their learning.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
3. Forms of cooperative assessment of group works are promoted.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
4. All pupils are involved in finding solutions for difficult situations in the classroom.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
5. The pupils are involved in making the rules for the management of the class.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
6. The pupils are encouraged to be responsible for their own learning.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
7. The teachers explain the aims of the proposed educational activity.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
8. The pupils are directed into building a study method.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
9. The pupils have the chance of choosing their activities (or at least some of them).	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
10. The interests, knowledge and skills autonomously achieved by the pupils are valued and used during the lesson.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
11. Homework has always the clear aim of strengthening learning.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
12. Homework is always assigned taking into account skills and knowledge of all pupils.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
13. The teachers invite pupils to collaborate in doing homework.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

14. The pupils have the chance to make some choices for what concerns homework, so to link it to the development of their knowledge and interests.	1	2	3	4
15. The organization of educational activities foresees many group activities aimed at promoting forms of cooperative learning.	1	2	3	4
16. To support those pupils that show difficulties of different kind, forms of peer tutoring from more skilled classmates are organized.	1	2	3	4
17. Educational activities aimed at making the pupils aware of their and others' emotions and at developing social and emotional skills are proposed.	1	2	3	4
18. The learning activities value the characteristics of each individual, promoting an understanding of social, cultural, linguistic, gender, ability, religious, etc. differences.	1	2	3	4
19. Situations of disabilities and the other forms of special needs are topics of reflection and discussion during educational activities.	1	2	3	4
20. Different styles of teaching are implemented to better answer the different styles of learning of the pupils (i.e.: not only verbal explanations, but also forms of visualization, hand-on activities, etc. are promoted).	1	2	3	4

Šola brez torbe

Naše potovanje...

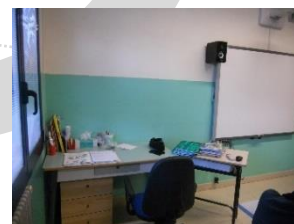
(J.F. Kennedy šola Vado-Monzuno - razredi: Monzuno's V razred; Vado's IV A in IVB razreda)

Začeli smo ponovno uporabljati pohištvo, ki smo ga že imeli, vendar smo spremenili postavitev

Odstranili smo vrata z omaric in organizirali prostor Agorà, s preprogami po tleh.

Učiteljevo mizo smo postavili v kot in postavili mize. Bili so kvadratne, vendar smo imeli le takšne ...

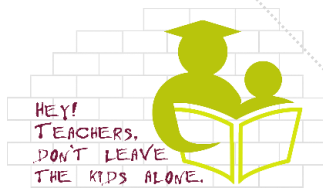

Potem smo pripravili razred

V nekaterih razredih je L.I.M. in računalnik s tiskalnikom, kjer lahko učenci delajo v skupinah...

V nekaterih razredih sta dve, na različnih stenah.

The English corner

Jeans so otroci sami razrezali med delavnico šivanja.

Zelo prijazna mama in učiteljica sta uporabili stare kavbojke in naredili nekaj lepih vrečk, ki so nadomestile tradicionalni nahrbtnik.

Jeans were scratched by the kids themselves during a sewing workshop

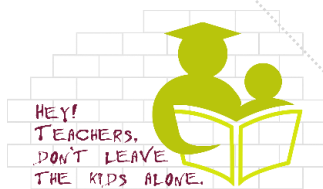
Potem smo pripravili nekaj pripomočkov za upravljanje

Erasm +

Projekt N° 2016-1-IT02-KA201-024342

Projekt je financirala tudi Evropska komisija. Ta publikacija [komunikacija] odraža samo poglede avtorja in Evropska komisija ni odgovorna za kakršno koli uporabo tukaj vsebovanih informacij.

Danes ješ v šoli?

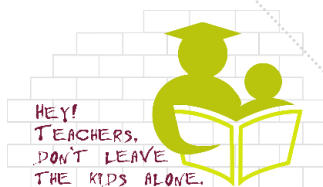
Vsak otrok je izdelal svoj pripomoček za branje

Podstavni papir, prevlečen, pobarvan in porisan.
Vsak otrok na osebni način in s svojim imenom.

Ko otrok mora postaviti vprašanje, postavi znak vodoravno, ne da bi dvignil roko in čaka, da ga učitelj pozove.

SEMAFOR

Otroci ga obrnejo na rdeče, ko gredo ven iz učilnice, če morajo iti na stranišče (posamezno); ko se vrnejo, ga obrnejo nazaj na zeleno.

Naš dan v šoli

Vzpostavili smo nekaj rutinskih dejavnosti

Začetek dneva: pravljica za dobrodoščilo

Učenci na začetku šolskega dne označijo svojo prisotnost na tabli, nato pa vstopijo v učilnico. Eden preveri tabelo, ker je pomembno, da ni napak (pri tem se izmenjujejo).

Otroci se namestijo v prostoru Agorà in poslušajo učitelja, ki bere pravljico.

URNIK

Ob koncu branja učitelj povabi učence, da si pogledajo dejavnosti dneva, ki jih je prej napisal na obvestilno mesto dnevnega razporeda.

Potem učenci sedejo k mizam in pouk se začne.

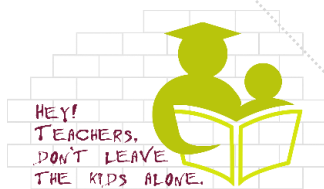

TABLA Z NALOGAMI

Vidite lahko sestavo omizij in vrstni red dejavnosti

VRSTNI RED

Nadaljevali smo z delavnicami, metodo dela, ki je že v uporabi v šoli.

KUHARSKA DELAVNICA
"Castagnaccio"

ŠIVILJSKA
DELAVNICA

Za konec smo izdelali učno gradivo

Učenje angleščine

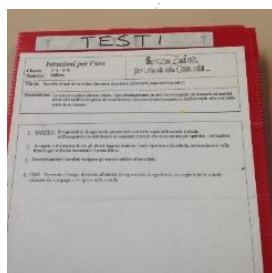
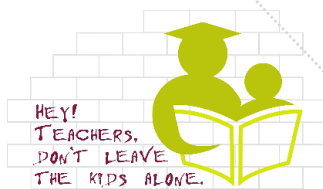

Erasmus+

Projekt N° 2016-1-IT02-KA201-024342

Projekt je financirala tudi Evropska komisija. Ta publikacija
Evropska komisija ni odgovorna za kakršno koli uporabo tukaj

publikacija] odraža samo poglede avtorja in
anih informacij.

Zgodovina in geografija

Italijanščina alian ...

... ustvarjanje zgodb

Za uro matematike

Kartice za igranje in učenje množilnih tabel

Igramo se!

